

Srdce k Bohu.

Katolícka
modlitebná a poučná knižka.

Napísal
M a r t i n K o ť l á r

Druhé. opravené vydanie

Nákladom
Spolku sv. Vojtecha
v Trnave 1921.

MODLITBY.

Modlitby ranné.

Pripomenutie. „Na požehnaní Božom všetko záleží“ — hovorí príslovie a hovorí pravdu. Požehnanie Božie dodáva zdaru prácam našim, chráni nás od nešťastia, a — čo viac — robí práci naše a všetko naše činenie i opustenie platným a záslužným pre nebe, aby sme na biednej odplate tohoto sveta nemuseli prestávať; varuje nás pred hriechom, zachováva nás v milosti Božej a v priateľstve Božom. — To všetko záleží na požehnaní Božom. Aby sme však požehnanie Božie si poistili, treba nám oň prosiť. Tak to chce Boh. Buď ti tedy, bratre, sestro, nezvratným pravidlom, že ani jeden deň, ktorého ti dobrota Božia dopraje, nezapočneš bez modlitby. Na mo-

dlitbe, hár aj krátkej, ale horlivej a zo srdca pochádzajúcej, nekonečne mnoho záleži: jak mnoho, tomu porozumieš teprv na večnosti. Potom hl'ad', aby si dobrú vôľu a sväté úmysly, ktoré si mal pri modlitbe rannej si zachoval a za dňa pri práci ich obnovil kratučkou rozmienkou na prítomnosť Božiu a strel'nou modlitbičkou.

Každodenná modlitba o milosť potrebnú k spaseniu.

Od sv. Alfonsa z Liguori.

Všemohúci, večný Bože! Ježiš, Tvoj božský Syn nám povedal, že nám ráčiš všetko dať, o čo Teba prosíme. Pre toto Jeho zasl'úbenie a zásluhy prosím: ráč mne a všetkým ľuďom dať živú vieru v pravdu, ktorým nás učí naša svätá rímsko-katolícka cirkev, ráč mi soslať i potrebné svetlo, aby som marnosť pozemských statkov poznal a Teba jediného, Teba, nášeho najvyššieho

dobrého sa pridržal. Daj aby som ohavnosť a mrzkosť chriečov svojich uznal, žeby sa mi zošklivilý a ja sa pokoril. Nauč mňa vážiť si Tvoju neskonalú dobrotu, abych Teba z celého srdca opäť miloval a napotom Tebe vďačnejším sa preukazoval. Udel' mi pevnú dôveru, že od milosrdenstva Tvojho a pre zásluhy Ježiša Krista, ako i na prímluvu presvätej Matky Jeho, Panny Marie, dosiahnem odpustenie hriechov svojich, sotrvanie v dobrom až do konca, a život večný. Prenikni mňa dokonalou láskou k Tebe, aby som, odrieknúc sa zcela všetkých svetských náklonností, ba i seba samého, jedine Teba, Pána svojeho miloval, a na zreteli mal jedine oslavu Tvoju. Daruj mi takú odovzdanosť do svätej vôle Tvojej, abych ochotne prijímal všetky bolesti, všetky nemoci, všetky potupy

a prenasledovania, každú duchovnú vyprahlosť, každú ztratu statkov, cti alebo príbuzných, slovom všetky utrpenia, ktoré na mňa soslať za dobré uznáš. Docela Tebe sa obetujem, nalož so mnou podľa svätej vôle a l'úbosti Svojej. Jedno mi udel', dostatočnú silu, plniť svätú vôľu Tvoju a dostatočnú odovzdanosť v hodinke smrti mojej, aby som Tebe v sjednotení s obetou kríža priniesol obeť života svojeho. Vlej do srdca mojeho veľkú bolesť nad hriechami mojimi a daj, aby trvala, dokiaľ žiť budem; veď obrazil' som Teba, ó Bože môj, ktorý si mojím najvyšším Pánom, sám jediný hoden milovania a tak lásky plný ku mne! Daj mi ducha pokory a miernosti, abych kl'udne, ba radosťne znášal všetko pohrdanie, nevďak a zlé so mnou nakladanie. Daj mi dokonalú lásku,

aby som každému, kto mi učinil zle, dobre činil a aspoň v modlitbách primlúval sa~ za všetkých, ktorí mi boli ublížili. Konečne udel' mi ducha umrtvovania seba, aby som krotil smysly svoje a samolúbosť svoju; daj mi stavu mojemu primeranú čistotu a silu, abych všetkým nečistným pokušeniam odporoval a v nich utiekal sa k svojmu Spasiteľ'ovi a k jeho presvätej Matke, Marii. Daj, aby som verne bol poslušný všetkým svojim predstaveným a všetkými svojimi myšlienkami, žiadosťami a skutkami smeroval k väčšej sláve Tvojej. Daj mi veľkú dôveru v umučenie Ježiša Krista a v orodovanie Jeho nepoškvrnenej Matky; daj mi nábožnú úctu k najsvätejšej Sviatosti oltárnej a vrúcnu lásku k Panne Marii. Predovšetkým však obdaruj ma vytrvalosťou a milosťou,

abych bez prestania prosil za so-
trvanie v dobrom, zvlášte v dobe
pokušenia a v hodínku smrti svojej.

Tebe, Bože môj, porúčam duše
zomrelých, svojich príbuzných a
dobrodincov, zvlášte však tých,
ktorí mňa nenávidia alebo mi ublí-
žili. Prosím Teba, preukáž im do-
brodenie za zlé, ktoré mi učinili
alebo učiť zamýšľali. Konečne
Tebe porúčam i nevercov, bludá-
rov a všetkých hriešnikov, Udel'
im potrebného svetla a sily, aby
z hriechov svojich sa vymanili.

Ó lásky najhodnejší Pane a Bože,
učin, aby Ťa vsetci ľudia poznali
a milovali, zvlášte však ja, ktorý
som proti Tebe nevďačnosťou toľko
sa previnil, aby som dobrotivosťou
Tvojou vojdúc do kráľovstva ne-
beského, oslavoval nekonečné mi-
losrdenstvo Tvoje na veky. Tú milosť
očakávam pre zásluhy predrahej

krve Ježiša, Pána nášeho a na prímluvu Marie P. Ó Matko Vykupiteľ'a môjho, pros Ježiša za mňa! Amen.

Najpotrebnejšie modlitby.

Otče náš, krory si na nebesiach! Posväť sa meno Tvoje. Príď kráľovstvo Tvoje. Buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi. Chlieb náš vezdajši daj nám dnes. A odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame našim vinníkom. A neuvod' nás v pokušenie; ale zbav nás od zlého. Amen.

Zdravas Maria, milosti plná, Pán s Tebou; požehnaná Ty medzi ženami, a požehnaný plod života Tvojho, Ježiš. Svätá Maria, Matko Božia, pros za nás hriešnych nyní i v hodinu smrti našej. Amen.

Verím v Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľ'a neba i zeme.

I v Jezu Krista, Syna Jeho jediného, Pána nášeho; ktorý sa počal z Ducha svätého, narodil sa z Marie Panny; trpel muky pod Pontským Pilátom, ukrižovaný, umrel i pohrobený je; vstúpil do pekiel, tretieho dňa vstal z mŕtvych; vstúpil na nebesia, sedí na pravici Boha Otca všemohúceho; odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych. Verím v Ducha svätého, svätú Cirkev všeobecnú, Svätých obcovanie, hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a život večný. Amen.

1. **Ja som Pán Boh tvoj; nebudeš mať bohov iných predomnou; neučiníš sebe modly, ani žiadneho podobenstva, aby si sa mu klaňal.**

2. **Nevezmeš mena Pána Boha svojho nadarmo.**

3. **Spomni, abyš deň sviatočný svätzil.**

4. Cti otca i matku svoju, abys dlho živý bol na zemi.

5. Nezabiješ.

6. Nezosmilníš.

7. Nepokradneš.

8. Nepremlúviš krivého svedoctva proti bližnému svojmu;

9. Nepožiadaš manželky blížneho svojho.

10. Aniž požiadaš domu jeho, ani role, ani služobníka, ani dievky, ani vola, ani osla, ani ničoho, čo jeho je. Amen.

Anjel Pána zvestoval Panne Marii, a počala z Ducha svätého. — Zdravas Maria, atď.

Ajhl'a, dievka Pána, staň sa mi podl'a slova tvojho. — Zdravas Maria, atď.

A Slovo telom sa stalo a bývalo medzi nami. — Zdravas Maria, atď.

V. Oroduj za nás, svätá Božia Rodičko !

R. Aby sme hodni učinení boli zaslúbení Kristových.

Modlitba. — Milosť Svoju, prosíme, ó Pane! ráč do myslí našich vliať, aby sme my, ktorí sme anjelským zvestovaním vtelenie Krista, Syna Tvojeho poznali, skrze umučenie a kríž jeho k slavnému vzkrieseniu priveďení boli. Skrze tohože Krista, Pána nášeho. Amen.

(Večer. pridáva sa za duše v očistci „Otče náš“, „Zdravas“ a :))

Duše veriacich zomrelých skrze milosrdenstvo Božie nech odpocívajú v pokoji. Amen.

Päťoro cirkevných prikázaní.

1. Zaslávtené sviatky svätif.
2. V nedel'u a vo sviatok celú omšu svätú nábožne slyšaf.
3. Štyridsaždenný pôst, štvoro

suchých dní a iné prikázané pôsly zachovávať.

4. Prínajmenej raz do roka na-riadenému kňazovi sa spovedať a okolo Veľkej noci velebnú Sviasť oltárnu prijať.

5. V zapovedený čas svatobného veselia nedržať (a hlučných radovánok sa zdržovať).

Sedem svätých sviatosti.

1. Krst. 2. Birmovanie. 3. Sviasť oltárna. 4. Pokánie. 5. Posledné pomazanie. 6. Posvätenie kňazstva. 7. Stav manželský.

Osmoro blahoslavenstiev.

1. Blahoslavení chudobní duchom; lebo jejich je kráľovstvo nebeské.

2. Blahoslavení tichí; lebo oni zemou vládnuť budú.

3. Blahoslavení, ktorí plačú ;
lebo oni potešení budú.

4. Blahoslavení, ktorí lačnejú
a žížnia za spravodlivosťou ; lebo
oni nasýtení budú.

5. Blahoslavení milosrdní ; lebo
oni milosrdenstva dojdú.

6. Blahoslavení čistého srdca ;
lebo oni Boha videť budú.

7. Blahoslavení pokojní ; lebo
oni synmi Božími zvať sa budú.

8. Blahoslavení, ktorí protiven-
stvo trpia pre spravodlivosť ; lebo
jejich je kráľovstvo nebeské.

Skutky telesného milosrdenstva.

1. Lačných kŕmiť ; 2. žížnivých
napájať ; 3. nahých odievať ; 4.
pocestných do hospody prijímať ;
5. väzňov vykupovať ; 6. nemoc-
ných navštevovať ; 7. mŕtvých po-
chovávať.

Skutky duchovného milosrdenstva.

1. Hriešnikov karhať; 2. ne-
umelých vyučovať; 3. pochybujú-
cim dobre radiť; 4. zarmútených
tešiť; 5. krivdu trpezlive znášať;
6. ubližujúcim odpúšťať; 7. za ži-
vých i mrtvých sa modliť.

Pred jedlom.

Oči všetkých v Tebe dúfajú,
Pane! a Ty im dávaš pokrm v
čas príhodný. Otváraš ruku Svoju
a naplňuješ každý živočích po-
žehnaním. — Sláva Otcu, atď.

Požehnaj nás, Pane! i tieto
dary Svoje, ktoré z Tvojej šte-
drosti požívať budeme. Skrze Pána
našeho, Ježiša Krista. Amen. —
Otče náš, atď.

Po jedle.

Ďakujeme Ti, všemohúci Bože!
z celého srdca za všetky dary a

dobrodenia Tvoje, zvlášte však za to, že si nás včul' z novu jedlom i nápojom posilniť a občerstviť ráčil. Udel' nám milosti, aby sme Ti tiež s obnovenou horlivosťou slúžili a Tebe vždy lepšie sa l'úbili, až po tomto smrteľnom živote k Tebe sa do-
 slaneme a nepremeniteľné blahoslavenstvo požívať budeme. Skrze Krista, Pána nášeho. Amen. — Sláva Otcu, atď.

.Pane, ráč udeliť všetkým našim dobrodincom pre meno Svoje život večný. Daj, nech i duše zomrelých veriacich kresťanov odpocívajú v pokoji. Skrze Krista, Pána nášeho. Amen, — Zdravas Maria, atď.

Pred prácou.

Všemohúci Bože! ktorý si človeka i všetko iné stvorenie nie k lenivosti a záhalke, ktorá je

prámeňom hriechu a neprávosti, ale k pilnej práci stvoril a hneď po páde do hriechu mu prikázal, že má chlieb svoj v potu tváre svojej dobývať a jesť; spolu si mu však prisľúbil, že bude-li sa Ťa báť a prikázania zachovávať, požehnáš prácam jeho; prosím Ťa pokorne, ráč mi k práci, ktorú pred sebou mám a započaf chcem, potrebnej sily udeliť: abych ju bez úrazu tela i duše, ku cti a sláve Tvojej dokonaf mohol. Skrze Ježiša Krista, Pána nášeho. Amen,

Po práci.

Ráč, ó najdobroľivejší Bože! pre zásluhy Syna Svojeho jednorodeného na prímluvu a prosbu preblahoslavennej Marie Panny a všetkých Svätých prácu moju požehnať, a jestli som ju zle vykonal, mne odpustiť a popriať, aby mi k ča-

snému i večnému blahoslavenstvu
slúžila. Amen.

Modlitby večerné.

Vykonaj si každý deň aspoň krátku a pobožnú večernú modlitbu. Jak početné a veľké milosti prijal si za dňa od Boha, a jak potrebná ti je ochrana Božia za noci! Opäť priblížil si sa o krok k večnosti, a kto vie, nepovolá-li ňa pred súdnu stolicu Svoju! A preto poisti si predovšetkým úprimnou l'útosťou spásenie duše svojej. Pozdvihni tedy srdce svoje k Bohu všade prítomnému, kl'akni si a modli sa :

Veľký Bože, padám pred Tebou na kolená svoje a klaniam sa Ti so všetkou uctivosťou a pokorou. Ďakujem Ti, ó Bože, z celého srdca za všetky dobrodenia Tvoje, ktoré si mi tak otcovsky bol preukázal. Ty si ma stvoril a zachoval až do tejto hodiny; Ty si ma jednorodeným Synom Svojím

vykúpil; Ty si mi daroval pravú vieru a posväcujúcu milosť, a okrem toho na dôkaz Svojej lásky, plnej prozreteľnosti, obsypal si ma aj toľkými inými dobrodeniami i dnešného dňa.

Čím sã Ti odplatím za tak mnohé a veľké dobrodenia Tvoje? Ráč prijať moje najúprimnejšie a najvrúcnejšie vďaky a spolu sľub, že Ti vďačnosť svoju povždy budem preukazovať. A vy, duchovia nebeskí, prispejte mi na pomoc, aby som Boha svojho a vášeho hodne chválil a jemu ďakoval za prepočetné dobrodenia, ktorých sa mi stále od neho dostáva.

Duchu svätý, príd a osvieť rozum môj, aby som hriechy svoje náležite poznal; nakloň vôľu moju a posilni srdce moje, aby som za ne skrúšene ľutoval, zošklivil si ich a opravdu sa polepšil.

(Tu zpytuj svoje svedomie
Vzbud' srdečný žiaľ a !'útosť nad svojimi
hriechami, ktorými si toho dňa sa pre-
vinil, jako i nad hriechami celého
života svojeho.)

Ó, jako zahanbený a bolesťou
skľúčený som, dívajúc sa na tak
mnohé hriechy svoje! Ó Pane,
vyznávam sa z nich, želim ich
pred božskou tvárou Tvojou a
srdečne ľutujem. že som Teba,
Bože najvyšš dobrotivý a milosrdný,
opäť obrazil. Ty si mňa miloval,
ó lásky najhodnejší Spasiteľu môj,
a z lásky vycedil si pre mňa
Svoju presvätú krv: a ja som Ti
to odplácal hriechom a nevďakom!
Prosím, ráč mi odpustiť. Včul' na-
dovšetko milujem Teba, jakožto
najvyššie, najkrásnejšie a najdo-
konalejšie dobré; Teba, ktorý si
večným prameňom všetkej krásy
a milosti, a preto želim a ľutujem
nadovšetko, že som Tebe sa protivil.

Ó, bár by som Ťa bol, Otče najláskavejší, nikdy neurazil! Že však som už do toho najväčšieho nešťastia — do hriechu upadol, chcem Tebe budúce tým vernejšie slúžiť a živobytím opravdu kresťanským na javo dávať, ako v pravde ma to bolí, že som hriechu proti Tebe sa dopustil. Od tejto chvíle odriekam sa všetkých hriechov i príležitosti k nim. Udeľ mi k tomu pomoc božskej milosti Svojej, ktorú od Teba pokorne žiadam a dôverne očakávam. Chcem všemožne sa pričiniť, aby som vo všetkom Tebe sa zaľúbil,

(Konečne poruč sa do ochrany Božej, najblahoslavennejšej Panny Marie a všetkých Svätých.)

Navštív, ó Pane, tento príbytok môj, a zažeň z neho všetky úklady nepriateľské. Nech svätí anjelia Tvoji v ňom prebývajú a požehnanie

Tvoje buď nad nami vždycky. Ó Bože, Otče nebeský! Ty ráč byt tejto noci mojím ochrancom a osvoboditeľom, popraj mi sladkého odpočinku, abych zajtra s novými silami prebudil sa k službe Tvojej. — Keby však dnešný deň mal byť posledným môjho časného života, a keby som včul' naposledy modlil sa svoju večernú modlitbu, vtedy, ó Bože môj, smiluj sa nado mnou, prispej mi v hodinku smrti mojej a daj mi umrieť v milosti Tvojej!

Ježišu, Maria a Jozefe, vám darujem srdce svoje i dušu svoju!

Ježišu, Maria a Jozefe, stojte pri mne v poslednom mojom smrteľnom boji!

Ježišu, Maria a Jozefe, s vami nech duša moja odíde v pokoji!

(Za tieto tri strelné modlitbičky pokaždé 300 dní odpustkov.)

Svätý anjelu strážco, svätí pa-

trónovia moji a všetci svätí a sväté Božie, orodujte za mňa, aby ma Boh večne chránil od všetkého zlého!

Požehnaj, ó Pane, všetkých mojich príbuzných a známych. mojich dobrodincov, priateľov a nepriateľov! Ochraňuj všetkých núdzných, trpiacich a utlačovaných! Upevni spravodlivých v milosti Svojej; obráť všetkých hriešnikov, bludárov a nevercov, zvlášte tých, ktorí ešte tejto noci so svetom sa rozžehnajú.

Duše všetkých verných zomrelých pre milosrdenstvo Božie nech odpočívajú v pokoji! Amen.

Rôzne modlitby a pobožnosti.

Modlitba sv. Ignáca z Loyoly.

Príjmi, ó Pane, celú moju slobodu! Príjmi moju pamäť, môj rozum a všetku vôľu moju! Čokoľvek mám i čím vládnam, daroval si mi Ty; to všetko Tebe navraciam a ponechávam docela riadeniu sv. vôle Tvojej. Len lásku Svoju a milosť Svoju mi daj; potom dosť budem bohatým a nad to ničoho viacej si nežiadam. (Odpustky 300 dní raz za deň.)

Modlitba za všeobecné potreby.

Prosíme Ťa, ó Pane, pre dobrotivosť Tvoju, ráč väzby hriechov našich rozviazať a na prímluvu najblahoslavenejšej, povždy panenskej Rodičky Božej Marie a sv.

Jozefa, jako i na prímluvu sv. apoštolov Tvojich Petra a Pavla i všetkých Svätých, ráč nás služobníkov Svojich i príbytky naše vo všetkej svätosti zachovať; všetkých našich domácich a príbuzných i všetkých spolukresťanov od neprávostí očistiť a ctnosťami ozdobiť; nám pokoj a spasenie udeliť; našich viditeľných i neviditeľných nepriateľov od nás zapúdiť; zdravého povetria nám popriať; naším priateľom i nepriateľom svätú Svoju lásku darovať; nášeho najvyššieho pastiera M. zachovať; všetkých duchovných predstavených a všetok ľud kresťanský od všetkého protivnenstva uchovávať. Požehnanie Tvoje buď vždycky nad nami, a všetkým zosnulým veriacim ráč milostive udeliť pokoj večný. Skrze Krista, Pána nášeho. Amen. (40 dní odpustkov každý raz; 100 rokov a 100 kva-

dragén, koná-li sa modlitba táto každú sobotu v mesiaci).

Dušo Kristova, posväť ma!

Telo Kristovo, spas ma!

Krv Kristova, opoj ma!

Vode z boku Kristového, obmyj ma!

Umučenie Kristovo, posilni ma!

Ó dobrý Ježišu, vyslyš. ma!

Vo svätých ranách svojich ukryj ma!

Nedaj mi odlúčiť sa od Teba!

Pred zlým nepriateľom chráň ma!

V hodinu smrti mojej povolaj ma!

A rozkáž mi prísť k Tebe, abych
so všetkými anjelmi a svätými
chválil Teba na veky vekov.
Amen.

Obetovanie sa pred obrazom Srdca Pána Ježiša.

Ó môj lásky najhodnejší Ježišu!
ja M. (povie sa meno) obetujem
Tebe srdce svoje, a aby som pre-
ukázal Tebe svoju vďačnosť a na-

pravil nevernosť svoju, docela Tebe sa odovzdávam a zasväcujem, a s pomocou milosti Tvojej činím silné persavzatie, že nebudem už viacej hrešiť.

(100 dní odpustkov raz za deň; raz v mesiaci plnomocné odpustky.)

Modlitba sv. Bernarda.

Spomni, ó najdobrotivejšia Panno Maria, že od vekov nebolo počuť, aby si koho bola opustila, kto pod ochranu Tvoju sa utiekal, Teba o pomoc prosil, alebo o prímluvu žiadal. Ja touto dôverou povzbudený, utiekam sa k Tebe, Panno panien, Matko Ježiša Krista; spiecham k Tebe, pred Tebou ja, lkajúci hriešnik, trasúc sa, stojím: ó Pani sveta, Matko Slova večného, nezhrďaj slovami mojimi, ale slyš milostive a vyslyš mňa biedneho, ktorý v tomto slzavom údolí

k Tebe volám. Prispej mi, úpenlivo prosím, pomocou Svojou vo všetkých potrebách mojich, nyní i vždycky, zvlášte v hodinu smrti mojej: ó milostivá, ó prívetivá, ó sladká Panno Maria! Amen.

Prosba k sv. Jozefovi.

Pomni, ó sv. Jozefe, najčistejší snúbenče Panny Marie a preláskavý strážca môj, že nikdy nebolo slýchať, aby nebol potešený býval, kto ochrany Tvojej sa dovolával a Teba o pomoc vzýval. S touto dôverou prichádzam k Tebe a odovzdávam sa Tebe so všetkou vrúcnosťou. Ach, neoslyš prosby moje, pestúne Pánov, ale ráč ich milostive prijať. Amen.

(30 dní odpustkov raz za deň.)

Vzbudenie troch božských ctností.

(Po kázni.)

Viera. — Verím v Boha mojeho, živého a pravého, vo troch osobách, ale v jednom Božstve postaveného. Verím v Boha Otca Stvoriteľ'a, Syna Vykupiteľ'a a Ducha Svätého Posvätitel'a mojeho. Verím -a vyznávam vieru tú najsvätejšiu, ktorú Ježiš Kristus učil a veriť poručil, ktorú apoštolovia ohlašovali, a ktorú svätá rímskokatolícka cirkev drží. V tejto svätej viere žiadam živý byť i umrieť, lebo si ju Ty, ó Bože, zjavil, ktorý jako vševvedúci ani sklamaný byť, ani jako večná a nekonečná pravda sklamať nemôžeš.

Nádej. — Dúfam v milosrdenstve Tvojom nekonečnom, ó Bože, pomocníku jediný tela i duše mojej.

Dúfam v predrahej krvi . Ježiša Krista, Spasiteľa mojego, z tak velikej lásky pre mňa vyliatej: že mi odpustíš všetky hriechy života mojego, a že mi dáš milosť Svoju i život večný; lebo si to zaslúbil a verný a všemohúci si vo vyplnení sľubov Svojich.

Láska. — Milujem Ťa, ó najláskavejší Bože, najvyššia a nedokončená Dobrota, hĺbokosť všetkej dokonalosti, pre Tvoju obzvláštnu dobrotu, krásu a l'úbeznosť Tvoju: Áno, ačkoľvek bych ani žiadnej odplaty dúfať, ani pokuty obávať sa nemal, predsa miloval bych Teba, lebo Ty, ó Bože, si všetkého možného milovania a ctenia najhodnejší. Ach, kebych Ťa mohol milovať s tak horlivou láskou, ako Ťa milujú a na veky milovať budú všetci anjelia, svätí a blahoslavení v nebi; jako Ťa miluje a

milovať môže všetko stvorenie nýnejšie i budúce na zemi; ku ktorých všetkých najhorlivejšej láske pripojujem milovanie a lásku svoju veľmi nedokonalú.

L'útosť. — Z tejto prípojenej a horlivej lásky Tvojej, ó Bože, že som Ťa obrazil, srdečne ľutujem; odriekam, odpieram, v ošklivosti mám všetky hriechy celého života svojeho. Ach kebych učiť mohol, aby nikdy spáchané neboly! Volím radšej umrieť, nežli Teba najsvätejšia Trojice, napozatým jakýmkoľvek, obzvlášť však smrteľným hriechom dobrovoľne obraziť. Ale k tomu udeľ mi, ó môj Bože, milosť Svoju, abych ustavične veľkých hriechov mohol sa chrániť, a v kresťanských skutkoch až do smrti zotrvať, čo s Tvojou pomocou verne sľubujem. Amen,

Modlitby k omši svätej.

Omša svätá je najvznešenejším výkoňom kresťanských služieb Božích. Sv. František Saleský nazýva ju slncom všetkých pobožností. A veru nie na zemi, ba ani na nebi nič drahocennejšieho nad omšu svätú. Ona je nekrvavou obnovou veľkej krvavej obety kríža na Golgote; je dejom slavným, v ktorom Kristus, Boh-človek večný veleknaz, obetuje sa večnému Otcovi viditeľnou službou kňaza, zástupcu svojeho; dejom, kde On, pravý Boh a človek, skutočne a pravdive s telom i krvou, s telom i dušou, s človečenstvom i s Božstvom prítomní je pod podobami chleba a vína. On sám, Slávny a Nesmrteľný, je na oltári prítomný tou istou láskou, ktorou kedysi, kráčajúc po zemi, nás miloval; s

tou istou túžbou po spasení jedného každého z nás, jakú choval v srdci svojom krvácajúc na kríži. Tu nám chce nekonečne zásluhy Svojeho prehorkého utrpenia a smrti. Svojej poskytnúť v miere najhojnejšej.

V omši svätej máme najdokonalejšiu obeť chvály a poklony, obeť smierenia, prosby a vďakov. A každý katolík, zvlášte keď na omši sv. pobožne prítomný je, býva nielen účastný jej ovocia, ale i sám v istom smysle obetuje tú vznešenú obeť v spojení s kňazom.

Ó, jakú úctu a pobožnosť treba nám prejavovať, aby sme jednako Bohu povinnú česť neumenšovali, jednako ani sami o hojné ovocie a účinky omše sv. sa neolúpili!

Sv. snem Tridentský výslovne učí: Pristupujeme-li (ku omši sv.)

s pravou vierou, s úctou a so srcom kajúcim, dosiasneme milosrdenstvo a milosť i príhodnú pomoc; súc obefou touto smierený, poskytne nám Boh dar pravej kajúcnosti a tou udelí nám odpustenie i najťažších hriechov a previnení. Vo všetkých potrebách tohoto života nachádzajú tu kresťania veriaci pomoc a okrem toho poskytuje omša sv, úľavu a očistenie dušiam trpiacim v očistci. (Ses. 13, kap. 2.)

Tlačí-li ňa tedy, kresťane milý, nejaká núdza alebo bieda, zvlášte bieda duševná; si-li potrebný pomoci a posily proti nebezpečenstvám hriechu a proti vlastným svojim náruživosťam; áno, trčíš-li hlboko v hriechoch a si-li na duchu skleslý a sklúčený; ó, v týchto všetkých a podobných biedach spiechaj s plnou dôverou a aspoň

s túžbou po polepšení života, spiechaj na omšu svätú, pros a zaprisahaj Spasitel'a svojho o pomoc — a nebudeš prosiť nadarmo. A sú-li to iných l'udí potreby a záležitosti, ktoré i teba trápia a v ktorých rád by si vymohol pomoc: id' k Spasitel'ovi pri omši sv. — tam najdeš priatel'a najlepšieho, ktorý i tebe druhým prispeje ku pomoci. Tam môžeš najvýdatnejšie prosiť za potreby cirkve, za obrátenie hriešnikov, bludárov nevercov; tam môžeš najskorej vyprosiť dušiam očistcovým ul'ahčenie i vysvobodenie.

Prvá pobožnosť k omši sv.

Na počesť prehorkého umučenia Pána.

Modlitba prípravná.

Všemohúci večný Bože, ktorý si svet natol'ko miloval, že si

Svojho jednorodeného Syna vydal, aby umučením a smrťou Svojou svet hriešny s Tebou opäť smeril; hľa, prichádzam včul', abych Ti skrze ruky kňazové tohože Syna Tvojho obetoval, jako On sám to ustanovil a apoštolom Svojim a riadnym ich nástupcom v cirkvi prikázal. Ráč prijaf túto obeť na väčšiu česť a slávu Svoju, jako i ku vďačnému upamätovaniu na krvavú obeť kríža; na poďakovanie za všetky mne preukázané dobrodenia; na dokonalé usmierenie Tvojej spravodlivosti, proti ktorej tak často som sa prehrešieval; na dosiahnutie všetkých milostí, zvlášte ktorých najviacej potrebujem; k úteche všetkých živých i zomrelých kresťanov, obzvlášte však na vyprosenie šťastnej hodinky smrti, a to všetko pre zásluhy Ježiša Krista, Syna Tvojeho.

Ježišu, Synu Boha živého! Ty, súc pravým kňazom podľa rádu Melchisedechovho, ustanovil si obet omše svätej, aby sme mali usta- vičnú obnovu onej krvavej obete, ktorú si na kríži za nás priniesť ráčil; a aby sme sa účastnými stali zásluh krvavej obete Tvojej. Neskonála láska Tvoja Ťa k tomu pohla a dosiaľ stále ponúka, aby si nám zo studnice milostí Svojich toľko dal vytekať, koľko v biedach svojich potrebujeme. Pre túto lásku Tvoju prosím, udeľ mi milosť pravej pobožnosti, abych požehnanie Tvojeho účastným bol.

Ó najblahoslavnejšia Panna Maria! Ty stála si plná lásky v nevýslovných bolestiach pod krížom, keď Syn Tvoj rozmilý na ňom sa obetoval. Oroduj za mňa, abych s opravdivou bolesťou nad hriechami svojimi, s vrúcnou pobožnosťou a

úctou slyšal túto omšu svätú, v ktorej Tvoj božský Syn i Teraz opravdu a podstatne obetuje sa Otcu Svojemu nebeskému, trebárs i spôsobom nekrvavým.

Všetci svätí a svälé Božie, zvlášte vy, ktorý ste na hore Kalvárii boli prítomní, orodujte za mňa, aby som i ja tejto nekrvavej obnove obcovaľ s tými istými úmyslami pobožnosti, lásky a vďačnosti, ktoré vás pri skutočnej smrti Ježišovej oživovaly. Amen.

(Kňaz ide k oltáru. — Pán Ježiš ide s učeníkami svojimi na horu Olivetskú.)

Ježišu, Synu Boha živého, ktorý si za mňa hriešneho vystál na hore Olivetskej smrteľnú úzkosť a najhlbší zármutok, popraj mi milosť, abych vo všelikom smutku a úzkosti k Tebe sa obracal a v sjednotení s prehorkým umučením Tvojím všetky utrpenia trpezlivo

znášal, žeby ony prospely k večnému môjmu spaseniu. Amen.

(Kňaz začína slúžiť omšu sv. — Pán Ježiš začína modliť sa v zahrade.)

Ó Ježišu, Spasiteľu a Vykupiteľu sveta! Ty tak vrúčne modlíš sa v zahrade k Otcu Svojemu nebeskému, a keď si sa pomodlíš, jako človeka anjel Ťa tešil. Mocou tejto modlitby Svojej ráč mi, prosím, udeľ, abych modlitbu svoju každého času náležite vykonával. Tvoj svätý anjel pri mne stoj, potešuj a posilňuj ma vo všetkých biedach a záležitostiach mojich, a doprevádzaj ma konečne Ťa, kde bych s ním Teba na veky chválil a velebil mohol. Amen.

(Kňaz modlí sa „Konfiteor“. — Pán Ježiš padá na tvár svoju a krvou sa potí.)

Pane Ježišu Kriste! Ty v smrteľnej úzkosti, jakú si na hore Olivetskej zakúsil, krvou si sa po-

til: ach, daj mi l'útosť opravdivú nad hriechami mojimi, ktoré boli príčinou Tvojej úzkosti a Tvojich múk, aby som ich obmyl aspoň úprimnými slzami. Amen.

(Kňaz bozkáva oltár. — Pán Ježiš bozkom je zradený.)

Pane Ježišu Kriste, ktorý si bozkom neverného Judáša zradený bol — daj mi milosť, abych tomu nevernému učeníkovi Tvojemu nikdy sa nepodobal a nikdy nijakou zlou vášňou svojou Ťa nezradil Amen.

(Kňaz ide na stranu epištolnú. — Pána Ježiša zaujímajú, sväzujú a s hory Olivetskej odvádzajú.)

Ô Ježišu, ktorý si od židov bezbožných dal sa chýliť a poviazať: ráč roztrhnúť väzby hriechov mojich a pripútať ma k Sebe putami lásky Svojej a prikázaní Svojich, abych vo všetkých veciach a kaž-

dého času svätou vôľou Tvojou
sa riadil. Amen.

(Kňaz modlí sa „Introit“. — Pán Ježiš
jako zločinec postavený je pred Annáša
a Kaifáša.)

Ó Ježišu, Spasiteľu sveta! ktorý
si dopustil, aby Ťa jako zločince
k bezbožným kňazom Annášovi a
Kaifášovi viedli a pred nich po-
stavili: daj mi milosť. — tak žiŕ,
aby ma nikdy nikto právom z
ťažkého hriechu nemohol obviníť,
a abych niekdy Tebe, spravodli-
vému svojemu sudcovi, s rado-
stnou nádejou mohol sa predstaviť.
Amen

(Kňaz modlí sa: „Kyrie eleison“. —
Peter zapiera Pána Ježiša.)

Paňe Ježišu Kriste, ktorého vľa-
stný apoštol Peter, tak slávným
spôsobom vernosť Ti prisľúbivší,
tri razy zaprel: nedópúšťaj, abych
kedy Teba, svätú cirkev Tvoju

alebo vieru samospasiteľnú z
z bázne pred nepriateľmi pravdy
nejako slovom alebo skutkom za-
prel, i keby som hneď pre ver-
nosť k Tebe trpeť musel! Ó kiež-
by som radšej v neohrozenom a
statočnom vyznávaní Tvojeho svä-
tého učenia živý bol i zomrel.
Amen.

(Kňaz obracia sa k veriacim, rieknuc:
„Dominus vobiscum“. — Pán Ježiš ob-
racia sa k Petrovi a pozerúc na neho
obmäkčuje ho, aby oplakával svoj hriech.)

Pane Ježišu Kriste! Ty si z
neskonaleho milosrdenstva Svo-
jeho obrátil sa k Petrovi a po-
zerúc na neho okom milostivým,
pohol si ho k pokániu. Āch, ráč
milosrdne shliadnuť i na mňa a
posilniť mňa milosťou Svojou,
abych za všetky svoje spáchané
hriechy z celého srdca ľutoval a
budúcne sa ich nedopúšťal! Amen.

Kňaz kráča na stranu epistolnú a modlí sa. — Ježiš pred Piláta vedený a krive obžalovaný.)

Pane Ježišu Kriste, ktorý si bol od nepriateľov Svojich s prchivosťou k Pilátovi vedený a falošne obžalovaný: smiluj sa nado mnou, až raz ja pred Tebou, prísny sudcom svojím sa ukážem a všetky hriechy moje na mňa žalovať budú! — Ó nenalož potom so mnou podľa zlých skutkov mojich, ale podľa Svojeho nekonečného milosrdenstva! Buď mi sudcom milostivým a milosrdným, a nezavrhuj ma od tváre Svojej! Amen.

(Kňaz ide ku stredu oltára a modlí sa. — Pána Ježiša vedú k Herodesovi, ktorý sa mu posmieva.)

Ó Ježišu, Ty si dal viesť sa k bezbožnému Heródesovi a znášal si trpelive posmech od neho, bez

toho, žeby si i len jediným slovom si sťažoval: udel' mi milosť, abych i ja všelikú potupu, pohanie a posmech trpelive a pokorne z lásky k Tebe znášal. Amen.

(Kňaz kráča na druhú stranu oltára a číta evanjelium. — Herodes posielal Pána Ježiša nazpät k Pilátovi.)

Ó Ježišu, Spasiteľu a Vykupiteľu môj, ktorý si od Piláta k Herodesovi a od tohoto opäť k Pilátovi bol vedený a všade rúhanie znášal: udel' mi milosť Svoju, abych zlomyseľných úkladov bezbožných ľudí sa nestrachoval, ani nikdy pohrdaním a nijakými krivdami od Teba alebo od plnenia svätého zákona Tvojho odvrátiť sa nedal. Amen.

(Kňaz odkrýva kalich. — Pána Ježiša zo šiat vyzliekajú.)

Ó božský Spasiteľu môj, ktorý

si pred bolestným bičovaním Svojím dal sa o rúcho Svoje olúpiť a pred tvárou bezbožných obnažiť: daj mi milosť Svoju, aby ch úprimným vyznaním hriechov svojich svliekol so seba starého hriešneho človeka s jeho skutkami a nikdy neukázal sa pred svätou tvárou Tvojou olúpený o ctnosť. Amen.

(Kňaz obetuje chlieb a víno. — Pána Ježiša k stĺpu priväzujú a bičujú.)

Pane Ježišu Kriste! Jak nemilosrdne k stĺpu Ťa priviazali a jak krute u neho bičovali! Poznávam, prečo si musel toľko trpieť! moje hriechy boli príčinou nevýslovnej trýznej Tvojej. Áno, my dobrovoľne sme hrešili a dobrovoľne i Ty vydal si sa za obeť Otcu Svojemu nebeskému, aby si nám synovstvo utratené opäť vydobyl. L'utujem ť z celého srdca

za hriechy svoje, za ktore si Ty
tol'ko vytrpel, a obetujem Ti včul'
s kňazom seba samého, svoje
srdce i vôľu svoju. Ó kieżby v
tejto obele dobre sa Ti zaľúbilo!
Zároveň prosím Ťa v pokore srdca
svojho, ráč odo mňa odvrátiť
tresty, ktoré som za hriechy svoje
zaslúžil na večnosti. Amen.

Tresci ma otcovsky na svete
tomfo, ale ušetri ma na večnosti.
Amen.

(Kňaz prikrýva kalich. — Pána Ježiša
trním korunujú.)

Ježišu, Spasiteľu môj, Kráľu
kráľov, Pánovníku neba i zeme!
Ty z lásky ku mne dal si čo naj-
potupnejšie a bajbolestnejšie trním
sa korunovať. Udel' mi milosť,
abych posmechu a potupy tohoto
sveta sa neobával a život svoj
včul' i každého času tak sporia-
dať, žebych právom mohol dúfať,

že obdržím niekdy od Teba korunu života večného. Amen.

(Kňaz umýva si ruky. — Pilát, umývajúc si ruky, vyhlasuje Pána Ježiša za nevinného.)

Pane Ježišu Kriste, ktorý si od sudcu Svojho uznany bol za nevinného a predsa rúhanie i zúrenie židovské trpezlivo si počúval: ráč mi popriať, abych vždy viedol život bezúhonný a nedal od neho sa odvrátiť ani pokušením zlého nepriateľa ani utrhaním a prenasledovaním ľudí. Amen.

(Kňaz obrucia sa k ľudu a hovorí: „Orate, fratres“. — Pilát predstavuje Pána Ježiša ľudu, hovoriac: „Ajhl'a člověk!“)

Ježišu. Synu Boží, úcty a poklony najhodnejší, ktorý si, oblečený v rúcho posmešné, ľudu predstavený bol: pre túto pretrpenú polupu prosím: ráč od-

vrátiť odo mňa, potupu zaľátenia
večného a poskytnúť mi milosť,
abych, niekdy, priodiaty súc rú-
chom posväcujúcej milosti, obja-
vil sa pred Tebou, sudcom svo-
jím, a k večnému videniu Tvojej
velebnosti v nebesiach pripustený
bol. Amen.

(Kňaz modlí sa „Praefaciú“. — Pán
Ježiš na smrť kríža je odsúdený.)

Ježišu, Synu Boha živého, pô-
vodco života, sám súc bez viny,
prijal si za mňa rozsudok naj-
potupnejšej smrti! Z lásky k Tebe,
ó Ježišu môj, podrobujem sa trp-
kému, avšak spravodlivému vý-
roku smrti ktorý som si zlým
užívaním tela svojho i duše svo-
jej zaslúžil. Áno, Pane života i
smrti, chceš-li mi ešte života po-
priať, daj mi i sily, abych podľa
zaľúbenia Tvojeho živý bol! Chceš-
li mňa však z tohoto sveta vziať,

daj mi, prosím, v milosti Tvojej skonaj a uchovaj mňa od hrôz smrti večnej, abych sa v nebi mohol Tebe klaňať, Teba milovať a chváliť na veky vekov. Amen.

(Kňaz modlí sa „Kánon“. — Ježiš, nesúci kríž, obracia sa k ženám za Ním idúcim.)

Pane Ježišu Kriste, ktorý, ťažkým krížom súc obťažovaný, na ceste k miestu popravnému napomínal si plačúce ženy Jeruzalemské, aby neplakaly nad Tebou, ale samy nad sebou: daj mi sĺz, ktoré by zo srdca skrúšeného sa prýštily, abych z lásky k Tebe, ó Ježišu najdobrotivejší, všetky svoje spáchané hriechy srdečne oplakával! Amen.

(Kňaz robí znamenie kríža nad chlebom a vínom a vyslovuje slová posvätného prepodstatnenia. — Pána Ježiša hrebami pribíjajú na kríž.)

Ó najtrpezlivejší Ježišu! Ty si pre naše hriechy, jako baránok tichý k zabitíu vedený, dal sa na tvrdý kríž položiť a tupými hrebami pribiť: udel' mi milosť v dobrom sotrvávajúť, svätého zákona Tvojeho vždy pevne sa pridržať i verne dl'a neho život svoj sporadovať, abych so sv. apoštolom povedať mohol: „Istý som, že ani smrť ani život neodlúči mňa od lásky Božej, ktorá je v Kristu Ježišu, Pánu našom. Amen.

(Kňaz pozdvihuje svätú hostiu. — Pána Ježiša na kríži pnejúceho s krížom vyzdvihujú.)

Ó Ježišu, Pane a Bože môj, z lásky k mne dal si sa na kríž poviesiť pre všetkému l'udu ukázať! Tebe pod spôsobom chleba pripomínému, a vzdávam ti vdaky nečestné za to, že si za všetkeré ľudstvo na smrť vy-

dať sa ráčil. Ty si kedysi povedal: „A ja, keď budem povúšený od zeme, všetko potiahnem k sebe!“ Pritiahni ma tedy k Sebe a sjednoť ma so Sebou vo svätej láske; ukáž sa mi jako milosrdný Vykupiteľ niekdy však jako milostivý Sudca. Verím v Teba, ó Ježišu! Dúfam v Teba, ó Ježišu! Milujem Ťa z celého srdca, ó Ježišu! Buď mi, úbohému hriešnikovi, milostivý a milosrdný! Amen.

(Kňaz pozdvihuje kalich. — Pán Ježiš, na kríži visiac, prelieva svoju svätú krv.)

Ó Ježišu, Spasiteľu môj, chvály najhodnejší, ktorý si Svoju pre-drahú krv zo svätých rán Svojich vo veľkej hojnosti vycedil! Klaniam sa Tvojej živej krvi, na oltári prítomnej, a prosím Ťa čo najpokornejšie, nedopusť, aby nekonečná jej cena na mne hrieš-

nom zmarená bola. Tóuto svätou krvou obmyj ma viacej a viacej od neprávostí mojích a od hriechov mojích očisť ma! Ježisu v Teba verím! Ježišu, v Tebe dúfam! Ježišu, Teba nado všetko milujem! Buď mi, úbohému hriešnikovi, miloslivý a milosrdný! Amen.

(Kňaz modlí sa „Memento“ za zomrelých. — Pán Ježiš modlí sa k Otcu Svojemu nebeskému za Svojích nepriateľov.)

Ježišu najdobrotivejší, ktorý, visiac na kríži, modlil si sa za celé pokolenie ľudské a zvláštne za Svojích nepriateľov v tú dobu, keď Ťa mučili a Tebe sa rúhali! Z lásky k Tebe rád odpúšťam všetkým, ktorí mi kedy ublížili. Daj, abych dl'a príkladu Tvojho nepriateľov svojich zo srdca miloval! Odpusť i mne všetky krivdy,

ktoré som Ti kedý hriechami svojimi urobil: Amen.

(Kňaz bije sa v prsia, rieknuce: „Nobis quoque peccatoribus“. — Pán Ježiš sľubuje raj kajúcemu lotrovi.)

Pane Ježišu Kríste, ktorý si lotrovi kajúcemu raj milostive sľúbil, daj, abych i ja s opravdivou ľúlosťou v srdci a v stave milosti Božej z tohotô života niekdy odišiel a potom z úst Tvojich útechy plné slová počul: Dnes budeš so mnou v raji! Amen.

(Kňaz modlí sa „Pater noster“. — Pán Ježiš porúča svätú Matku Svoju učeníkovi, sv. Jánovi.)

Spasiteľu najláskavejší, ktorý si, na kríži visiac, svätú Matku Svoju milovanému učeníkovi Svojemu a jeho svätej Matke svojej odovzdal: prosím, daj i mne zakusovať meterinskej ochrany tejto

dobrej Matky, jako včul' v tomto živote, tak i zvlášte v onú hódinu. na ktorej záleží nekonečná moja večnosť, v hodinu smrti. Amen.

(Kňaz láme svätú hostiu. — Pán Ježiš umiera na kríži.)

Ježišu, Spasiteľu sveta! Ty si pre spasenie moje obetoval Svoj drahocenný život prehorkou a postupnou smrťou na dreve kríža. Udel' mi milosť, abych celý Tebe žil a niekdy smrťou blahoslavenou skončil! Do rúk Tvojich porúčam ducha svojho, jako Ty si ducha Svojho poručil do rúk Otcových. Amen.

(Kňaz vpúšťa čiastočku sv. hostie do kalicha. Pán Ježiš vstupuje do predpeklia.)

Pane Ježišu Kriste, ktorého najsvätejšia duša po odlúčení od tela vstúpila do predpeklia, aby duše spravodlivých arciotcov potešila a

zo zajatia ich vysvobodila: ráč -i dnes úbohé duše v Očistci učiniť účastnými ovocia Tvojeho horkého umučenia, aby všelikých múk zbavené k Tebe sa dostaly a Teba večne chválily a velebily. Amen.

(Kňaz bije sa v prsia a hovorí: „Agnus Dei„. — Mnohí hriešnici obracajú sa pri pohľade na Pána Ježiša.)

Ó lásky plný Ježišu, Tvoja podivuhodná trpezlivosť, ktorú si v mukách Svojich veľkých prejavoval, obmäkčila mnohé srdcia zatvrdilé a pohla ich k poznaniu Tvojho Božstva a k ľútosti nad hriechami! Obmäkči i moje tvrdé a nekajúce srdce, abych, uznávajúc živo Tvoju neskonalú dobrotu, za všetky hriechy svoje srdečne ľutoval. Bäránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, smiluj sa nado mnou! (Tri razy.)

(Kňaz prijíma telo a krv Pána. — Pána Ježiša s kríža snímajú a pochovávajú.)

Ježišu, Pane a Spasiteľu môj! Ty dal si s kríža sa složiť a do nového hrobu položiť. Jak rád vyhovel bych Tvojemu lásky plnému pozvaniu a prijal Teba včul' do srdca svojeho! Ale, ačkoľvek láskavosť Tvoja nemá hraníc, predsa nemôžem včul' k sv. stolu Tvojemu prislúpiť. Naplnený súc svätou hrúzou, volám bolesťou sklúčený: „Pane, nie som hoden, abys vošiel pod strechu srdca môjho!“ — Jako však stólník k Tebe upel a vyslyšaný bol, podobne i ja volám: „Riekní len slovom a uzdravená bude duša moja!“ Neodopieraj mi pomocnej milosti Svojej a vzbud' vo mne dokonalú ľútosť nad hriechami mojimi, abych hodným sa stal často Ťa prijímať. Stvor vo mne srdce nové, priprav si ma podľa ľúbosti Svojej, a dovol mi čím skorej súčastniť sa Tvojej

občerstvujúcej večere, po ktorej tak dichtive túžim!

Ó môj Ježišu, verím, že prítomný si v najsvätejšej Sviatosti oltárnej! Milujem Ťa, dobro moje najvyššie, rado všetko; z lásky k Tebe ľutujem a odriekam sa všetkých hriechov svojich a nechcem už nikdy viac svätú vôľu Tvoju porušiť. Ó môj Ježišu, túžim po Tebe! Žiadam si Ťa prijať aspoň spôsobom duchovným. Som-li hoden, ráč ma so sebou spojiť tak, ako by si bol vošiel do srdca môjho. Nedopusť, aby som kedy od lásky Tvojej sa odlúčil! Amen.

(Kňaz kráča na stranu epistolnú a modlí sa. — Pán Ježiš vstáva z mrtvých.)

Ježišu, Spasiteľu a Vykupiteľu môj, Ty si treliho dňa vlastnou mocou slávne vstal z mrtvých! Učiň mocou tejto najsvätejšej obete, abych i ja povstal k novému Tebe

milému životu a vňom až do skonanania sotrval. Amen.

, (Kňaz obracia sa k ľudu a hovorí; „Dominus vobiscum“. — Kristus Pán z mŕtvých vstalý zjavuje sa apoštolom a pozdravuje ich: „Pokoj vám!“)

Ježišu najláskavejší! Ty si žalostiacu Matku Svoju a apoštolov Svojich naplnil nevyslovnou útechou, keď si sa im po Svojom z mŕtvých vstaní v sláve Svojej ukázal a prial im pokoja. Daj, abych i ja na Teba v sláve Tvojej sa díváť a v pokoji večnom so všetkými Teba chváliť a velebiť mohol. Amen.

(Kňaz koná posledné modlitby na strane episto nej. — Pán Ježiš sotrváva po Svojom vzkriesení 40 dní so Svojimi učeníkmi.)

Ježišu najdobrotivejší, Ty si ráčil po Svojom z mŕtvých vstaní ešte štyridsať dní učeníkom Svojím sa zjavovať a ich láskave vyučovať; daj mi milosť, abych verne a

bedlive zachovával všetky naučenia, ktoré mi odel'uješ vnútornými vnuknutiami Duchu svätého alebo zovnútorne skrze kazateľov, spovedníkov a inými prostriedkami. Zostaň s milosťou Svojou so mnou až do konca môjho života. Amen.

(Kňaz hovorí posledné: „Dominus vobiscum“ [Pán s vami]. — Pán Ježiš vstúpuje slávne k Otcu Svojemu na nebesia.)

Ó Ježišu, ktorý si pred očima Svojich verných učeníkov a Svojej milujúcej Rodičky slávne na nebesia vstúpil, kde sedíš na pravici Otca svojho: daj mi milosť, abych všetkými pozemskými vecmi pohrdala opravdive o veci nebeské sa pričíňoval. Ty si včul' prostredníkom mojím u Otca nebeského; veď Tebe daná je všeliká moc na nebi i zemi! preto dúfam a dôverujem v Teba; - ó nedopusť, abych zahanbený bol! Amen.

(Kňaz udel'uje ľudu požehnanie a číta posledné evangélium. — Pan Ježiš soslal s neba Ducha svätého.)

Ó najláskavejší Spasiteľu a Vykupiteľu, Ježišu Kriste! Ty si apoštolom a vyznavačom Svojim soslal Ducha svätého a hojne si ich obdaril Jeho milosťami a osvietením ráč, - prosím, očistiť srdce moje v jeho najhlbších útrobach od všetkého zlého, čo sa božskej Velebnosti Tvojej neľúbi, a učniť ho príbytkom tohože Ducha svätého, abych pôsobením Jeho milosti bol potešený, posilnený a privedený do života večného. Amen.

Modlitba po omši svätej.

Otče nebesky! ráč milostive prijať obeť, ktorú Tebe včul' na oltári priniesol kňaz na pamiatku umučenia a smrti Ježiša Krista. Ráč ju prijať v spojení s tou obetou,

ktorú, milý Syn Tvoj, Vykupiteľ
môj Ježiš Kristus, na oltári križa
za spasenie všetkého ľudstva obe-
toval. Ráč mi odpustiť všetky ne-
dokonalosti a chyby, ktorých som
sa pri tomto svätom úkone dopu-
stil, a ráč účastným ma urobiť tých
milostí, ktoré udeľuješ kresťanom,
omši svätej pobožne obcujúcim.

Pane Ježišu Krisie, prosím Ťa
v poníženosti srdca svojho pre
nekonečné zásluhy Tvojeho hor-
kého umučenia a smrti Tvojej, pre-
neoceniteľnú hodnotu najsvätejšej
krve Tvojej a pre všetko, čo si z
lásky ku mne a všetkým ľuďom
učinil a vytrpel; smiluj sa nado
mnou všet' v tomto živote; och-
raňuj ma a prispej mi na konci
pozemskej púti mojej! Amen.

Modlitby po omši svätej.

(Z rozkazu pápeža Leva XIII.)

Trikrát: „ Zdravas Maria.“

Zdravas Kráľovno, Matko milosrdenstva, život, sladkosť a nádej naša, zdravas! K Tebe voláme, vyhnaní synovia Evy; k Tebe vzdycháme, lkajúci a plačúci v tomto slzavom údolí. A preto, Prímluvnico naša, obráť k nám Svoje milosrdné oči; a Ježiša, požehnaný plod života Svojho, nám po tomto vyhnanstve ukáž, ó milostivá, ó prívetivá, ó presladká Panno Maria!

V. Oroduj za nás, svätá Božia Rodičko!

R. Aby sme hodnými učinení boli zaslúbení Kristových.

Modlime sa. Bože, útočisko naše

a silo, shliadni milostive na l'ud k Tebe volajúci; a na prímluvu slávnej a nepoškvrnenej Panny, Rodičky Božej Marie, i blahosla-veného Jozefa, jej ženicha, a svä- tých apoštolov Svojich Petra a Pavla, i všetkých Svätých: vyslyš milosrdne a dobrotive modlitby, ktoré za obrátenie hriešnikov, za svobodu a vyvýšenie svätej matky cirkve vylievame. Skrze Krísta, Pána nášeho. Amen.

Svätý Michale archanjelu, bráň nás v boji; proti zlosti a úkladom diabolským buď nám ochranou! Nech mu rozkáže Boh, pokorne prosíme; a ty, Knieža vojska ne- beského, satanáša a iných zlých duchov, ktorí na zkázu duší po svete blúdia mocou božskou svrhni do pekla. Amen. (Odpustky 300 dní.)

Pobožnosť pri sv. spovedi a pri sv. prijímaní.

Krátke poučenie o spovedi a ľútosti, zvlášte o ľútosti dokonalej.

1. Mnoho záleží na tom, aby kresťan dobre vedel, čo má robiť, keď chystá sa prijímať sviatosť pokánia; lebo na dobrej príprave k sv. spovedi závisí i platnosť tejto sviatosti. I. ktoby bez viny svojej niektorú podstatnú časťku sviatosti pokánia vynechal, prijal by sviatosť tú neplatne. Nevyhnutne potrebné častky sviatosti pokánia sú tieto: 1. Obžaloba seba samého pred kňazom na mieste Božom a 2. opravdivá ľútosť nad spáchanými hriechami, spojená s pevným predsavzatím, polepšiť sa. Obžaloba čili vyznanie musí vsťahovať sa aspoň na všetky dosiaľ nevyznané ťažké hriechy, na ktoré si kajúcnik pri pečlivom spytovaní svedomia spomenul. Kto by na príklad pre nebezpečenstvo smrti nemohol zo všetkých hriechov sa vyznať, alebo komu by jeden alebo druhý hriech vypadol z pamäti, boli by tieto hriechy už vo vše-

obecnej ľútosti a spovedi obsažené; a keby mu dal Boh, mohol by i z týchto hriechov pozdejšie sa vyspovedať. Kto by však vedome alebo z hrubej nedbalosti i len jediný ťažký hriech zamlčal, spovedal by sa neplatne, svätokrádežne. Ale čím úprimnejšie a pokornejšie kajúcnik odhalí svedomie svoje spovednému otcovi i vo veciach nie práve nutných, tým hojnejšie zakusí Božieho požehnania

2. Potreba ľútosti. Ľútosť musí byť opravdová, nadprirodzená a vzťahovať sa aspoň na všetky smrteľné hriechy a mať ošklivosť nad nimi jako nad najhorším zlým. Kto by od poslednej spovedi žiadneho ťažkého hriechu bol sa nedopustil, toho ľútosť musela by vzťahovať sa aspoň na niektorý všedný hriech alebo na hriechy ťažké, už prv vyznané, z ktorých by mu bolo ešte raz sa spovedať. Práve tak musí opravdové, pevné predsavzatie smerovať vždy k tomu, že Pána Boha žiadnym ťažkým hriechom nebudeme hnevať; a nepotrebuje-li vyznávať sa zo žiadneho ťažkého hriechu, musíme

mať predsavzatie, že aspoň niektorého zo všedných hriechov, z ktorých spovedať sa máme, prísne sa budeme varovať. Ďalej je vecou nad mierou dôležitou, aby sme niektorým hriechom svojim z minulého života alebo nad niektorým značnejším zo všedných hriechov, posledne spáchaných, zvlášte ľutovali a zbavíť sa ho obzvlášte si zaumienili. L'útosť a dobré predsavzatie sú tedy pri spovedi vždy hlavnou vecou. Na veľkom omyle je, kto rozpomenúc sa pri spytovaní svedomia na spáchané hriechy svoje, l'útosť ľahkomysel'ne prenedbáva, opomína. I tie duše sú, v blude velikom, ktoré nie súc si povedomé žiadneho ťažkého hriechu, všemožne usilujú sa i z najmenších hriechov sa vyznať, ale o nutne potrebnú l'útosť málo sa starajú. Kto nemá potrebnej l'úlosti, neprijíma sviatosť. Kto však potrebnú l'útosť síce má, ale v miere menšej, obdrží skrze sviatosť pokánia i menej milosti.

Dostačuje síce k prijatiu sviatosti pokánia l'útosť nedokonalá, tá však máva

stupne veľmi rozličné. Lepšia je l'útosť dokonalá, ale i tá býva u jedného menšia, u druhého väčšia. — L'útosť nedokonalá je bolesť nad hriechami, ktorá pochádza zo strachu pred trestom alebo z uvažovania ohavosti a mnohonásobnej zloby hriechu; ona postačuje k odpusteniu hriechov, pokiaľ len v srdci hriešnika dobrovoľnú náklonnosť k hriechu umrtvuje a nakoľko ju sprevádza nádej v odpustenie a s ňou i nejaká láska k Bohu. L'útosť dokonalá stúpa vyššie, ona ľutuje hriechy z dokonalejšej lásky k Bohu.

3. Dôležitosť dokonalejšej l'útości. — Dokonalá l'útosť je nielen lepšou a na milosti bohatšou prípravou ku prijatiu kňazského rozhrešenia, ale má ona i z iných príčin veľkú a pozoruhodnú dôležitosť. Dokonalou l'útosťou či láskou dosahuje totiž hriešnik odpustenie od Boha, prv než prijme sviatosť pokánia. To vyslovne vyhlásil sv. snem Tridentstý v 4. kap., 14. sess. Dokonalá l'útosť ov-

šiem kajúcnika nesprosfuje spovedi, ale ponecháva v platnosti prísnu povinnosť, aby svojím časom zo všetkých ťažkých hriechov sa vyspovedal; ona však hriešnika, ktorý má úmysel vyspovedať sa, skôr než ten úmysel v skutok uvede, privádza zo stavu hriechu do stavu milosti; ona činí z nepriatel'a Božieho priatel'a Božieho, z otroka diabla a pëkla brata Ježiša Krista a dediča života večného.

Jak dôležitá vec tedy je, aby kresťan dobre sa naučil vzbudzovať l'útosť dokonalú! Avšak, nesmie nikto uspokojiť sa s l'útosťou, i keď ju za jakúkoľvek dokonalú pokladá, ide-li o prijímanie najsvätejšej Sviatosti oltárnej. — Ale býva mnoho prípadov, kde smierenie s Bohom, rýchle smierenie s Bohom je nutne poirebné. Stihlo-li koho nešťastie, že upadol do ťažkého hriechu, kol'ká tu potreba, aby hneď povstal z pádu, jako sv. Peter, ktorý ihneď, jaknáhle zaprel Pána svojho, spáchaný hriech horko obanoval a oplakával! Odkladá-li sa s obrátením, nasleduje snadno hriech za hriechom, takže prvý

hriech stáva sa jakosi článkom (ohnivom) dlhej reťaze hriechov. Zkusenosť i učenie sv. otcov nám to dotvrduje, že človek, dopustivší sa smrteľného hriechu, nezachová sa dlho čistým od nových ťažkých hriechov. Nebudem šíriť reč ani o nebezpečenstve, že duša môže snadno v stave Božieho nepriateľstva z tohto života byť odvolaná a večne zatratená. A predsa nebýva vždy času ani príležitosti k tomu, aby hriešnik vyhl'adával odpustenie hriechov na súde milosrdenstva — vo sviatosti pokánia. — Jako, teprv dôležité a potrebné je, aby kresťan vedel vzbudiť dokonalú l'útosť nad hriechami v tom prípade, keď v hodinke smrti nestojí po boku kňaz a predsa snáď ťažký, dosiaľ nesmierený hriech na duši mu leží! Dokonalá l'útosť je jedinou cestou k tomu, aby si človek ešte vymohol milostivý rozsudok v tom rozhodujúcom okamihu, keď duša od tela odlúčená vydávať bude počet zo všetkého toho, čo konala a opomenula v pozemskom svojom živobytí. Tu rozhodne jedine vzbú-

denie dokonalej ľútosti, nie snáď nad dlhým životom, plným šťastia, radosti a cti; nie nad korunami a kráľovstvami; ale nad neskonalou večnosťou, plnou lebo neskončeného blahoslavenstva alebo nepochopiteľného trápenia. Trebárs by i človek prv horlive bol Bohu slúžieval, upadne-li takto práh večnosti, bude zatratený na veky, i keď tento hriech olutoval, ale len nedokonalou ľútosťou a keď tento nedostatok nenahradil prijatím sviatosti. Popáchal-li však iný človek o mnoho viacej hriechov a leží-li i tento na smrteľnej posteli, v poslednom ťažení bez kňazskej pomoci, bude pre život večný zachránený, jestli len za nepočítané hriechy svoje ešte ľuťuje v okamžení smrti ľútosťou dokonalou.

Je to ovšem nebezpečná hra, spoliehať sa na toto posledné okamženie. Kto, opovážlive spoliehajúc na toto posledné okamženie, s pokánim odkladá: vydáva sa v najväčšie nebezpečenstvo, že i v hodine smrti odmietne od seba pomocnú milosť Božiu, ktorej sa mu treba v men-

šej miere dostane, a že zomre bez dostatočnej l'útosti. Jestli, že však ešte v poslednom okamžení dospeje k l'útosti dokonalej, bude i zostane jeho údelom blahoslavenstvo nebeské.

4. V čom zleží dokonalá l'útosť. L'útosť je nenávisť hriechov a ošklivosť nad spáchanými hriechami. Je-li l'útosť dokonalá a či nedokonalá, o tom rozhoduje pohnútka, z ktorej túto nenávisť a ošklivosť v srdci prechovávaš. Zošklivuješ-li si hriech nado všetko preto, že Boha jakožto najvyššie a (pre Neho samého) milovania najhodnejšie dobré opravdu nado všetko miluješ, máš l'útosť dokonalú. Zošklivuješ-li si však hriechy z dôvodu iného, na príklad pre ich ohavnosť alebo z bázne pre tresty, je to, jako svrchu už spomenuto, l'útosť nedokonalá.

Avšak l'útosť dokonalá, tak jako i nedokonalá má rozličné stupne. Prvý alebo najnižší stupeň majú tí, ktorí si Boha a jeho priateľstvo nadovšetko síce vážia, avšak len hriech smrteľný, priateľstvu

Božiemu najviac odporujúci, nenávidia a ošklivia si z tej príčiny; póneváč on vclice protiví sa Bohu, ktorého pre Neho samého nado všetko milujú. — Druhý omnoho lepši stupeň majú tí, ktorých láska k Bohu ide tak ďaleko, že pobáda ich k tomu, aby i najmenšie hriechy a poklesky si zošklivili. — Konečne láska dokonalá, ktorá je práve pohnútkou dokonalej l'úlosti, má treí a najvyšši stupeň, keď človeka pohýna k tomu, aby konal vždy, čo Bohu viacej sa l'úbi a čo nás činí Vykupitel'ovi nášmu najviacej podobnými.

Prvý čili najnižši stupeň dostačuje už k spaseniu duše. Mešká-li tedy kajúcnik ešte hlboko pod najvyšším stupňom dokonalej lásky a ponecháva-li preto v duši svojej ešte mnohú škvrnu, ktorú oheň očistovací v živote za hrobom stráviť má; jestli len každú ťažkú urážku Boha vyhostí zo srdca svojeho z opravdovej lásky k Bohu, bude náležať do počtu tých, o ktorých platí slovo Spasitel'ovo: „Miluje-li kto mňa, Otec môj

bude ho milovať, i ja budem ho milovať... a k nemu prídeme a príbytok u neho učiníme". (Ján 14, 21 a 23.) Jediný taký skutok lásky alebo ľútosti privoláva do srdca samého Boha s posväcujúcou milosťou.

Chce-li hriešnik týmto spôsobom stať sa opäť priateľom Božím: musí-li pritom výslovne pred seba si vziať, že sa i vyspovedá? Tohoto výslovného predsavzatia nenie treba, ale hriešnik musí byť naň v srdci svojom pripravený; veď musí tiež hotový byť vyplniť i všetky iné povinnosti, ktorých vyplnenie Boh od neho požaduje pod ťažkým hriechom. Povinný je teda napotom i všetky ťažké hriechy, z ktorých ešte sa nevyspovedal, kňazovi vyznať; hrozí-li nebezpečenstvo smrti, treba mu vyspovedať sa čo najskorej; ani v iných prípadoch nebýva radno, so spoveďou dlho odkladať; keby však i neuchopil sa najprvnejšej príležitosti k vykonaniu spovedi, nebolo by tým smierenie s Bohom zmarené.

5. J a k ý m s p ô s o b o m v z b u d -

zuje sa dokonalá lútosť. — Nie si snáď, kresťane milý, tak sám na seba zanechaný, že by si na svete nikoho nemal, ku komu vinul by si sa s opravdovou, ctnostnou láskou, a to nie snáď, že by si od neho zisk očakával, ale cífac k nemu úprimné 'priateľ'stvo. Uváž včul': Keby si dohromady shrnul všetko, čo dobrého, krásneho, ušľachtilého a dokonalého nachádza sa u všetkých ľudí a anjelov i svätých: to všetko proti kráse a velebnosti Božej nenie ani tol'ko, čo kvapka, ktorú pustíš na horký kameň, prirovnaná k veľkému moru sveta. Môžeš-li teda na svete čo milovať, ako by si nemal tiež omnoho viacej, viacej nežli seba samého, milovať Boha? Keď však srdce tvoje roznieťené je láskou božskou, potom pozri na hriech a rozvažuj: Ťažký hriech je v istom smysle nenávisť Boha; je túžba — zničiť Boha, ktorá vysnažuje sa olúpiť Boha o jeho najvyššiu úctu a zničiť milostivé jeho ustanovenia. Miluješ-li Pána a Boha svojho, vtedy je ti radovať

sa z jeho nekonečných dokonalostí; vtedy musíš si žiadať, aby bol oslavovaný, uznávaný a milovaný dl'a návodu Vykupiteľ'ovho,, ktorý ťa učil modliť sa : „Otče náš, posväť sa meno Tvoje“; vtedy musíš zo srdca nenávidieť to, čo rozmilého Boha a česť jeho hanobí, totižto hriech; vtedy musíš zo srdca a nado všetko ľutovať, keď si sám svojho neskonalej lásky hodného Boha hriechom potupil.

Mal si láskyplných rodičov, ktorí o teba sa starali. Možno, že dosiaľ zkušuješ ich láskavú pečlivosť alebo ich láskavosť máš ešte v živej pamäti. I od iného človeka prijal si snáď veľiké dobrodenia. Povedz, či by si nepokladal za vec hanebnú, keby si týchto rodičov a dobrodincov svojich nemiloval alebo miloval ich len do tej miery; kol'ko dobrodenia a darov od nich prijímaš, súc k dobrodincom samým celkom ľahostajný? Ejhl'a, Pán Boh ti je nekonečne viacej, než všetci títo dobrodinci. I keby si na svete nemal žiadneho pria-

tel'a, čoby na teba pamätal, hl'a oko Božie nad tebou predsa stráži! S väčším ešte právom než l'ud israelský môžeš na seba obracať slová, ktoré kedysi hovoril Boh ústami Isaiáša proroka: „Zdá-liž sa môže zapomenúť žena nad nemluvniatkom svojim, aby sa nesl'utovala nad synom života svojho? A keby i ona sa zapomenula, ja však nezapomenem sa nad tebou: „Hl'a na rukách svojich zapísal som ťa!“ (Isai. 49, 15, 16.)

Áno, každému z nás je Boh viacej nežli otec a matka a brat a priateľ. On vyviedol nás z ničoty, On udržuje nás každú chvíľu svojou všemohúcnosťou. On jakoby pričiňuje sa, aby nám uvil korunu, ktorá nás má niekdy ozdobovať po celú neskonalú večnosť; aby nám pripravil príbytok, ktorý v blízkosti jeho máme obývať na veky. I keď smrťou večnou hrozí tým, ktorí hlas jeho počuť nechcú, — dáva na javo svoju túžobnú žiadosť, aby hrozným osudom, ktorý čaká hriešnika, dali sa aspoň zastrašiť, žeby hrozby svoje nemusel uskutočniť.

Nuž, či toto nekonečne milujúce Srdce otcovské, ktoré zem i nebesia do pohybu uvádza, aby sa k sebe pritiahlo: — či ono toho nezasluhuje, aby si aj ty ho miloval viac než tento svet so všetkými jeho slasťami a strasťami; abys Pána a Boha svojho miloval nie zo sebecka a zistnosti, ale preto, že jeho nesmierne dobrodenia a dôkazy lásky ti dosvedčujú, že on sám jediný hoden je, aby sme ho bez konca milovali? Či Boh lásky najhodnejší toho nezasluhuje, abys nado všetko si ošklivil to, čo je príčinou jeho najvyššej nel'úbosti, totižto hriech, aspoň ťažký hriech?

Sober teda všetky sily duše svojej a zahovor k Nemu s celou opravdivosťou:

Áno, Bože môj, najvyšší otče a najväčší dobrodinče môj! Nepočetné dary rúk Tvojich sú len jako osamelý slabý papršlek, ktorý z Teba vyžiaruje a ktorý mi dáva tušenie o nekonečnom svetlovom mori Tvojej krásy, dobroty a mi-

lostnosti. Objímam Ťa s úplnou
vrúcnosťou duše svojej; milujem
Ťa nadovšetko z celého srdca a
opovrhujem všetkým, čo Tebe na-
najvýš sa protiví, čoby túto lásku
v srdci mojom uhasilo; opovrhu-
jem menovite hriech, zvlášte každý
ťažký hriech!

Chceš-li mať, kresťane milý, ešte inú
pohnútku, zo všemohúcnosti a múdrosti
Božej vyplývajúcu, ktorá by srdce tvoje
jakosi násilenstvom tiahla k milovaniu
Pána Boha: pozri na neho pozorne
očima duše, jako leží v jasl'ach sťa ne-
mluvniatko zimou sa trasúce — pre teba.
Dívaj sa na neho, jako pre teba tridsať
rokov vede život chudobný a trudný;
jako potom za tri roky v tvrdej práci a
nesnádzach, pri odpore a prenasledo-
vaní hlása učenie spasenia a vynasna-
žuje sa teba zachrániť. Hľad' na neho
k stĺpu priviazaného, pre teba zbičova-
ného, krvou a ranami pokrytého, nel'ud-
sky trnám korunovaného; viď ho, jako

ťažkým krížom obťažný kráča na popravište; vid' ho konečne pribitého na kríži, jako tam visí úplné tri hodiny v bolesťach nevýslovných, až napokon vypúšťa dušu svoju — a to všetko činí Syn Boží pre teba! A žiadaš si ešte viacej?

Viera ti ukazuje oslávaného Spasiteľ'a, jako sa pre teba každý deň temer znovu zničuje; pod nepatrnou podobou chleba je na oltároch prítomný pre teba! I na nebesia vstúpil pre teba, aby svoje sväté rany a zásluhy svoje ukazoval a obetoval pred tvárou večného Otca a za teba sa primlúval! To všetko učinil a činí pre teba tvoj Boh a Pán, nie preto že musel a musí, ale preto že ňa miluje. Ó, nuž či môžeš srdce svoje tak pozamykať, tak pozakladať, žeby si v ňom nedoprial miesta opravdivej, úprimnej lásky a priateľ'stvu k tomuto božskému svojmu Priateľ'ovi? Vzňala-li sa len iskierka pravej k Nemu lásky v srdci tvojom, ó vtedy ol'utuj hriech, zvlášte ťažký hriech! Lebo veď hriech uvalil

všetky muky a najukrutnejšiu smrť na láskavého Vykupiteľ'a tvojho ; hriech tak ozbrojil spravodlivosť Božiu, že Boh Otec svojeho jednorodeného Syna, ktorý stal sa zárukou za cudzie (ľudské) hriechy, neušetril, ale vydal ho najhroznejšiemu umučeniu. — Hovor tedy z celého úprimného srdca k Nemu :

Bože a Vykupiteľ'u môj, čo pohlo ťeba, Pána života a blaženosti večnej, že sostúpil si do tohoto slzavého údolia a pretrpiac nevýslovné ťažkosti a muky obetoval si i život svoj v bolestach na potupnom dreve kríža? Uznávam, že to bola najčistejšia láska ku mne. Tvoja láska ku mne a hriechy moje proti Tebe boli toho príčinou, že si dal bičovať sa, celé telo si rozodrať a že na kríži si vykrvácal. Tisícere vďaky za túto lásku Tvoju ! I ja tedy chcem Teba, svojeho najvyššieho

a lásky najhodnejšieho Boha, od tejto chvíle z celého srdca milovať, a z lásky k Tebe zatracujem a opovrhujem všetky hriechy svoje. Nikdy viac nemá hriech, zvlášte ťažký hriech, srdce moje znovu poškvрниť a roztrhnúť sväzok priateľstva, ktorý si krvou Svojou so mnou uzavreť ráčil!

6. Krátky vzorec, dl'a ktorého môžeme v sebe vzbudiť dokonalú lásku a l'útosť.

Nebude ti vždy možno prečítať si úvahy hore vyššie podané. Ale prečítaj si ich aspoň časom, keď budeš mať viac kedy. K častejšej upotrebe pripojujem ti nasledujúci vzorec. Len nato vždy dbaj, aby srdce cítilo, čo ústa vyslovujú.

Ó Bože môj, milujem Ťa, dobro moje najvyššie stvorené! Ty si mňa miloval, keď mňa ešte nebolo; Ty si mňa tak velice miloval, že si Syna svojeho jednoro-

deného dal, aby vykrvácal za mňa na kríži! I `jako bych Ťa nemal navzájom z celého srdca milovať? Áno milujem Ťa viac než všetky tvory, viac než všetky veci celého sveta; milujem Teba, ktorý si nekonečne dokonalý a pre Seba samého všetkej lásky neskonalej najhódnejší! Že Ťa však z celého srdca milujem, oplakávam a opovrhujem všetky hriechy svoje. obzvlášte všetky hriechy smrteľné, ktorými som Teba, svojeho lásky najhodnejšieho Boha, kedy obrazil. Pevne pred seba si berem, že s milosťou Tvojou verne spoluúčinkujúc, za žiadnu cenu nikdy Ťa už neurazím, nikdy priateľstva Tvojho sa nezrieknem. Utvrdzň ma vždy viacej v milovaní Teba! Amen.

7. N a p o m e n u t i e. Kresťane milý, cvičievaj sa častejšie v takejto pravej

l'útosti a láske k Pánu Bohu, nielen pred prijatím sviatosti pokánia, ale častejšie, každý deň zvlášte večer; nečakaj, až by si prišiel do nešťastia, žeby si značným hriechom Pána Boha rozhneval. Máš-li na starosti rodinu, veď svoje dietky a domácich k tomu, aby tiež často, ba každodenne vzbudzovali v sebe dokonalú lásku a l'útosť, naľko možno pri spoločnej každodennej modlitbe večernej. Budeš-li verne konávať tento svätý úkon, budeš mať dôležitú a útechy plnú záruku svojeho vyvolenia pre blahosla-venstvo večné; budeš už včul' mať v sebe zárodok svojej budúcej blaženosti. Táto často obnovaná láska a l'útosť bude ňa vždy viacej obmývať od tvojich hriechov i od pozostalých poškvŕn hriechov; táto častá l'útosť lásky nashromáždi ti hojnú zásobu zásluh a bude ňa obzvláštne tešiť v hodine smrti. V tejto však hodine, rozhodujúcej o več-čnosti tvojej, zdvojnásobni čo možno úkon tejto lásky. A stane-li sa kedy, že navštíviš nemocného na smrtnej posteli

ležiaceho, a budeš-li mať s ním pobožný rozhovor, vzbud' s ním častejšie dokonalú l'útosť a lásku k Bohu. Možno, že tým zachrániš dušu; možno, že tým poblídlcovi vo viere, ktorý bez viny vlastnej nezná pravdivosť nášeho sv. náboženstva, podáš jediný prostriedok a pomoc k tomu, aby zachránená bola duša jeho pre život večný.

Modlitby pred sv. spovedou.

Predstav si v duchu, jako by táto spoveď bola posledná v tvojom živote a bolo ti ukázať sa ihneď pred Sudcom večným, aby si dl'a prísnej spravodlivosti súdený bol, pred Sudcom, ktorý prezerá i najtajnejšie záhyby srdca tvojho. Tu na zemi ešte dopúšťa, aby panovala milosť miesto práva. Budeš-li sám seba súdiť, nebude súdiť ťa On. Smýšľaj tedy a rob jako marnotratný syn, keď vstal a šiel k otcovi svojemu; jako Magdalena, keď vrhla sa k nohám Ježišovým; jako Peter, keď pohnutý súc

pohl'adom svojeho trýzneného Majstra,
ihneď tonul v slzách l'útosti.

Vzývanie Ducha svätého.

Osvieť ma, ó Duchu svätý, duchu pravdy, a daj mi všetky moje poklesky a hriechy jasne poznať, tak, jako ich niekdy pred svojím božským Sudcom poznávať budem! Daruj mi pomocnú Svoju milosť, aby mňa samoláska nezaslepovála, ale abych sám seba, na-koľko možno, tak poznal a duchovnému otcovi poznať sa dal, jako mňa Ty, ó Bože, poznáš! Ráč udeliť mi i milosť, abych za všetky hriechy svoje s úprimným úmyslom z lásky k Tebe l'utoval a opravdu k Tebe sa obrátil, žebych za hodného uznaný bol odpustenia všetkých svojich previnení. Skrze Ježiša Krista, Pána nášeho. Amen.

Spytovanie svedomia.

Spytuj bedlive svoje svedomie. Vyznať musíš spovedníkovi : 1. Všetky smrteľné hriechy, na ktoré si pri bedlivom spytovaní svedomia sa rozpamätal ; 2. u každého ťažkého hriechu musíš udať, koľkokrát si sa ho dopustil ; 3. udať musíš okolnosti, ktorými hriech značne sa mení. Jestli od poslednej platnej spovedi žiadneho ťažkého hriechu sebe povedomý nie si, obžaluj sa zo značnejších hriechov všedných, alebo pripoj i niektorý ťažší hriech z predošlého svojho života, z ktorého si už bol sa vyspovedal. Nezabudni však i tento hriech ešte raz dokonale ol'utovať a obnoviť pevný úmysel, že budeš Pánu Bohu po celý život svoj verne slúžiť.

Pozorne nazerať do nasledujúceho spovedného zrkadla a zodpovedaj si uvedené tu otázky.

Proti I. prikázaniu Božiemu.

Boly snáď tvoje predošlé spovede neplatné, buď že si niektorý smrteľný hriech

svojvol'ne (z lichého studu) zamlčal, alebo že si nemal opravdivej l'útosti a predsavzatia? — Prijal si snáď večeru Pána a iné sviatosti nehodne?

Proti viere: Nezaprel si vieru, nehanbil si sa za ňu? Nesotrvával si samovol'ne v pochybnostiach o niektorom článku viery? Neprisviedčal si posmievačom a tupiteľom viery?

Neuvádzal si vieru svoju do nebezpečenstva, kupujúc a čítajúc zlé knihy a noviny, dôverne obcujúc s ľuďmi bezbožnými, zapriadajúc známosti vedúce k miešanému manželstvu? Veril si v poveru a prevádzal ich?

Proti nádeji: Hrešil si opovážlive na milosrdenstvo Božie? Žil si v nekajúcňosti, otálajúc s obrátením svojim až na koniec života? Zúfal si nad milosrdenstvom Božím? Reptal si proti riadeniu Božiemu v krížoch a utrpeniach?

Proti láske: Porušil si lásku k Bohu nenávidiac Boha, pohŕdajúc Bohom a vecami božskými?

Proti povinnej úcte Božej : Zneužíval si vecí posvätných a zneuctieval ich ? Žil si dlhší čas bez všetkej modlitby ?

Proti II. prikázaniu Božiemu.

Rúhal si sa Bohu alebo svätým Božím ? Preklínal si ? Zlorečil si ? Prisahal si krivo ? Vydával si sa l'ahkomysel'ným prisahaním do nebezpečenstva krivej prisahy ? Prisahal si, že spáchaš hriech ? Zrušil si riadnu prisahu ? Nezrušil si spravený sl'ub ?

Proti III. prikázaniu Božiemu.

Slyšal si v nedele a sviatky celú omšu svätú ? Zanedbal si sám vlastnou vinou alebo dopustil podriadeným svojim zanedbať celú omšu sv. alebo značnú jej časť ? Konal si v nedele alebo sviatky bez skutočnej potreby prácu služobnú alebo k nej druhých l'udí pridržal ? a po dlhší čas ? Nezanedbal si potrebné ti cvičenie v sv. náboženstve, vyhýbajúc kázňam a kresťanskému vynaučovaniu ?

Proti IV. prikázaniu Božiemu.

Bol si jako syn lebo dcéra prísnyim rozkazom rodičov svojich vo veciach dôležitých neposlušný? (V zanedbávaní povinností náboženských? V udržovaní zlých známostí? atď.) Hanbil si sa za svojich rodičov? Pohŕdal si nimi v srdci? Hovoril si im do očí groblánske, potupné slová? Zlorečil si im? Išlo ťo zo srdca? Viedol si si proti nim drze a opovážlive? Nepozdravoval si ich? Sužoval si ich trpkou a zarmucoval? Nenávidel si ich? Prial alebo žiadal si im zo srdca niečo zlého? Urobil si im niečo zlého? Vztiahol si zlostne na nich ruku?

Bol si jako sluha alebo pomocník verný pánom (hospodárom) svojim? alebo neverný k niektorej osobe svojeho panstva (gazdu); nevšímal si si snáď oprávnených rozkazov, pánov svojich? Bol si vzdorovitý a drzý proti pánovi (gazdovi) alebo panstvu svojemu? Ne-
svádzať si alebo nemal na zlé dievky domáce? Alebo povol'oval si hriešnym požiadavkom predstavených svojich?

Neverný vzhl'adom na česť a dobrú povesť pána svojho? Vyzradzoval si tajnosti alebo vynášal veci z domu a klebetil o nich? Neverný vzhl'adom na veci pána svojho: nechal si ich zkaziť alebo zpreneveriť? Zanedbával si značne prácu povinnú?

Jako podanný porušil si snáď povinnú vernosť a vážnosť k duchovnej alebo svefskej vrchnosti?

Plnil si, súc predstaveným, povinnosti svojeho stavu alebo úradu? Dával si dobrý príklad, konajúc povinnosti svojho sv. náboženstva? Alebo si snáď verejné pohoršovanie bez trestu pripúšťal? Pridržoval si svojich podriadených a čeliadku k plneniu náboženských a iných ich povinností? Netrpel si v dome zlú čel'ad' a druhých ľudí, ktorí domácich tvojich svádzali alebo kazili? Nepožadoval si od svojich podriadených niečo hriešneho? Nerobil si im krivdu? Nepotupil si ich surovo alebo fažko nesužoval?

Konal si povinnosti rodičov k deťom svojim? Pečoval si o ich časné a

večné dobré? Posielal si snáď deti svoje do zlých škôl lebo do zlých spoločností? Nedával si im svojím neporiadnym životom alebo zlými rečmi pohoršenie, t. j. podnet k hriechu? Netrpel si im obcovanie so zlými ľuďmi? Bedlil si nad svojimi deťmi? Von z domu? V dome, keď boli pospolu alebo i samotné? Večer a za noci? Prial si deťom svojim niečo zlého? a zo srdca? Ublížil si im? Zlostným a nerozumným trestaním? Alebo premínal si im beztréstne ich nespôsoby? (Už u malých a nerozumných detí treba potlačovať zlé náklonnosti.) Nechoval si sa strannícky k deťom svojim?

Žil si akožto manžel v pokoji a svornosti s manželkou svojou alebo si ju veľmi trápieval, zle s ňou nakladal, o jej výživu a o rodinu sa nestaral?

Proti V. prikázaniu Božiemu.

Škodil si si na zdraví výstrednosťou alebo nestriezlivosťou? Opil si sa? Vydal si pri práci alebo inak z ľahkomyselnosti, opovážlivosti alebo z bujnosti život

svoj (i druhých ľudí) v nebezpečenstvo? Prial si sám do opravdy smrť? Uškodil si iným na zdraví alebo živote? pri pijatikách a bitkách? Prial si iným zo srdca niečo zlého? chcel si im ublížiť? Choval si proti niekomu zášť a nepriateľstvo? Závidel a neprial si iným? Hneval si sa nespravodlive, a urážal ľazko blížnych svojich tvrdými a hrubianskymi slovami? Dal si niekomu podnet k ľazkým hriechom alebo ho dokonca i svádzal? Stal si sa vinen cudzích hriechov nariaďovaním alebo rozkazovaním? radou alebo povzbudzovaním? chválením alebo zastávaním? zatajovaním, keď si mal hovoriť alebo udať? Nezamedzil si hriechy blížnych, kde si mohol a bol povinen?

Proti VI. a IX. prikázaniu Božiemu.

Robil si niečo nestydatého sám so sebou alebo s druhým? s osobami druhého alebo tohoistého pohlavia? Prekazil si následky svojho hriechu? Prekazil si ich pozdejšie? Trval si svojvol'ne a kochal

sa v nehanebných myšlienkach a predstavách? Viedol si reči hanebné, podporoval reči také smiechom a súhlasom a zabával sa vecmi toho druhu? v spoločnosti početnejšej? Zdržoval si sa i v zlých žiadostach pri nepočestných myšlienkach a rečach? Chcel si a zaumienil si si spáchať skutok zlý ktorý a s kým? Čítal si oplzlé knihy a spisy?

Prehrešil si sa nestydatými pohl'admi? dotýkaním atď.? Mal si hriešnu známosť? — Zachovával si, si-li muž ženatý, manželskú čistotu? Nezmaroval si zvlášte účel manželského stavu? Zachovával si vernosť manželskú? Neodopieral si povinnosť manželskú bez dôležitej príčiny? Nepožadoval si tú povinnosť od svojej manželky v prehnanej miere?

Proti VII. a X. prikázaniu Božiemu.

Žiadal si si nespravodlivého majetku alebo si si ho privlastnil? Spôsobil si niekomu škodu? (podloženie ohňa? úžernícke úroky?)

Vykonal si verne prácu smlúvenú? Odviedol zbožie dl'a smluvy? Robil si dlhy ľahkomysel'ne, bez toho, žeby si chcel a mohol ich zaplatiť? Odkládal si povinnú náhradu na dlhší čas? Ujímal alebo, zkracoval si podriadeným svojimi spravodlivú mzdu? Bol si, majúc dostatok, zatvrdilý a nemilosrdný k chudobným a núdzu trpiacim?

Proti VIII. prikázaniu Božiemu.

Vydal si pred súdom krivé svedectvo alebo iných ľudí k tomu sviedol alebo chcel sviesť? Luhal (cigánil) si a spôsobil tým blížnemu značnú škodu? Ublížil si niekomu na cti a dobrom mene? a to snáď vel'mi? Roztrusoval si o niekom vymyslené chyby? alebo tajné, bár i skutočné chyby vynášal na svetlo? Zapríčiňil si rôznice a nepriateľ'stvá osočovaním a donášaním urážlivých rečí? Mal si o niekom bez príčiny zlú mienku a širil si ďalej nespravodlivý úsudok svoj? Nahradil si opäť dl'a síl svojich ľah-

čenú česť blížneho i škodu vzniklú z útrhania na cti alebo z pomlavy?

Proti prikázaniam cirkevným.

Prestúpil si pôstne prikázanie o zdržanlivosti od mäsitých pokrmov a o ujmec v jedle, nemajúc preto dostatočnej výhovorky a cirkevného preminutia? Pristupoval si v čase veľkonočnom k sv. spovedi a k stolu Pána? Zdržoval si sa v čase zapovedenom od hlučných radovánok a zábav?

Vyspytujúc takto svedomie svoje, vzbud' v sebe:

Žiaľ a ľútosť i dobré predsavzatie.

Pane a Bože môj, uznávam, že život môj hoden je opovrzenia, nahliadam, že zle som činil! Vedel som, že všetky moje činy a kroky zjavné sú očiam Tvojím, a predsa neostýchal som sa nútiť Teba, aby si díval sa na ohavnosť hriechov mojich. Vedel som, že si môj ne-

obmedzený Pán a že mi všetko
zlé čo najprísnejšie zakazuješ, a
predsa nedbal som na zákaz Tvoj,
ale chatrnú hriešnu rozkoš vyšej
som si cenil nežli svätú vôľu
Tvoju. Keby si ma bol v stave
tomto vydal v moc smrti, aby ma
pred súd Tvoj postavila, ach, ja-
kým mukám bych bol prepadol!
Tak nemôžem, tak nechcem už
budúcne žiť! Ty, ó Ježišu, miloval
si mňa nevýslovne si ma miloval,
vydajúc a obetujúc seba samého
za mňa! Ty si mňa nepotreboval,
a predsa stal si sa človekom pre
mňa, vykrvácal si na kríži, aby si
ma z múk pekelných vysvobodil.
A ja som túto nepochoptiteľnú
lásku Tvoju splácal tým najčier-
nejším nevďakom a hriechami svo-
jimi obnovoval som prehorké
umučenie Tvoje! Ale včul' urobím
konec hriechom svojim! Tu pred

tvárou Tvojou požímaní srdečnú
l'útosť nad hriechami svojimi a
zatracujem ich, všetky, pretože
hanebne zneuctily Teba, mojego
lásky najhodnejšieho Vykupiteľa,
Teba, moje najvyššie dobré, Teba,
nekonečne dokonalú a všetkej
lásky najhodnejšiu, bytosť. Ty ku
mne vzfahuješ krvácajúce ruky
Svoje; ja však verím slovám Tvo-
jim, dúfam v milosrdenstvo Tvoje
a spiecham k Tebe, abych našiel
vysvobodenie a spasenie. Voľa
Tvoja a prikázania Tvoje budú mi
odo dneška svätými. Ani zlé
náklonnosti moje, ani satanáš, ani
ľudia zlí nedostanú ma budúčne
na to, abych spáchal nejaký ťažký
hriech. Chcem nebezpečenstva a
zlých príležitostí pečlivo sa varo-
vať, všetkých potrebných prostrie-
dkov k polepšeniu života používať
a škody a krivdy, ktoré som uči-

nil, nakoľko možno, opäť napraviť. Zvlášte vynasnažím sa, abych premohol hlavnú náklonnosť zlú, ktorá ma dosiaľ často k hriechu svádzala, a pečlivo vystríhal sa onoho hriechu, onoho poklesku, ku ktorému často vábený bývam.

Tu rozpomeň sa na svoju hlavnú zlú náklonnosť, na svoje najmilšie poklesky alebo hriechy z návyku.

Odpusť mi, ó Bože, podľa veľkého milosrdenstva Svojeho a prijmi opäť dieťa kajúce do náručia otcovskej lásky svojej! Dúfam v Teba skrze Ježiša Krista-Syna Tvojeho, ktorého si preto poslal na svet a nechal na kríži umrieť, aby všetci kajúci hriešnici skrze Neho dosiahli život večný.

Najblahoslavenejšia Panno Maria, prímluvnico a útočisko všetkých hriešnikov, prednes úpenlivú prosbu moju jednorodenému Synovi svo-

jemu, aby smiloval sa nado mnou u ukázal na mne moc milosti Svojej úplným zinačením smýšľania a konania môjho. Amen.

Prikl'aknúc k spovednici modli sa :

V meno Otca i Syna i Ducha svätého.

Spovedám sa Bohu všemohúcemu, preblahoslavenej Panne Marii, všetkým Božím Svätým, i vám, otče duchovný, že som od poslednej spovedi, ktorú som pred (kol'ko dňami, týždňami, mesiacmi? atď.) vykonal, nasledujúce hriechy spáchal:

(Tu vymenuj všetky svoje ťažké hriechy dl'a ich druhu, počtu a okolností, ktoré spôsob hriechu zmenšujú; menuj i všedné hriechy, jako si sa na ne upamätoval. A keď si vyznal všetky hriechy svoje, dokonaj spoveď, rieknuc:)

Za tieto i za všetky hriechy celého života svojeho srdečne l'utujem; nielen preto, že som nebe

ztratil a peklo zaslúžil, ale najviac preto, že som Pána Boha, najvyššiu dobrotu, nimi obrazil. Slubujem, s pomocou Božou život svoj polepiť a viacej nehrešiť, i každej príležitosti k hriechu sa varovať. Prosím za spasiteľnú pokutu a za kňazské rozhrešenie.

Po sv. spovedi.

Ó Bože môj, včul' si roztrhol putá, ktoré svieraly dušu moju! Chcem Ti obetovať obeť chvály a hlásať Tvoju dobrotu a láskavosť, s ktorou si mi odpustiť ráčil hriechy moje. Že však nie som vstave, jako náleží, smilovanie Tvoje velebiť, vzývam všetkých anjelov a svätých, aby za mňa chválu a vďaka Tebe vzdávali.

Ó nekonečná Dobroto, Bože môj, ktorý nikdy neprestávaš dobre mi činiť: dúfam, že si mi nielen

hriechy moje odpustil, ale že mi udelíš i účinnú milosť Svoju, abych na budúce k žiadnemu hriechu už neprivilil. O to Ťa prosím pre najsvätejšie Srdce Syna Tvojeho, Pána a Spásiteľa mojeho. Ajhl'a, berem si za rukojemníčku prebлахosladenú Pannu Mariu a všetkých svätých, aby zaručili sa za pevnú vôľu moju, každého hriechu sa chrániť; a berem si ich za zástupcov, aby mi prímluvou svojou nadbytočnú milosť vyprosili, ktorá by mňa od opätného pádu do hriechu uchovala, naučila mňa úplne premáhať moje zlé náklonnosti a doviedla ma až k dosiahnutiu slávy večnej. Amen.

Otče večný, ajhl'a ja Tebe obetujem nepatrné pokánie a pokutu, ktorú mi kňaz jako námestník Tvojeho jednorodeného Syna uložil; obetujem ju v spojení so všetkým

pokánim a so všetkými dobrými skutkami svätých Tvojich, predovšetkým však v spojení s utrpením a zadosťučnením, ktoré milý Syn Tvoj, Spasiteľ môj, Ježiš Kristus obetoval Tebe za hriechy moje a a za hriechy všetkého ľudstva. Skutky kajúce, ktoré ja môžem vykonať, sú všetky veľmi nepatrné: daj, prosím, aby umučením Syna Tvojeho doplnené boli. Amen.

Vykonaj včul' môžeš-li, pokutu, ktorú ti spovedný otec uložil.

Modlitba po vykonanej uloženej pokute.

Ó Ježišu, Pane a Bože môj! Prosím a zaprisahám Ťa, prenikni srdce moje láskou Svojou a premeň hriešne srdce moje v srdce vďačné, Tebe sa l'úbiace. Rozpo- meň sa, že Tvoje najsvätejšie Srdce na hore olivetskej a na

kríži nieslo bremeno hriechov
mojich a vystálo za ne úzkosť
smrteľnú. Spojujem seba a ľútosť
svoju s Tvojou truchlivosťou a
smrteľnou úzkosťou, s potom Tvo-
jím a slzami Tvojimi, s potupou
a trápením Tvojím, s ranami Tvo-
jimi a so všetkou krvou Tvojou
za mňa hriešneho preliatou: i
prosim Ťa úpenlive, nedopusť, aby
všetko to utrpenie i horká smrť
Tvoja bola pre mňa nadarmo pod-
stúpená. Ty si mňa miloval, keď
som ja na Teba nemyslel, keď
som ja Teba nemiloval, ale mrz-
kým spôsobom Ťa urážal; ale
včul' Ťa milujem a chcem usta-
vične Ťa milovať. Darujem Ti
srdce svoje! Očisť ho zásluhami
Svojej predrahej krvi, posväť ho,
pohrúž ho hlboko do Svojeho
božského Srdca, odlúč ho od vše-
tkých marných a nebezpečných

vecí, abych od teraz žiadnym dobrovol'ným hriechom Ťa nerozhneval. Amen.

Prosba k najsv. Srdcu Ježišovmu.

(Od blahosl. Margarety Marie Alacoque.)

V najhlbšej poníženosti padám pred Tebou, ó najsvätejšie božské Srdce Ježišovo, chceúc Tebe hold svoj a poklonu svoju skladať, Teba milovať a velebiť, ako najviacej môžem! Tebe najláskavejšiemu priateľovi duše mojej. porúčam s pevnou dôverou všetky svoje potreby a nesnádze, všetku svoju biedu, svoju chudobu, svoju nahotu, svoje slabosti, svoju lenivosť a vlažnosť, slovom všetky rany svojej úbohej duše, a prosím Ťa snažne, ráč k útrpnosti nado mnou sa pohnúť a podľa množstva smilovaní Svojich pri-

spej mi milostive na pomoc! Ó
Srdce. plné lásky, zahráň mňa!
Pre všetko, čo len pohnúť Ťa
môže, zaprisahám Ťa, udel' mne
i všetkým, ktorých spasenie v
rovnakom je nebezpečenstve, udel'
nám milosť sotrvávať v láske Tvo-
jej! Ach, Srdce. božské, nedaj mi
zahynúť v potope hriechov mo-
jich; nalož so mnou. jako sa Ti
l'úbi, len keď zostanem v láske
Tvojej! Nézavrhuj mňa od tváre
Svojej, v Tebe som složil všetko
dúfanie svoje! K Tebe vzdychám,
volám, Ty jediný vysvoboditeľu
môj zo všetkého zlého, obzvlášte
z hriechu, toho najhoršieho zlého.
Zruš vo mne hriech a odpusť mi
všetko zlé, čo som kedy proti
Tebe spáchal. L'utujem nado všetko
že som Ťa obrazil, i prosím
srdečne, abys mi odpustil - ráčil!
Ó Srdce. lásky najhodnejšie, daj

mne a všetkým, ktorí do mojich modlitieb sa odporúčali alebo za ktorých modliť sa povinný som, zakúsiť najvyššiu moc Tvoju! Ó Srdce plné slútovania, pohni zatvrdilými srdcami hriešnikov a poteš duše zomrelých v očistci trpiace! Buď útočišťom umierajúcim, útechou všetkým utlačovaným! Buď mne, ó Srdce láskavé, všetko vo všetkom, prispej zvlášte na pomoc duši mojej v hodine smrti a ráč ju prijať do náručia Svojeho milosrdenstva. Amen.

Pobožnosť pri sv. prijímaní.

Pred sv. prijímaním.

Viera.

Ó Ježišu môj, Ty neomylná pravdo večná, ráčil si riecť: „Toto je telo moje.“ Verím pevne slov

Tvojemu. Áno, Ty si skutočne tu v najsvätejšej sviatosti prítomný a za niekoľko okamihov chceš sa mi podať za-pokrm duše mojej. Ty si Syn Boha živého, ktorý si pre mňa stal sa človekom a v Betleheme v maštali sa narodiac pre mňa ležal si v jasl'ach; ktorý si pre mňa na kríži dokrvácal a včul' slávne tróniš v nebesiach. Ty si ten istý môj Spasiteľ, na ktorého tu pod podobou chleba prítomného sa dívam. To pevne verím, ba pevnejšie, než kebych to videl telesnými očima svojima; lebo Tvojemu neklamnému slovu verím s istotou skalopevnou. V tej viere žiadam ať žij i umreť. Posilni vieru moju!

Pokora.

Ale ach, kto si Ty, a kto som ja? Ty si Kráľ kráľ'ov a Pán zá-

stupov. Ty si Stvoriteľ všetkých vecí, Pán času a večnosti, pred ktorým stoja milliony anjelov vo svätej bázni zahaľujúc tváre svoje. Ty si Svätý svätých, pred ktorého očima i najmenší hriech je ohavnosťou; všemohúci a silný Boh, ktorý trima kľúče priepasti a má v rukách svojich život i smrť. — A ja, ja prach som a popol, biedny červ zemský, chudobný, nahý a slepý, ktorý ničím iným vykázať sa nemôžem, leda chudobou a zlobou svojou. Lebo ejhl'a, — trebárs ničím som pred Tebou, predsa opovážil som sa často a ľažko Teba urážať a proti Tebe hrešiť! Kam od hanby mám sa podieť? Ako opovážim sa ukázať sa pred Tebou, ba i v najužšie spojenie vojsť s Tebou? Ale slovo Tvoje mi to káže. Ó Tvoja dobrotivosť a milosrdenstvo prevyšuje všetky

skutky Tvoje! Že však Ty chceš a Ty mi to prikazuješ, preto prichádzam, ó Ježišu môj, pohrúžený súc v priepasť svojej ničoty a zloby, avšak naplnený súc dôverou a smelosťou, plynúcou z nesmierneho milosrdenstva Tvojeho a lásky Tvojej. Že však sám si najsvätejší a najčistejší, ja však nesvätý a nečistý, o ty jediný Ťa prosím: ráč očistiť dušu moju v najhlbších jej útrobách, prv než ku mne zavítaš. Pane, niesom hoden, abys vošiel pod strechu moju, ale riekní len slovom a uzdravená bude duša moja! (Tri razy.)

Dokonalá ľútosť.

Dúfam síce, že sviatosťou pokánia s Tebou smierený som a že som obdržal odpustenie hriechov svojich: predsa však ešte raz ľutujem v trpkosti srdca svojho za

všetky hriechy svoje, ponevác som nimi Teba, dobro najvyššie; Teba, svojho najlepšieho Otca a lásky najhodnejšieho Vykupiteľ'a; Teba, súhrn všetkej krásy a dokonalosti obrazil. Čo že je na nebi a na zemi, čomu bych smel prednosť dať pred Tebou a pred láskou Tvojou? Nikdy a nikdy to už nebude, Spasiteľ'u môj, abych Ťa obrazil! Daj, abych tomuto pred-savzatiu svojemu verným zostal, a nielen žiadnym ťažkým hriechom lásky Tvojej sa nepozbavil, ale ani tým najmenším hriechom dobrovol'ne spáchaným Teba nezarmútil a priateľ'stvo s Tebou neporušil! Odpusť, ó najmilosrdnejší Ježišu, že som Ťa kedy obrazil! Viac a viac obmyj ma od neprávostí mojich a obnov vo mne ducha priameho, ducha svätosti, abych Ťa do príbytku Teba dôstojného uviesť mohol. Amen.

Nádej.

Ó môj najdobrotivejší Ježišu, jako bych nemal od Teba všetko dúfať, keď Seba samého mi dávaš! Hľadím-li na seba, musím vyznať, že len trestu a zavrženia hoden som. Avšak bohatstvom mojím sú Tvoje rany a Tvoje zásluhy. Tebe Otec večný ničoho odoprieť nemôže, pretože tak veľiké výkupné zaplatil si za duše naše. Jediná kvapka predrahej krvi Tvojej dostačila neprávosti tisíc svetov zmyť a milosťami ich naplniť. A včul' má sa stať majetkom mojím všetka Tvoja svätá krv, Ty sám so všetkými Svojimi snahami a prácami, so všetkými Svojimi ranami a vzdychami: to mi má byť zárukou, že si má učiť dieťaťom Svojím a že mi zachovať chceš dedičstvo života večného, I či by to nebolo urážkou dobroty a štedroty Tvo-

jej, kebych z ostýchavosti a bo-
jazlivosti nechcel si vyprosiť od
Teba a očakávať hojné milosti
Tvoje! Viem ovšem, že nechceš
mňa špasiť bezo mňa a bez spo-
lupôsobenia mojeho. Ponevác však
s prispením milosti Tvojej pevne
odhodlaný som zostať Ti verným,
dúfam so všetkou dôvernosťou od
Teba silu a posilu proti všetkým
nepriateľom svojim. A keby svet
i peklo so všetkou mocou svojou
proti mne sa spikly, nezúfam, ale
tým pevnejšie chcem v Teba dú-
fať, i nebudem zahanbený na veky,
Amen.

Túžba a láska.

Nastáva najšťastnejšie okamže-
nie, kde Teba, Spasiteľa svojeho,
prijať mám do duše svojej. Ó daj,
abych Ťa objal so všetkou vrú-
cnosťou srdca svojeho! Ó Lásko

stále plápolajúca, príď a rozpál' studené srdce moje lúčom lásky a túžby Svojej! Lebo čože mám na nebi a na zemi okrem Teba? Ty svetlo očí mojich a silo slabosti mojej; Ty otče môj, a bratre a priateľu; Ty Bože môj a moje všetko! Jako jeleň dychtí po studniciach vôd, tak dychtí duša moja po Tebe. Príď, ó Ježišu, a ukoj túžbu moju! Prisvoj si mňa celého, abych živý bol nie už ja, ale aby si Ty žil vo mne! Ó kedy priblíži sa to šťastné okamženie, kde mi dané bude Teba neskrýťého vidieť a mať po všetku večnosť! Až do tej chvíle jedinou mojou útechou buď, Teba, tohože Spasiteľ'a a Boha, pod podobou chleba opravdu mať a požívať. Pane Ježišu, príď a nemeškaj! Hotové je srdce moje, ó Bože, hotové je srdce moje; ale Ty sám

ráč srdce moje viacej a dôstojnejšie pripravíš k hodnému prijatiu Teba!

Po svätom prijímaní.

Prijímúc najsvätejšiu Sviatosť, najlepšie urobíš, keď podľ'a vnuknutia vlastného srdca vzbudíš v sebe živú vieru, nádej i vrúcnu lásku a keď sám seba bezvýminečne odovzdáš Ježišovi, Bohu a Spasiteľ'ovi svojemu, ktorého včul' v srdci svojom chováš. Keby ti to však bolo ťažké a nemohol by si to urobiť, použi nasledujúcich modlitieb :

Viera, poďakovanie, láska.

Zavítal si tedy v skutku a v pravde ku mne v najsvätejšej Sviatosti, Ty Pane môj a Bože môj, pravý Bože a pravý človeče Ježišu Kriste, s telom, s krvou i s dušou, s božstvom i človečenstvom slávny a nesmrteľ'ný! Áno, tak to pevne verím; lebo ne-

klamné slovo Tvoje mňa o tom uisťuje. V hlbokkej nízkosti, slabosti a nehodnosti svojej mal bych zvolaf s Petrom: „Odídi odo mňa, Pane, lebo som človek hriešny!“ Ale nie; ved' preto, aby si odišiel odo mňa, nevykonan si všetky tie zázraky všemohúcnosti, ktoré ukrýva v sebe svätosväté tajomstvo toto! Radšej volám tedy s tým istým apoštolom: „Pane, ku komu pôjdeme? Ved' Ty máš slová života večného!“ Áno, Tvojou najväčšou radosťou je, keď plnýma rukama môžeš rozdávať statky Svoje. Ajhl'a, Spasiteľu môj, tu máš srdce moje, potrebné mnohých milostí; ale prv ráč ho pripravíš, aby dary Tvoje si podržalo, pečlivo ich užívalo a daromne ich snád' nerozplýtvalo. Pane, chceš-li, môžeš ma očistiť! Áno, Ty môžeš moje studené, neláskavé srdce

premeniť v srdce plápolajúce láskou serafínov!

Ó preukáž mi smilovanie Svoje a lásku Svoju! Nech velebí Ťa všetko stvorenie Tvoje, nebesia i zem nech rozprávajú veľké skutky Tvoje, zvlášte však veľký skutok lásky Tvojej, ktorý práve včul' vo mne pôsobíš.

Ó vy všetci svätí nebeskí, vy svätí patriarchovia a proroci, vy svätí apoštolovia a mučeníci, vy svätí vyznavači a panny, vy svätí a sväté Božie vôbec, i všetky vy spravodlivé duše na svete tomto: chváľte a zvelebujte Pána so mnou; lebo veľké veci učinil mi ten, ktorý mocný je a ktorého meno je sväté! I vy anjelovia svätí, vy cherubíni a serafíni, oslavujte Pána za mňa! Obzvlášte ty, svätý anjelu strážco môj, ktorý vidíš nezakrytú tvár Toho, ktorý včul'

zavítal do duše mojej; ó vzdaj chválu a slávu a vďaku Bohu mojemu i tvojemu za tú nevýslovnú milosť, ktorú mi týmto sv. prijímaním preukázal ráčil! I Ty, Pani a Matko moja, Matko Vykupiteľ'a môjho, čo si mu darovala telo a krv, ktoré mi včul' podal za pokrm duše; ráč Ty Jemu najčistejším a Bohu najmilejším srdcom Svojím poďakovať sa za všetko, čo mi učinil!

Ó Ježišu môj, smiem-li sa opovážiť chválu svoju a vďaky svoje spojiť s chválou a vďakami, pre-svätej Matky Tvojej, áno s chválou a s vďakami, ktoré kedy vyronily sa z Tvojho najsvätejšieho Srdca? Ajhl'a, vtedy ďakujem Tebe a oslavujem Teba najsamprv pre vlastnú Tvoju slávu a velebnosť, ktorú jako Boh požívaš od večnosti s Otcom i s Duchom svä-

tým; chválim Ťa a ďakujem Tebe za všetku milosť a slávu, ktorú Tvoje Božstvo rozlieva na presväté Tvoje človečenstvo; chválim Ťa a ďakujem Tebe za vyvolenie a za všetky milostné prednosti, jaké si presvätej Matke Svojej udelil; chválim Ťa a ďakujem Tebe za všetky milosti, ktorými si všetkých svätých, a vyvolených Svojich i jedného každého z nich obdaril a ešte obdaríš; za všetku milosť a slávu, ktorú si anjelom, svätým, zvlášte mojemu svätému anjelovi strážnemu udelil; chválim a velebím Ťa a ďakujem Tebe z hlbokosti srdca svojho za všetky milosti a dobrodenia, ktoré si už mne nehodnému marne uštedril a ktoré mi v milosrdenstve Svojom ešte chystáš, zvlášte ďakujem za milosť tohoto sv. prijímania; áno, chcem Tebe z celého srdca ďa-

kovať za všetko dobré a za všetky milosti, ktoré si kedy preukázal a ešte preukážeš niektorému stvoreniu; zvlášte tiež za všetky tie dobrodenia, ktoré kedy s mrzkým nevďakom boli prijaté a premrhané.

Bohužiaľ, že ja sám tak často pohrdal som dobrodeniami a milosťami Tvojimi a zneužíval som ich mnohými a veľkými hriechami, ktorými som ja, biedný červ zemský, opovážil sa urážať božskú Velebnosť Tvoju. — Ó jako zahnanbený a jako zničený stojím tu pred Tebou! Srdce moje div nepukne bolesťou nad nešťachetnosťou, jakú som spáchal tým činom, že som opovážil sa Tebou, najvyšším, najkrásnejším, všetkej lásky najhodnejším dobrým; Tebou, svojím najväčším dobrodincom a najláskavejším Vykupiteľom po-

hrdaf a Teba urážaf. Pane, čo som spáchal, to nešpáchaným urobif nemôžem! Avšak prenikni hlbokou bolesťou dušu moju, prenikni ju na celý čas života môjho tou najpálčivejšou bolesťou a ľútosťou nad všetkými hriechami. Od terajška chcem Teba tým viac milovať a s prispením milosti Tvojej verným Ti zostať až do smrti, len neodfahuj ruku Svoju odo mňa!

Obzvlášte v tomto prešľastnom okamihu, keď mám v srdci svojom Teba, Boha svojho skrytého, objímam Ťa so všetkou vŕúcnosťou duše svojej. Milujem Teba, Bože môj, roznecuj viac a viac lásku moju! Padám pred Tebou na kolená svoje a bozkávam v duchu rany, ktoré si pre mňa vytrpel! Ó Spasiteľu, pre mňa ponížený, prenasledovaný, potupený a zoħa-

vený, ktorý si z lásky ku mne
jako červ bol rozšľapaný a na
posmëch ľudí privedený: hľ'a s
týmito znakmi Svojej svätej bož-
skej lásky, ktorými si pre mňa
hriešneho sa priodial, javíš sa mi
ešte ctihodnejším, nežli v lesku
slávy Svojej! Ó daj, aby som Ťa
v tejto bolestnej podobe Tvojej
objať mohol jako krvavého že-
nicha duše svojej; daj, abych pri-
tisknúť Ťa smel k srdcu svojemu
a už nikdy sa Ťa viacej nespustil!
Nech aspoň iskierka božskej lásky
Tvojej zo svätého srdca Tvojeho
vletí do úbohého srdca mojeho,
abych Ťa tým lepšie, vrúcnejšie
a účinnivejšie miloval! Amen.

Prímluva za živých a zomrelých.

Ó Ježišu, večný prameňu pravej
lásky! Ty to tak chceš, žeby sme

v Tebe všetci jedno boli a za svojich bratov a sestry sa modlievali, aby sme všetci spasení boli. Tvo-
jemu otcovskému slútovaníu po-
rúčam svojich rodičov; bratov i
sestry, svojich príbuzných a do-
mácich, svojich priateľov a dob-
rodincov, i všetkých, za ktorých
modlí sa povinný som, alebo ktorí
do modlitieb mojich sa odporú-
čali; chráň ich všetkých a požeh-
naj ich všetkých, ktorých si pre-
drahou krvou Svojou vykúpil. Po-
rúčam Ti i nepriateľov svojich!
Požehnaj všetkých, ktorí mňa mi-
lujú, a prijmi na milosť všetkých,
ktorí mňa nenávidia!

Smiluj sa aj nad úbohými du-
šami, ktoré v pokoji Tvojom z to-
hoto sveta sa odobraly, ale mučia
sa v bolestných plameňoch očist-
cových. Zvlášte smiluj sa nad du-
šami mojich rodičov a príbuzných,

mojich priateľov a dobrodincov a všetkých, za ktorých modlíš sa mi prikazuješ. Sošli im úľavu v mukách jejich a daj, nech čím skorej dostanú sa k pokoju večnému a k radosti plynúcej z patrenia na Teba, aby spojené súc so všetkými svätými anjelmi a duchami nebeskými po všetku večnosť Teba milovať a chváliť mohli. Amen.

Odpustková modlitba pred obrazom Ukrižovaného.

Ó najdobrotivejší, a najsladší Ježišu! Ajhl'a, pred tvárou Tvojou padám na kolená svoje a prosím i zaprisahám Ťa s najvrelejšou vrúcnosťou duše svojej: prenikni srdce moje najživšími pocitami viery, nádeje a lásky, a udeľ mi opravdovú ľútosť nad hriechami mojimi a spolu i nezvratnú vôľu, abych sa polepšil! Hľadiac s vrúcny po-

hnutím a hlbokou bolesťou na päťtoro rán Tvojich, uvažujem pri tom, čo o Tebe, Ježišu môj, prorokoval svätý prorok Dávid, rieknuc - „Zbodali ruky moje i nohy moje, sčítali všetky kosti moje.“ (Žalm. 21, 17 a 18.)

Všetci veriaci, ktorí po skrúšenej svedci a sv. prijímaní túto modlitbu pred obrazom Ukrižovaného Spasiteľ'a vykonajú a pri tom na úmysel sv. Otca sa pomodlia, dosiahnu plnomocné odpustky, ktoré i dušam v očistci môžu sa privlastniť. Pius IX., 31. júla 1858.

Modlitba dl'a úmyslu sv. Otca

k získaniu plnomocných odpustkov.

Pane Ježišu Kriste! Hl'adiac na hriechy svoje, preniknutý som najhlbšou bolesťou, i obetujem Ti túto prosbu a pokornú modlitbu ku cti a oslave Tvojej i ku blahu cirkve Tvojej. Posväť ju a dodaj jej ceny milosťou Svojou!

Žiadam si úplne pripojiť sa k

k pobožnému úmyslu svätého Otca, ktorý odpustky tieto udelil ku blahu veriacich. Spoliehajúc sa na nekonečnú dobrotu Tvoju, Ježišu Kriste, prosím Ťa čo najpokornejšie: ráč bludárstva na celej zemi vyhubiť; trvalý pokoj a mier upevniť a jednotu a svornosť panovníkom kresťanským udeliť, aby oni, jako aj všetci ich poddaní čistotou srdca, obapol'nou láskou a svorným svätým smýšľaním Tebe slúžili.

Naplň sv. Duchom Svojím sv. Otca pápeža, bráň ho proti všelikým úkladom a vezmi ho pod ochranu Svoju.

Ó preláskavý Spasiteľu, učin ma účastným svätých zásluh Svojich i zásluh najblahoslavenejšej Panny a všetkých svätých nebeských — a pre nekonečné milosrdenstvo Svoje odpusť mi tresty časné, ktoré bych za hriechy svoje

buď v tomto živote alebo v budúcom, v očistci trpeť musel!

Päťkrát „Otče náš,“ „Zdravas“ a „Sláva.“

Pobožnosť k najsv. Srdcu Ježišovému.

I. Predmet a cieľ tejto pobožnosti.

Predmetom tejto pobožnosti je telesné, láskou planúce Srdce Bohočloveka Ježiša Krista, milostivého Spasiteľ'a nášeho, ktoréžto v prsiach jeho ku spáse človečenstva triatridsať rokov tu na zemi bilo, a ktoré na kríži kopija prerazila, aby v ňom duša naša útočisko našla pred nápadmi nepriateľ'ov našich. To isté Srdce, ktoré v nebesiach žije, a pre naše spasenie na oltároch našich pod spôsobom chleba neprestajne s nami prebýva; ktoré ohňom božskej lásky prekypujúc všetkých ľudí k sebe povoláva tými slovami sv. evanjeliuma: „Poďte ku mne všetci, ktorí pracujete a obťaženi ste, a ja vás občerstvím!“

Čiel' tejto pobožnosti je vzájomná láska a usmierenie. Pán Ježiš Kristus totiž preto si žiada uctenie svojho božského Srdca, aby sme ho tak ukojili za všetku tú nevďačnosť, ľahostajnosť, neveru, neúctivosť, to opovrhovanie, tie svätokrádeže a iné nepočetné hriechy, ktorými ho ľudia vo Svätosti oltárnej každodenne urážajú; a potom aby sme, dojatí týmito božskému Srdcu činenými urážkami, a jeho neskončenou láskou roznetení, vzájomne ho milovali a obrátenie hriešnikov od neho vyprosili.

II. Pôvod a zavedenie tejto pobožnosti.

Táto pobožnosť povstala v XVII. storočí následkom zjavenia a žiadosti samého Krista Pána, ktorý ku zavedeniu a rozšíreniu úcty svojho božského Srdca blahoslavenú Margarétu Mariu Alacoque (Alakok), mníšku z riadu Navštívenia P. Marie v Paray le-Monialu, vyvoliť ráčil.

Biskupi a pápeži zaviedli prísne vyšetovanie tejto pobožnosti a keď sa o

božskom jej pôvode a spasiteľnosti presvedčili, povolili, aby sa ku cti božského Srdca spolky sriadili s tým zámerom, žeby sa úcta najsv. Srdca dl'a spôsobu Kristom Pánom zjaveného čím viacej rozšírila.

Litánie o najsv. Srdci Ježišovom.

(Odpustky 300 dní. Lev XIII., 2. apr. 1899.)

Pane, smiluj sa nad nami!

Kriste, smiluj sa nad nami!

Pane, smiluj sa nad nami!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebies, Bože, smiluj sa
nad nami!

Syn, Vykupiteľ sveta, Bože, smi-
luj sa nad nami!

Duchu svätý, Bože, smiluj sa nad
nami!

Svätá Trojico, jeden Bože, smiluj
sa nad nami!

Srdce Ježišové, Syna več-
ného Otca,
Srdce Ježišové, v lone pa-
nenskej Matky Duchom svä-
tým utvorené,
Srdce Ježišové, so Slovom Bo-
žím podstatne sjednotené,
Srdce Ježišové, nekonečnej
velebnosti,
Srdce Ježišové, svätý chrá-
me Boží,
Srdce Ježišové, stánku Naj-
vyššieho,
Srdce Ježišové, dome Boží
a bráno nebeská,
Srdce Ježišové, horiaca pec
lásky,*)
Srdce Ježišové, schránko
spravodlivosti a l'úbosti,
Srdce Ježišové, plné dobroty
a l'úbosti,

S m i l u j s a n a d n a m i l

*) (Ohnisko láskou planúce.)

- Srdce Ježišové, priepasť*)
všetkých čností,
Srdce Ježišové, všetkej chvály
najhodnejšie,
Srdce Ježišové, kráľu a stre-
dište všetkých srdc,
Srdce Ježišové, v ktorom sú
všetky poklady múdrosti a
vedomosti,
Srdce Ježišové, v ktorom pre-
býva všetka plnosť božstva,
Srdce Ježišové, v ktorom sa
Otcovi dobre zaľúbilo,
Srdce Ježišové, a ktorého pl-
nosti my všetci sme prijali,
Srdce Ježišové, túžbo vrškov
večných,
Srdce Ježišové, trpezlivé a
mnohého milosrdenstva,
Srdce Ježišové, bohaté pre
všetkých, ktoré sa vzývajú,

S m i l u j s a n a d n a m i !

*) (Hlbino.)

Srdce Ježišové, prameňu ži-
vota a svätosti,
Srdce Ježišové, ukojenie za
hriechy naše,
Srdce Ježišové, pohanením
nasýtené,
Srdce Ježišové, potrebné pre
naše zlosti,
Srdce Ježišové, až k smrti
poslušným státé,
Srdce Ježišové, kopijou pre-
razené,
Srdce Ježišové, prameňu vše-
likého potešenia,
Srdce Ježišové, život a vzkrie-
senie naše,
Srdce Ježišové, pokoj a smie-
renie naše,
Srdce Ježišové, žertva za
hriechy,*)
Srdce Ježišové, spáso, v tebe
dúfajúcich,

S m i l ů j s a n a d n a m i !

*) (Obet hriešnikov.)

Srdce Ježišové, nádej v tebe
zomierajúcich,
Srdce Ježišové, rozkoš všet-
kých svätých, } Smiluj sa
nad nami!
Baránku Boží, ktorý snímaš hrie-
chy sveta, odpusť nám, Pane!
Baránku Boží, ktorí snímaš hrie-
chy sveta, vyslyš nás, Pane!
Baránku Boží, ktorý snímaš hrie-
chy sveta, smiluj sa nad nami!
V. Ježišu, tichý a pokorný srdcom.
R. Sprav srdce naše podľ'a
Srdca svojho.

Modlime sa. — Všemohúci, večný
Bože, pohliadni na Srdce najmi-
lejšieho Syna svojho a na chvály
i náhrady, ktoré ti menom hrie-
šnikov podáva, a týmže o milo-
srdenstvo ňa žiadajúcim popraj Ty
ukojený premlnutie v mene tohože
Syna svojeho Ježiša Krista, ktorý
s tebou žije a kraluje v jednotě

•

Ducha svätého, Boh po všetky
veky vekov. Amen.

**Modlitba zasvätná k najv.
Srdcu Ježišovmu.**

Najsladší Ježišu, Vykupiteľ'u pokolenia ľudského, shliadni na nás, ktorí v najhlbšej pokore pred oltárom Tvojím kl'áčime. Tvoji sme, Tvoji chceme byť; aby sme však s Tebou pevnejšie mohli byť spojení, ajhľa, dnes najsvätejšiemu Srdcu Tvojemu každý z nás ochotne sa zasväcuje. — Mnohí Teba ovšem nikdy nepoznali; mnohí zasa prikázaním Tvojím pohrdli a Teba od seba zapúdili. Smiluj sa nad obojimi, najláskavejší Ježišu, a všetkých k Srdcu Svojemu svätému prived'. — O Pane, buď kráľom, a to nielen veriacich, ktorí nikdy od Teba neodstúpili, ale i synov marnotratných, ktorí Ťa opustili;

učiň, aby do domu otcovského rýchle sa vrátili a biedou a hladom nezhyňuli. — Buď kráľom tých, ktorých lebo blúdné mienenie oklamalo, alebo rozkol odtrhol; zavolaj ich nazpät do prístavu pravdy a k jednote viery, aby čím skôr bol jeden ovčinec a jeden pastier. — Kráľom buď konečne všetkých tých, ktorí sotrvávajú v starej povere pohanskej, a nezdráhaj sa vyviesť ich z temnosti na slobodu svetla a kráľovstva Božieho. — Uchovaj, o Pane, cirkev svoju od všetkej pohromy a popraj jej bezpečnej slobody; popraj všetkým národom klúdu a pokoja; učiň, aby so všetkých strán zaznieval jeden hlas: Pochválené buď božské Srdce Pánovo, skrze ktoré večnú spásu máme; jemu česť a sláva na veky. Amen.

(Lev XIII., 25. mája 1899.)

Modlitba.

(Od bl. Margaréty Alacoque.)

Božské Srdce Ježišovo, žijúce v srdci Marie Panny, Tebe sa klaniam, Teba milujem! Vrucne Ťa prosím, žij a panuj v srdci mojom a ztráv ho v ohni najčistejšej lásky svojej. Amen.

Lásky najhodnejšie Srdce Ježišovo, nech duše veriacich skrze milosrdenstvo Tvoje odpočívajú v pokoji. Amen.

Odprosenie na prvú nedeľu v mesiaci.

O Božské Srdce Ježiša Krista! Hl'a, pred Tebou pokorne sklonení kl'ačíme, a obetujeme Ti všetku poklonu, chválu a oslavu nepoškvrneného Srdca Marie Panny, všetkých anjelov a svätých Božích i celej svätej Cirkvi, a žiadame

si, aby Ťa tak všetky stvorenia
večne ctili, chválili a Tebe sa
klaňali. Podobným spôsobom ďaku-
jeme Ti za všetky dobrodenia
prírody, milosti a slávy, ktoré z
Teba, nevyvážiteľného prameňa
všetkého dobrého, bez prestania
vyvievajú. V spojení so všetkými
Teba milujúcimi tvórami odpros-
jeme Ťa za všetku neveru a ne-
vďačnosť, za všetku studenosť a
ľahostajnosť, za všetky zneuctenia
a urážky, ktoré Ty zvlášte v naj-
svätejšej Sviatosti oltárnej od ľudí
zakušuješ. Prijmi milostive miesto
toho našu vieru, dôveru a lásku,
a vyslyš milostive tieto naše
prosby:

V. O Božské Srdce Ježiša Kri-
sta, smiluj sa nad Svojou svätou
cirkvou, nad všetkými duchovnými
i svetskými vrchnosťami a nad
všetkými svojimi veriacimi!

R. Teba prosíme, vyslyš nás!

V. O Božské Srdce Ježiša Krista, smiluj sa nad všetkými spoluúdami tohoto braterstva, ktoré je Tvojemu zvelobovaniu zasvätené!

R. Teba prosíme, vyslyš nás!

V. O Božské Srdce Ježiša Krista, odporúčame Ti všetky svoje potreby a biedy!

R. Teba prosíme, vyslyš nás!

V. O Božské Srdce Ježiša Krista, smiluj sa nad dušami všetkých zomrelých pravoveriacich kresťanov v očistci, obzvlášte nad tými, ktoré za života do tohoto braterstva prináležaly!

R. Teba prosíme, vyslyš náš!

Modlitba.

O Božské Srdce Ježiša! Ty si sa za spasenie všetkých ľudí Otcu nebeskému na kríži obetovalo, a Ty obnovuješ každodenne nepo-

četnekrát túto krvavú obeť nekrvavým spôsobom na našich oltároch; popraj milostive, by táto nekonečná obeť lásky všetkým k dobrému slúžila.

Ochraňuj, voď a spravuj Svoju svätú cirkev a jej viditeľnú hlavu. Sjednoť s rímskym Otcom pápežom biskupov, s biskupmi kňazov, s kňazmi všetkých veriacich, tak aby sme všetci tvorili jedno stávanie, vystavané na základe apoštolov, na skale Petrovej a na uholnom kameni, ktorý je Ježiš Kristus! Blúdne ale učenie, rozkolníctvo, pohoršenie, prenasledovanie a ľahostajnosť odvráť a vzdial' od Svojej svätej Cirkvi!

Ochraňuj panovníkov, vrchnosti a predstavených, aby s Tvojou múdrosťou a pomocou všetkých sebe sverených poddaných v pokoji, svornosti, v spravедlivosti a

láske, v pravej bohabojnosti k večnému spaseniu, a k časnému dobrobytu viesť mohli.

Udel' všetkým rodičom Svojej milosti, aby svoje deti k Tvojej cti a k jejich spaseniu vychovávali a jakožto dietky Božie a dedičov kráľovstva nebeského v nevinnosti a ctnosti pestovali a cvičili.

Daj aj všetkým deťom poslušnosť, úctivosť, vďačnosť a lásku k svojim rodičom, aby sa Tvoje božské, otcovské požehnanie hojne na nich vyplnilo. Popraj i v službe postaveným vernosti a svedomitosti v plnení ich povinností, trpezlivé a ponížené srdce, čistotné obcovanie a radosť Ducha Svätého.

Zachovaj nevinnosť, posilňuj kajúcich, obráť hriešnikov, poníž nepriateľov Svojeho kráľovstva a prived' ich nazpiatky do Svojeho svätého ovčince. Rozšír vždy viac

a viac česť a slávu Svojeho božského mena, aby všetci ľudia k poznaniu pravdy prišli a spasení boli.

Porúčame a obetujeme Ti konečne celé pokolenie ľudské. — Smiluj sa aj nad dušami zomrelých veriacich, obzvlášťne nad dušami našich rodičov, bratov, sestier, priateľov dobrodincov a tých, na ktorých si ešte nikto zvlášťne nespomenul. — Popraj milostive, aby sme sa všetci k spatreniu Tvojemu a k sláve večnej spolu s nimi dostali, ktorý žiješ a kraluješ s Bohom Otcom, v jednote Ducha svätého, Boh po všetky veky vekov. Amen.

Venovná modlitba bl. Margaréty.

Ja M. M. venujem a odovzdam seba najsv. Srdcu P. n. Ježiša

Krista; odovzdávam svoju osobu, svoj život, svoje skutky, svoje boľasti, svoje trápenia, aby tak ani čiastočka mojej bytnosti nebola oddaná niečomu inému, okrem aby ctíla, milovala, oslavovala najsv. Srdce Ježišovo. Moja nepremenniteľná vôľa je, abych celý(á) Jemu prináležal(a), abych všetko z lásky k Nemu činil(a), odvráťac celkom srdce svoje od všetkého, čokoľvek by sa Jemu protivíť mohlo. Ty si teda, o najsv. Srdce, jediným predmetom mojej lásky, obranou môjho života, zárukou môjho spasenia, liekom proti krehkosti a nestálosti mojej, zrušiteľom mojich hriechov, ktorých som sa cez celý život svoj dopustil(a), a isté útočisko moje v hodinu smrti. Buď teda, o dobrotivé Srdce, ospravedlnením mojím u Otca Svojeho, a odvráť odo mňa strely spravodlivého hnevu Jeho.

O láskavé Srdce, v Tebe skladám svoju dôveru; lebo jako sa mám čo obávať pre svoju krehkosť a nešľachetnosť, tak zasa Tvoja dobrotivosť ma povzbudzuje, abych pevne dúfal(a). Ztráv vo mne, o môj Bože, všetko, čo sa Ti nelúbi alebo protiví. Daj, aby čistá láska Tvoja tak sa zakorenila v srdci mojom, abych Ťa nemohol(a) zapomenúť nikdy, aby ma nikto od Teba odtrhnúť nemohol. Pre Tvoju nekonečnú dobrotu prosím Teba, nech je meno moje zapísané v Srdci Tvojom, lebo všetka moja blaženosť a sláva v tom záleží, abych jako majetok Tvoj žil(a) i umrel(a). Amen.

(Odpustky 300 dní. Lev XIII., 27. mája 1897.)

Modlitba

na deň vstúpenia do spolku.

Ja M. M., chcejúc vždy viac rozširovať slávu Ježiša Krista, za nás na kríži usmrteného, i úctu Jeho vo Sviatosti oltárnej ustavičnou láskou k nám plápolajúceho Srdca, jako i zadosť učiť za tie urážky, ktorých sa mnohí proti Nemu v tejto Sviatosti lásky dopúšťajú; spojujem sa s údami braterstva Božského Srdca Ježišového, abych mal(a) i ja podiel v tých spasiťných skutkoch, ktoré oni vykonávajú; abych získal(a) sv. odpustky, zadosť učinil(a) za svoje hriechy, a dušiam v očistci sa trápiacim na pomoc prispel(a). O môj Ježišu, zatvor do Svojeho najsv. Srdca všetkých údov tohoto nábožného spolku, aby povzbudení Tvojou božskou láskou prikázania Tvoje

a povinnosti svojeho stavu dokonale plnili! Amen.

Pobožnosti k preblahosl. Panne Marii, Matke Božej i našej.

Pripomenutie. Každý katolícky kresťan vie, že všetka nádej naša zakladá sa na Kristu Pánovi a na jeho nekonečných zásluhách. Všetci svätí a sväté Božie, nevynímajúc ani presvätú Rodičku Božiu, majú len milosti a zásluhám Kristovým čo ďakovať za to, že stali sa svätými a blahoslavenými. Oni však aj vynasnažovali sa s milosťami im udelenými verne spoluúčinkovať; a preto oslávil ich Boh a ctí ich jako účastníkov slávy Svojej. A to nás zvláštnou útechou naplňuje, že sú to naši bratia a sestry, údovia tejže cirkvi, ktorá tajomstvenným telom Kristovým sa nazýva a je.

Oslávené duše svätých v nebi, potom spravodlivé; avšak dosiaľ nie zcela čisté, ale trpiace duše v očistci, a veriaci tu na zemi tvoria jednu je-

dinú rodinu, hlavou ktorej je Kristus. A jako už tu na zemi údovia jednej rodiny o seba vospolok sa starajú a jedni za druhých sa zaujímajú: zrovna tak oslávení údovia velikej rodiny Božej pričínajú sa o svojich dosiaľ bojujúcich a stiesnených, dosiaľ v nebezpečenstve väziacich bratov a sestry. A Boh má záľúbenie v tejto rodinnej láske a starostlivosti; vyslýchá rád modlitby a prosby oslávených svätcov a svätíc. Oni v zrkadle Božstva dobre vidia naše potreby a naše prosby; Boh však ich ctí, dopriavajúc im, aby nám pomoc vymáhali.

Prímluva a prostriedkovanie svätých nie sú nijako ná ujmu prostredníctvu Kristovmu; skorej nám vo svetle ešte jasnejšom ukazujú slávu a moc tohoto jediného prostredníka, Krista. Sú ono zásluhy jeho tak nesmierne veľké, že vymohol to, aby jeho svätí a priatelia účasť mali nielen v jeho blaženosti, ale jakosi aj v jeho prostredníctve: to všetko ale jednotne s Ním a skrze Neho. — Tým činom vyhla-

suje i cirkev sv. za článok viery, že dobré a prospešné je svätých ctíť a ich o prímluvu vzývať.

Predo všetkými druhými svätými zasluhuje však obzvláštnej úcty našej povždy čistá a nepoškvrnená Panna Maria, Matka Božia, ktorej prímluva mocná je u Boha. — Veď ona je od Boha samého nad všetky iné púhe tvory nesmierne vysoko povznesená: ona nebola nikdy ani najmenšou škvrnou hriechu nejakého, ani hriechom dedičným, ani vlastným poškvrnená; ona účastná je včul' slávy, ktorá slávu všetkých anjelov a všetkých ostatných svätých ďaleko prevyšuje; ona daná je nám od Boha Otca samého i od jeho jednorodeného Syna za matku, jako nová Eva a veľká pramatka všetkých ľudí vzhľadom na život nadprirodzený, ktorého dostáva sa nám skrze Krista, jej syna. Preto svätí otcovia nemôžu ani dosť vynachváliť Mariu Pannu; nemôžu ani dosť vynaznačiť jej moc a láskavosť, ktorú ona na prospech biednych hriešnych ľudí prejavuje, zvlášte na prospech

tých, ktorí ju s plnou dôverou vzývajú a uctievali. Dostačí pripomenúť, že dl'a učenia oných mužov svätých nenie hriešnika v hriechoch natoľko zapadnutého, kiorýby skrze Mariu Pannu vysvobodený nebol, keď k nej plný dôvery volá, a že nikto nebude zatratený, kto v uctievaní Panny Marie pobožne sotrvá. Nepremeškávaj teda, brat môj, sestro moja v Kristu, Mariu Pannu každý deň zvláštnym spôsobom ctíť a vzývať! Pri tom však nezapomínaj, že jedna čiastka pravého uctievania Panny Marie a iných svätých záleží v tom, aby sme príkladom ich ctností sa povzbudzovali a dl'a slabých síl svojich — s prispéním milosti Božej — šľapajami ich kráčali. „Ste spolu-mešľania svätých a domáci Boží.“ (Efez. 2, 19.) „Synovia svätých sme a očakávame onen život, čo ho Boh dá tým, ktorí vieru svoju nikdy nemenia od neho.“ (Tob. 2, 18.)

Výborná pobožnosť na počesť Panny Marie je pobožnosť ružen cov á, ktorú rímski otcovia vždy schval'ovali a ktorú

zvlášte pápež Lev XIII. na novo a na novo kresťanom snažne odporúča. Pobožnosť táto záleží v tom, že rozjímajú sa hlavné tajomstvá nášeho vykúpenia a na počesť každého modlí sa vždy jeden „Otče náš“, 10 „Zdravasov“ a jedno „Sláva“ atď.; tento oddiel pobožnosti menuje sa desiatkami. Desiatkov tých je 15, a s'ce 5 s tajomstvami radostnými, 5 s bolestnými a 5 so slávnymi. Päť desiatkový ruženec menuje sa obyčajne jednoduchým a či malým, a ten zasa nazýva sa ružencom radostným, bolestným alebo slávnym. — Aby usnadnilo sa rozjímanie čili uvažovanie o jednotlivých tajomstvách, ktoré rozjímanie potrebné je k získaniu mnohých, s pobožnosťou ružencovou spojených odpustkov, vsúva sa dl'a pobožného obyčaja to — ktoré tajomstvo do „Zdravasů“ vždy po mene „Ježiš“. Pred prvým desiatkom modlieva sa ešte „Verím v Boha“. 1 „Otče náš“, trikrát „Zdravas“ a „Sláva“.

Dl'a toho je pobožnosť ružencová so-
stavená takto:

Poklona prevelcbnej Sviatosti oltárnej.

Na kolená padám, — česť a
chválu vzdávam, — Teba, Boha
živého — vo Sviatosti uznávam.
— Srdce svoje nehodné za prí-
bytok Ti dávam, — a služobní-
kom Tvojím až na veky zostávam.
— Svätý, Svätý, Svätý, — Svätý
Najsvätejší: Ježiš plný milosti, —
v prevelebnej Sviatosti.

Modlitba prípravná.

Zdravas, Kráľovno, Matko mi-
losrdenstva, život, sladkosť a ná-
dej naša, zdravas! K Tebe vo-
láme vyhnaní synovia Evy; k
Tebe vzdycháme nariekajúci a pla-
čúci v tomto slzavom údolí. A
preto, Orodovnico naša, obráť k
nám Svoje milosrdné oči; a Je-
žiša, požehnaný plod života Svojho,

nám po tomto vyhnanstve ukáž.
Ó milostivá, ó prívetivá, ó pre-
sladká Panno Maria !

„Verím v Boha“ ...

„Otče náš“.

Úmysel.

1. „Zdravas Maria“ ... Ježiš,
ktorý nech vieru našu rozmnožíť
ráči.

„Svätá Maria,“ atď.

2. „Zdravas Maria“ ... Ježiš,
ktorý nech nádej našu posilniť
ráči.

„Svätá Maria“, atď.

3. „Zdravas Maria“ ... Ježiš,
ktorý nech lásku našu roznieť
ráči.

„Svätá Maria,“ atď. „Sláva

radostného ruženca.

„Otče náš,“ atď.

1. „Zdravas“ . . . Ježiš, ktorého si, Panno, z Ducha sv. počala . . . (10 raz.)

„Sláva Otcu“, atď.

2. „Zdravas“ . . . Ježiš, s ktorým si, Panno, Alžbetu navštívila . . .

3. „Zdravas“ . . . Ježiš, ktorého si, Panno, v Bethleheme porodila . . .

4. „Zdravas“ . . . Ježiš, ktorého si, Panno, v chráme našla . . .

Tajomstva bolestného ruženca.

„Verím v Boha“, atď. „Otče náš“, atď.

1. „Zdravas“ . . . Ježiš, ktorý sa pre nás krvou potil . . .

2. „Zdravas“ . . . Ježiš, ktorý pre nás bičovaný bol . . .

3. „Zdravas“ . . . Ježiš, ktorý pre nás trním korunovaný bol . . .

4. „Zdravas“ . . . Ježiš, ktorý

pre nás kríž niesol . . .

5. „Zdravas“ . . . Ježiš, ktorý
pre nás ukrižovaný bol . . . !

Tajomstva slávneho ruženca.

„Verím v Boha“ . . . „Otče
náš“ . . .

1. „Zdravas“ . . . Ježiš, ktorý
z mrtvých vstal . . .

2. „Zdravas“ . . . Ježiš, ktorý
nebesá vstúpil . . .

3. „Zdravas“ . . . Ježiš, ktorý
Ducha svätého soslal . . .

4. „Zdravas“ . . . Ježiš, ktorý
Ťa, Panno, do neba vzal . . .

5. „Zdravas“ . . . Ježiš, ktorý
Ťa, Panno, v nebi korunoval . . .

Modlitba po ruženci.

Svätá Maria, prispej biednym,
pomáhaj malomysel'ným, občerstvi
plačúcich, modlí sa za ľud, za-
stávaj kňazstvo, primlúvaj sa za

Bohu oddané pohlavie ženské: nech skusia všetci Tvoje pomáhanie, ktoríkoľvek slávia svätú spomienku Tvoju.

V. Oroduj za nás, svätá Božia Rodičko.

R. Aby sme hodní učinení boli zasl'ubení Kristových.

Modlitba. Bože! ktorého Jednorodný skrze život, smrť a vzkriesenie svoje odplatu večného spasenia nám zjednal; popraj, prosíme, aby ktorí tieto tajomstva skrze sv. ruženec blahoslavenej Panny Marie si pripomínajú, i nasledovali to, čo obsahujú, i to, čo sľubujú, dosiahli. Skrze tohože Pána nášeho Ježiša Krista, ktorý s Tebou žije a kraluje v jednote Duha svätého Boh na veky vekov. Amen.

Za víťazstvo dobrej veci cirkvi sv.

(K Panne Marii, zvlášte po modlitbe sv
ruženca.)

Panno mocná, premilá pomoc-
nico ľudu kresťanského, jak veľ-
kou povďačnosťou sme Ti zavia-
zaní za tú ochranu, ktorú si ot-
com našim poskytovala, keď v
strachu svojom pred neveriacimi
Turkami modlitbou svätého ru-
ženca materinskú Tvoju záštitu, na
pomoc volali! Ty z kráľovstva
nebeského videla si nebezpečný
ich stav; porozumela si útrpnosť
vzbudzujúcemu ich horekovanju;
sladko dotýkala sa ucha Tvojho
tá pokorná modlitba, ktorú veľký
a svätý pápež Pius V. nariadil,
a ochotne spiechala si ich osvo-
bodiť. Ó milá, dobrotivá Matičko
naša! ,popraj, aby prítomné, ale

už až veľmi dlho trvajúce žalostivé vzdychanie nevesty (cirkvi) Ježiša Krista milosrdenstvo našlo pred svätým trônom Tvojim; s poníženosťou odpytujúc pekne Ťa prosíme, maj útrpnosť s ňou a povstaň opäť na obranu jej, oslobodiac ju od nepriateľov, úklady jej strojacích so všetkých strán. Veď i teraz vznášava sa so všetkých končín sveta pred svätý trón Tvoj tá drahá, krásna modlitba, aby Ťa tak, ako predtým, i včul' k milosrdenstvu pohla v dobe súženia nášeho. Je síce pravda, že nešťachetnosti naše zmarujú alebo aspoň veľmi zdržujú účinnivosť tejto modlitby, a práve preto, lásky plná, dobrotivá Matko naša! vyprostriedkuj nám predovšetkým skrúšenú l'utosť, ktorí včul' silne sľubujeme, že volíme radšej zomrieť, nežli pozatým opäť zhre-

šiť; lebo až veľmi bolestne musíme zkusovať, že my sami a nešľachetnosti naše sú toho jedinou príčinou, že pomocná Tvoja ochrana, ktorej tak páľčivú potrebu cítime, tak dlho sa opozdieva alebo celkom vystáva.

Vyslyš 'teda, láskyplná, dobrotivá Maticko naša! vyslyš, milostive modlitbu na celom katolíckom svete k Tebe vzdychajúcu a oblám rohy bedárom, ktorí duchom pýchy zachvátení i proti svätej velebnosti Pána Boha sa ženú a znivočiať chcú tú cirkev, ktorú dl'a pravdivých, neomylných slov Ježiša Krista, ani brány pekelné nepremôžu. Nech vidí i teraz svet, že pospiechaš-li Ty na pomoc záležitosti cirkve sv., vífazstvo vystať nemôže, a jestli aj dočasu sa opozdieva, predsa môžeme ho mať za isté, jako svätá naša viera učí.

Týmito citami preniknutí, pevne dúfame, že u Boha skrze Teba vyslyšania dojdeme. Amen.

Litánie loretánske.

(Odpustky 300 dní.

Pius VII. 30. sept. 1817.)

Pane, smiluj sa nad nami!

Kriste, smiluj sa nad nami!

Pane, smiluj sa nad nami!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebies, Bože,

Synu, Vykupiteľu sveta, Bože,

Duchu svätý, Bože,

Svätá Trojico, jeden Bože,

Svätá Maria,

Svätá Božia Rodičko,

Svätá Panno panien,

Matko Kristova,

Matko božskej milosti,

Matko najčistejšia,

Matko najčistotnejšia,

} Smiluj sa
nad nami!

} Oroduj za nás!

Matko nepoškvrnená,
Matko neporušená,
Matko premilá,
Matko predivná,
Matko Stvoriteľ'a,
Matko Spasiteľ'a,
Panno najmúdrejšia,
Panno ctihodná,
Panno chvalitebná,
Panno mocná,
Panno dobrotivá,
Panno verná,
Zrkadlo spravedlnosti,
Stolico múdrosti,
Príčino našej radosti,
Nádobo duchovná, (príbytok
Ducha svätého),
Nádobo poctivá,
Nádobo výbornej pobožnosti,
Ružo duchovná,
Vežo (slávo) Dávidova,
Vežo zo slonovej kosti, (vzor
čistoty),

O r o d u j z a n ě s i

Dome zlatý, (obydlie lásky),
Archo úmluvy,
Bráno nebeská,
Hviezdo jutrňá,
Uzdravenie nemocných,
Útočisko hriešnikov,
Potešenie zarmútených,
Pomocnico kresťanov,
Kráľovno anjelov,
Kráľovno patriarchov,
Kráľovno apoštolov,
Kráľovno mučeníkov,
Kráľovno vyznavačov,
Kráľovno panien,
Kráľovno všetkých svätých,
Kráľovno bez poškvrný dedič-
ného hriechu počatá,
Kráľovno najsvätejšieho ruženca,
oroduj za nás!
Kráľovno pokoja,
oroduj za nás!
Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy
sveta, odpusť nám, Pane!

O r o d u j z a n á s i

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, uslyš nás, Pane!

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, smiluj sa nad nami!

V. Oroduj za nás, svätá Božia Rodičko!

R. Aby sme hodní učinení boli za-slúbení Kristových.

Modlime sa. Žiadame Ťa, ó Bože, popraj nám, služobníkom Svojim, stáleho zdravia tela i duše, aby sme na slavnú prímluvu najsvätejšej Marie vždy Panny od prítomného súženia osvobodení a večným potešením obveselení boli. Skrze Pána nášeho Ježiša Krista, Amen.

(V mesiaci oktobri má sa pripojiť z nariadenia pápeža Leva XIII. od 15. augusta 1889. ešte nasledujúca modlitba k sv. Jozefovi, s ktorou spojené sú odpustky
* 300 dní.)

Modlime sa. K Tebe sa utiekame, svätý Jozefe, v súžení svojom, a

aby si vyprosil pomoc od Tvojej najsvätejšej Nevesty, spolu i o Tvoju ochranu dôverne Ťa vzývame. Pre lásku, ktorá Ťa s nepošvrnenou Pannou, Rodičkou Božou, spojovala, a pre otcovskú láskavosť, s ktorou si božské dieťa Ježiša objímal: vrúcne Ťa prosíme, shliadni dobrotive na dedičstvo, ktoré si Ježiš Kríštus predrahou krvou Svojou vykúpil, a prispej nám k pomoci v biedach našich mocnou podporou Svojou.

O najstarostlivejší Ochranco svätej Rodiny, stráž nad vyvoleným pokolením Ježiša Krista, odvracaj od nás, najláskavejší Otče, všelikú nákazu bludu a porušenia. Pomáhaj nám milostive s neba, ó najmocnejší Ochranco náš, v boji s mocnosťami temností; a jako si niekdý dieťa Ježiša z najväčšieho nebezpečenstva života vysvobodil:

tak obhajuj včul' svätú cirkev Božiu pred úkladmi nepriatel'skými a pred všelikým protivenstvom; a nás všetkých prijmi pod neprestajnú ochranu Svoju, aby sme podl'a Tvojeho príkladu a pomocou Tvojou podporovaní, svätý život viesť, po-božne zomreť, a večné blaho-slavenstvo v nebi obsiahnuť mohli. Amen.

Vzdychy.

O Maria, bez poškrvny počatá, oroduj za nás, ktorí sa k Tebe utiekame!

Maria, útočište hriešnikov, oroduj za nás!

Najvätejšie a nepoškrvnené Srdce Panny Marie, Ty nad všetky srdcia sladšie a útrpné Srdce! Buď mi potechou vo všetkých zármutkoch a útočište v hodinu smrti!

Každodenné obetovanie všetkých dobrých skutkov najsvätejšiemu Srdcu Panny Marie

za obrátenie hriešnikov.

Zdravas Maria, tak sa modlíť
chcem hneď na počiatku dňa, lebo
Ty si milosti plná, Pán je 's Tebou,
Ty si požehnaná medzi ženami, a
požehnaný je plod života Tvojho,
Ježiš. O naj dôstojnejšia Matko!
ja Tebe obetujem všetky svoje
žiadosti, všetky svoje modlitby, al-
mužny a skutky pobožnosti, lásky
a pokánia, ktoré cez tento deň
vykonávať budem. Vypros mi tú
milosť, abych všetko s dobrým
úmyslom vykonával, 's tou žia-
dosťou, abych sa zalúbil Bohu
môjmu, čo mi jedine požehnanie
jeho priniesť môže. Toto všetko,
o preblahoslavená Panno Maria!
Tebe zasväcujem a Tvojmu naj-

svätejšiemu a nepoškvrnenému Srdcu, pokorne Ťa prosiac, abys tieto moje, maličké pobožnosti Tvojimi zásluhami obohatila a mne dovolila s Tvôjim Srdcom a skrze Tvoje prečisté Srdce najsvätejšiu Trojicu a Božské Srdce Krista Ježiša velebiť, a tým spôsobom obrátenie moje a všetkých hriešnikov od milostivého Boha vyprosíš. O Maria, o Matko milosti, zachovaj mňa dnes od všelikého hriechu! Svätá Maria, Matko Božia, oroduj za nás úbohých hriešnikov včul' i v hodinu smrti našej. Amen.

Úctivé odprosenie.

Ach, panenské a materské Srdce, každý môj hriech je meč, ktorý Teba prebodnul, ponevác moja vina Syná Tvojho usmrtila! Včul, o najútlejšie a najmilostivejšie Srdce, pre všetky bol'asti, ktoré si jakožto

srdce Matky so Synom svojím, za nás trpelo, a pre všetky radosti, ktoré s Ním v sláve blažene požívaš, Ťa prosím: vypros mi od Ježiša, Syna Svojho, srdce, Srdcu Jeho a Tvojmu celkom podobné, ktoré by po Bohu Teba nadovšetko, a všetko len pre Boha milovalo, srdce ctnosti a milosti plné: vtedy bude moje meno v Jeho a Tvojom Srdci nevymazateľnými znakmi zapísané, a ja sa budem niekdy s Tebou, o Kráľovno nebies, a so všetkými vyvolenými v láske jeho Srdca na veky radovať. Amen.

Porúčanie sa bl. Panně Marii.

Najsvätejšia a nepoškvrnená Panno, milostivá matka moja, Maria! K Tebe, jako k matke Pána svojeho, ku kráľovnej sveta, k prostredkyni, nádeji a ochrane hriešnikov, utiekam sa dnes i ja, človek naj-

biednejší. K Tebe sa obraciam, Pani mocná, a ďakujem Ti za tie premnohé dobrodenia, ktoré si mi preukázala, obzvlášte však za to, že zachránila si ma od zatratenia večného, už tol'ko ráz zasluženého! Milujem Ťa, ó kráľ'ovno lásky najhodnejšia, a z lásky k Tebe sľubujem, že Ti večne budem slúžiť, a všetko vynaložím na to, aby aj druhí Ťa milovali a Ti slúžili. Všetku svoju nádej v Tebe skladám, a pomocou prímluvy Tvojej ufám spasený byť. Prijmi ma za služobníka Svojeho a zaštri ma plášťom ochrany Svojej, ó matko milosrdenstva! A ponevác prímluva Tvoja tak mocná je u Boha, zbav ma všelikého pokušenia, alebo vypros mi aspoň tol'ko sily, abych až do smrti svojej všetky útoky zlého ducha premáhal. Od Teba žiadam si pravú láskú k Pánu Ježi-

šovi, ťod Teba ufám šťastlivú smrť. Ó matko moja, pre Tvoju lásku k Pánu Bohu Ťa prosím, buď mi na pomoci až do poslednej hodiny života môjho. Neopúšťaj ma, dokiaľ neuzreš ma blahoslaveného v nebi, kde Boha svojho a Teba vidieš, jemu ďakovať a milosrdenstvo jeho velebiť, budem na veky vekov. Amen. Tak ufám, tak nech sa mi stane! (Sv. Alfons.)

Pobožnosť pri návšteve Ježiša Krista v najsv. Sviatosti oltárnej.

P r i p o m e n u t i e. Ježiš Kristus je v najsv. Sviatosti i preto neustále prítomný, aby sme ho navštevovali, ctili a velebili, jemu svoje prosby a potreby prednášali. Očakáva nás s nevystíhlou láskou a vludnosťou i chce, aby sme k nemu prichádzali a ho o milosti nám potrebné prosili. Žiadon kresťan nemal by tedy opomenúť, Ježiša Krista v najsv. Svia-

tošti často navštevovať, lebo tým-spôsobom nabývame hojných milostí a láska naša k nemu stáva sa vrúcnejšou a dokonalejšou. Všetky nábožné duše to skúsily a skusujú. I ty, brat môj (sestre-moja), môžeš sám na sebe to skúsiť. Jestli ťa žiale a starosti tlačia, modli sa nábožne u oltára, kde v najsv. Sviatosti Pán Ježiš prebýva, a bude ti ul'ahčeno; potešený a posilnený modlitbou povsta-neš a neopustíš chrám Boží bez požeh-nania a milostí od Ježiša. Jestliže uctie-vanie najsv. Panny, sv. Jozefa a iných svätých býva odmenené, nuž zaiste častá pobožná návšteva Ježiša Krista v najsv. Sviatosti nemôže zostať bez odmeny. — Kedykoľvek však túto návštevu konáme, máme hl'adieť vždy účastnými sa stať du-chovného prijímania, ktoré v tom záleži, že živú túžbu po Ježišu v najsv. Svia-tosti vzbudíme a ho prosíme, aby aspoň duchovným spôsobom so svojou milosťou do srdca nášeho vstúpil, keď že ho sku-točne v svätom prijímaní prijať nemôžeme.

Nasledujúca pobožnosť je najvyššou hlavou cirkvi schválená a odpustkami ob-darená. Pápež Pius VII. ju schválil 26. aug. 1814 a udelil všetkým, ktorí ju

nábožne vykonajú a päťkrát „Otče náš“, „Zdravas“ a „Sláva“ sa pomodlia, odpustky 300 dní, ktoré i dušiam v očistci môžu sa venovať.

1. V najhlbšej pokore klaniam sa Tebe, ó Ježišu môj, v najsvätejšej Sviatosti prítomný. Uznávam Ťa za pravého Boha a spolu i človeka. Tým chcem Ti zadosť učiť za tú chladnosť tak mnohých kresťanov, ktorí idúc okolo Tvojich chrámov, ba okolo svätostánkov, v ktorých medzi nami pod spôsobom chleba prebývaš, Teba ani nepozdravujú, áno, svojou lahodnosťou bohužal', dokazujú, že, jako židia na púšti, túto-nebeskú mannu si ošklivia. Obetujem Ti predrahú krv, ktorú si z rany svojej ľavej nohy vycedil, na smierenie za tú neospravedl'nú vlastnosť mnohých kresťanov a zavierajúc sa do tejto rany opakujem tisíc raz:

„Pochválená a pozdravená buď bez prestania najsvätejšia a prevelebná Sviatosť oltárna!“

„Otče náš.“ „Zdravas.“ „Sláva.“

2. V najhlbšej pokore klaniam sa Tebe, ó Ježišu, v najsv. Sviatosti prítomný! Tým Ti chcem zadosť urobiť za tú nevďačnosť tak mnohých kresťanov, ktorí vidia, že Ťa nesú nemocným ku posile na ich ďalekú cestu do večnosti, nasprevádzajú Ťa, áno sotva sa Ti poklona. Obetujem Ti na smierenie za tak veľikú chladnosť pre-drahú krv, ktorú si z rany pravej nohy vycedil a do tejže rany sa zavieraúc opakujem tisíc a tisíc ráz:

„Pochválená a pozdravená buď bez prestania najsvätejšia, prevelebná Sviatosť oltárna!“

„Otče náš.“ „Zdravas.“ „Sláva.“

3. V najhlbšej pokore klaniam sa Tebe, ó Ježišu, Ty živý chlebe večného života! Tým Ti chcem zadosť učiť za tie mnohé rany, ktoré srdce Tvoje trpí následkom zneuctievania chrámov, v ktorých pod spôsobom chleba prebývaš, aby Ťa verní Tvoji ctili a milovali. Obetujem Ti na smierenie tak mnohých neprístojností pre-drahú krv, ktorú si z rany svojej ľavej ruky vycedil, a zatvárajúc sa do tej istej rany, opakujem bez prestania:

„Pochválená a pozdravená buď bez prestania najsvätejšia, prevelebná Sviatosť oltárna!“

„Otče náš.“ „Zdravas.“ „Sláva.“

4. V najhlbšej pokore klaniam sa Tebe, ó Ježišu môj! Ty živý chlebe, ktorý si s neba sostúpil! Tým Ti chcem zadosť učiť za tie

mnohé nepríslušnosti, ktorých sa veriaci Tvoji každodenne dopúšťajú pri slyšaní omše sv., v ktorej Ty z nestíhlej lásky k nám tú samú obeť, ač nekrvave, ktorú si na hore Kalvarii dokonal, obnovoješ. Obetujem Ti na smierenie tak veľkej nevďačnosti predrahú krv, ktorú si z rany svojej pravej ruky vylial a seba do tejže rany uzavierajúc, spojujem svoj hlas s hlasom anjelov, ktorí Tebe sa klaňajúc volajú:

„Pochválená a pozdravená buď bez prestania najsvätejšia, prevelebná Sviatosť oltárna!“

„Otče náš.“ „Zdravas.“ „Sláva.“

5. V najhlbšej pokore klaniam sa Tebe, ó Ježíšu, Ty pravá obeť za odpustenie hriechov našich! Tým Ti chcem ponekud zadosť urobiť za tie ťažké previnenia svätokrádeží, jakých tak mnohí kresťania

sa dopúšťajú, keď opovažujú sa Teba v najsv. Sviatosti, ač poškrvení ťažkým hriechom, prijímať. Na smierenie tak prehrozného zneuctievania obetujem Ti tie posledné kvapky Tvojej predrahej krvi, ktoré si zo svojho boku vycedil, a do tejto rany sa uzavieraúc, prichádzam Tebe sa klaňať, Teba milovať a velebiť, i volám so všetkými nábožnými ctiteľmi najsv. Sviatosti:

„Pochválená a pozdravená buď bez prestania najsvätejšia, prevelebná Sviatosť oltárna!

„Otče náš.“ „Zdravas.“ „Sláva.“

Modlitba Sv. Alfonsa.

Pochválená a pozdravená buď najsvätejšia Sviatosť oltárna od tohto času az na veky. Amen.

Kriste Ježišu, Pane môj, ktorý

z lásky k ľuďom vo dne v noci milostne a dobrotive prítomný byť ráčiš, tuto v najsv. Sviatosti, pozývajúc, očakávajúc a láskave prijímajúc všetkých, ktoríkoľvek navštíví Ťa. chcu, pevne verím, že si tu prítomný; klaniam sa Tebe s pokorou najhlbšou a vďaky Ti vzdávam za všetky milosti, ktoré si mi preukázal ráčil, obzvlášte však za tú, že sa mi sám v tejto prevelebnej Sviatosti podávaš, že si mi svoju najsvätejšiu Rodičku za orodovnicu dal, a že môžem včul Ťa v tejto Sviatosti navštívíť.

— Pozdravujem tedy najsvätejšie, láskyplné Srdce Tvóje, abych Ti poďakoval sa za tú milosť, že Ťa tu navštívíť môžem; potom abych napravil ponekuď všetky urážky spáchané od Tvojich nepriateľov proti Tebe v tejto prevelebnej Sviatosti; konečne abych Ťa uctil

všade a na každom mieste, kde v najsv. Sviatosti málo ctený a celkom opustený bývaš. Ježišu môj, milujem Ťa z celého srdca a ľutujem bolestne, že som Ťa tak často obráždil. S pomocou Tvojej milosti mám pevný úmysel, už nikdy Ťa neobrazím. Tebe sa, jakokoľvek som biedny, celý odovzdávam, odriekajúc sa vlastnej vôle, svojich náklonností a všetkého, čo je moje. Učiň včul' so mnou a so všetkým, čo mám, ako sa Ti ľúbi. Ničoho si nežiadam, iba svätú lásku Tvoju, sotrvanie v dobrom a úplné sjednotenie so sv. vôľou Tvojou. Porúčam Ti všetky duše v očistci, menovite však tie, ktoré tu na zemi obzvláštnu úctu k najsv. Sviatosti a k blahosl. Panne Marii chovaly; porúčam Ti všetkých hriešnikov, ráč nad nimi sa smilovať a na cestu spasenia ich obrátiť. (Porú-

čam Ti všetkých živých a mrtvých, za ktorých mám sa modliť.) Spojujem v jedno všetky svoje náklonnosti a túžby s náklonnosťami a túžbami Tvojeho božského Srdca, dobrý Ježišu, a tak sa s Tebou spolu obetujem a odovzdávam božskému Otcovi Tvojemu, v mene Tvojom prosiac ho, aby z lásky k Tebe moje nehodné prosby milostive prijal a vyslyšal ráčil. Amen.

Litánie o najsvätejšom mene Ježiš.

(Odpustky 300 dní Lev XIII., 16. júna 1880.)

Pane, smiluj sa nad nami!

Kriste, smiluj sa nad nami!

Pane smiluj sa nad nami!

Ježišu, uslyš nás!

Ježišu, vyslyš nás!

Otče s nebies, Bože,

Synu, Vykupiteľu sveta, Bože,

Duchu svätý, Bože,

} Smiluj sa
nad nami

Svätá Trojico, jeden Bože,
Ježišu, Synu Boha živého,
Ježišu, odblesk Otca,
Ježišu, žiarno svetla večného,
Ježišu, kráľu slávy,
Ježišu, slnko spravедnosti,
Ježišu, Synu Marie Panny,
Ježišu, premilý,
Ježišu, predivný,
Ježišu, Bože silný,
Ježišu, Otče budúceho veku,
Ježišu, veľkej rady anjelu,
Ježišu, najmocnejší,
Ježišu, najtrpелivejší,
Ježišu, najposlušnejší.
Ježišu, tichý a pokorný srdcom,
Ježišu, milovníku čistoty,
Ježišu, milovníku náš,
Ježišu, Bože pokoja,
Ježišu, pôvodco života,
Ježišu, príklade ctnosti,
Ježišu, horlitéľu za spasenie
duší našich,

Smiluj sa nad nami Ježišu!

Ježišu, Bože náš,
Ježišu, útočište naše,
Ježišu, otče chudobných,
Ježišu, poklade veriacich,
Ježišu, pastieru dobrý,
Ježišu, svetlo pravé,
Ježišu, múdrosť večná,
Ježišu, dobroto nekonečná,
Ježišu, cesto a živote náš,
Ježišu, radosť anjelov,
Ježišu, kráľu patriarchov,
Ježišu, osvietiteľu prorokov,
Ježišu, majstre apoštolov,
Ježišu, učiteľu evanjelistov,
Ježišu, silo mučeníkov,
Ježišu, svetlo vyznavačov,
Ježišu, čistota panien,
Ježišu, koruna všetkých
svätých,

Buď nám milostivý! Odpusť nám,
Ježišu!

Buď nám milostivý! Uslýš náš,
Ježišu!

Smiluj sa nad nami Ježišu!

Od všetkého zlého,
Od každého hriechu,
Od hnevu Tvojeho,
Od úkladov diabolských,
Od ducha smilného,
Od večnej smrti,
Od zanedbania Tvojich vnuk-
nutí,
Skrze tajomstvo Tvojeho svä-
tého vtelenia,
Skrze narodenie Tvoje,
Skrze detinstvo Tvoje,
Skrze práce Tvoje,
Skrze smrteľnú úzkosť a
umučenie Tvoje,
Skrze kríž a opustenosť Tvoju,
Skrze mdloby Tvoje,
Skrze smrť a pohrobenie
Tvoje,
Skrze vzkriesenie Tvoje,
Skrze na nebe vstúpenie
Tvoje,
Skrze radosti Tvoje,

Vyslobod' nás, Ježišu!

Skrze slávu Tvoju.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, odpusť nám, Ježišu!

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, uslyš nás, Ježišu!

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, smiluj sa nad nami, Ježišu!

Ježišu, uslyš nás!

Ježišu, vyslyš nás!

Modlime sa. Pane Ježišu Kriste, ktorý si riekol: Proste a bude vám dané; hľadajte a najdete; klopajte a bude vám otvoreno: prosíme, daj nám žiadajúcim cit božskej lásky Svojej, aby Sme Ťa celým srdcom, ústami i skutkami milovali a Teba chválili nikdy neprestávali.

Bázeň i lásku svätého mena Svojeho utvrd' v nás zároveň, Pane, na veky, lebo nikdy riadenia Svojho tých nezbavujes, ktorých stálosti

lásky Svojej vyučuješ. Ktorý žiješ
a kraluješ na vĕky vekov. Amen.

(Po týchto modlitbách môžu sa povedať ešte
nasledujúce :)

Modlime sa. Bože, ktorý si naj-
slávnejšie meno Ježiša Krista, Syna
Svojeho, Pána nášeho, učinil. Svo-
jim verným veľmi ľubezné a prí-
jemné, zlým duchom však hrozné
a strašlivé : popraj milostive, aby
všetci, ktorí toto sväté meno ná-
božne čtia na zemi, sladkosť svä-
tého potešenia v tomto živote za-
kúsili, a v budúcom radosť neskona-
lého blahoslavenstva obdržali. Skrze
tohože Krista, Pána nášeho. Amen.

O najsladší Ježišu : ktorý si nás
za cenu najsvätejšej krvi Svojej
od večného zatratenia osvobodil,
vrúcne Ťa prosíme, ráč Svoj za
nás podstúpený svätý život, Svoje
utrpenie i smrť, Svoju za nás vy-

liatu drahú krv, zásluhy panen-
skej Matky Svojej i všetkých Svä-
tých Svojich, náš vlastný život a
všetky naše dobré skutky, tak i
prítomne.vykonanú pobožnosť jako
zadosťučinenie za hriechy naše
prijať. Postav horké muky Svoje,
krížovú smrť Svoju, včul' i niekdy
v deň posledného súdu medzi súd
Svoj a dušu našu; daj žijúcim mi-
losť, zomrelým veriacim večné od-
pustenie hriechov a život večný.
Amen.

(Keď je vyložená prevelebná Sviatosť, pridať sa
môžu tieto modlitby:)

Bože, ktorý si nám v prepodiv-
nej Sviatosti pamiatku umučenia
Svojho zanechal, daj nám, prosíme,
tak ctíť sväté tajomstvá tela a
krvi Tvojej, aby sme úžitok vykú-
penia Tvojho stále v sebe cítili.

Záverečná modlitba.

Pod spôsobom chleba skrytý Boh i človek spolu, premilý Ježišu, hl'a vzdychajúc predniesli smè Tebe prosby a poklony svoje. Česť Tebe a chvála, Spasiteľu náš, ktorý s neba sostúpiac, pod spôsobom chleba tu prítomný si. Sošli nám Ducha sv., aby nás vo všetkých záležitostiach riadil a k spaseniu viedol kroky naše. Prijmi srdcia naše, a s nimi všetko, čím vládžeme; udel' nám, ó Ježišu, sväté požehnania Svoje! Amen.

Požehnanie všemohúceho Boha, Otca † i Syna † i Ducha † Svätého nech sostúpi na nás a sotrvá pri nás vždycky. Amen.

Litánie o všetkých Svätých.

Pane, smiluj sa nad nami!

Kriste, smiluj sa nad nami!

Pane, smiluj sa nad nami!

Kriste uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče, s nebies Bože,

Synu, Vykupiteľu sveta, Bože,

Duchu svätý, Bože,

Svätá Trojico, jeden Bože,

Svätá Maria,

Svätá Božia Rodičko,

Svätá Panno panien,

Svätý Michale, Svätý Gabri-
elu, Svätý Rafaelu,

Všetci svätí anjeli i archanjeli,

Všetci svätí blahoslavených
duchov radovia,

Svätý Jáne Krstiteľu,

Svätý Jozefe,

Smiluj sa
nad nami!

Oroduj za nás!

* Na Vel'kú sobotu a vo vigiliu sväto-
dušnú pri svätení krstnej vody čiastky*
poznamenané vystanú.

Všetci svätí patriarchovia a
proroci,

Svätý Petre, Svätý Pavle,

Svätý Ondreju,

Svätý Jakube, Svätý Jáne,

*Svätý Tomášu,

*Svätý Jakube, *Svätý Filipe,

*Svätý Bartolomeju,

*Svätý Matúšu, *Svätý Šimone,

*Svätý Tadeášu,

*Svätý Mateju, *Svätý Barna-
bášu,

*Svätý Lukášu, *Svätý Marku,

Všetci svätí apoštolovia a
evanjelistovia,

Všetci svätí učeníci Pána,

*Všetky sväté neviniatka,

Svätý Štefane, Svätý Vav-

rincu, Svätý Vincentu,

*Svätý Fabiáne a Sebastiáne,

*Svätý Jáne a Pavle,

*Svätý Kozmo a Damiáne,

*Svätý Gervázu a Protázu,

Orodíj alebo orodujte za nás!

Všetci svätí mučeníci,
Svätý Sylvestre, Svätý Rehore,
*Svätý Ambrôžu, Svätý Au-
gustíne,
*Svätý Jeronýme, *Svätý Mar-
tine,
*Svätý Mikulášu,
Všetci svätí biskupi a vyz-
navači,
Všetci svätí učitelía viery,
Svätý Antoníne, Svätý Bene-
dikte,
*Svätý Bernarde, Svätý Domi-
niku,
Svätý Františku,
Všetci svätí kňazi a jáhnovia,
Všetci svätí mnísi a pustov-
níci,
Svätá Maria Magdalena, Svätá
Agata,
Svätá Lucia, Svätá Agneša,
Svätá Cecília,

Oroduj alebo orodujte za nás!

Svätá Katarína, Svätá Anas-
tásia,
Všetky sväté panny a vdovy,
Všetci svätí a sväté Božie,
Buď nám milostivý! Odpusť nám,
Pane!

Óroď
za nás!

Buď nám milostivý! Uslyš nás,
Pane!

Od všetkého zlého,
Od každého hriechu,
*Od hnevu Tvojeho,
*Od náhlej a nenadálej smrti,
*Od úkladov diabolských,
*Od hnevu, nenávisť a všet-
kej zlej vôle.

*Od ducha smilného,
*Od hromobítia a búrky,
*Od biča zemetrasenia,
*Od moru, hladu a vojny,
Od večnej smrti,
Skrze tajomstvo Tvojeho
svätého vtelenia,
Skrze príchod Tvoj,

Vyslobod' nás, Pane!

Skrze narodenie Tvoje,
Skrze krst a svätý pôst Tvoj,
Skrze smrť a pohrobenie Tvoje,
Skrze sväté vzkriesenie Tvoje,
Skrze predivné na nebe vstú-
penie Tvoje, .

Skrze príchod Utešitel'a,
Ducha svätého,

V. deň súdny,

My hriešnici!

*Abys nám odpustiť ráčil,

Abys nám milostivý byť ráčil,

*Abys nás k pravému pokániu
priviesť ráčil,

Abys svätú Cirkev svoju
spravovať a zachovávať
ráčil,

Abys apóstolského námest-
níka (pápeža) a celý du-
chovný stav v svätom ná-
boženstve zachovať ráčil,

Abys nepriateľov Cirkvi
svätej pokoriť ráčil,

Vyslobod' nás, Pane!

Teba prosíme, uslyš' nás!

*Abys všetkému ľudu kresťan-
skému pokoja a jednoty
udelíš ráčil,

Abys nás samých vo svojej
svätej službe posilníš a
zachováš ráčil,

*Abys mysle naše k nebes-
kým žiadosťam pozdvihnúť
ráčil,

Abys všetkým dobrodincom
naším večnými dobrými
vecmi odplatiť ráčil,

*Abys duše naše, bratov, pria-
tel'ov a dobrodinco'v na-
šich od večného zatra-
tenia oslobodíš ráčil,

Abys úrody zemskej dať a
zachováš ráčil,

Abys všetkým zomrelým veria-
cim odpočinutie večné dať
ráčil,

Abys nás uslyšáš ráčil,

*Synu Boží,

Teba prosíme, uslyš nás!

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, odpusť nám, Pane!

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, uslyš nás, Pane!

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, smiluj sa nad nami!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Pane smiluj sa nad nami!

Kriste, smiluj sa nad nami!

Pane, smiluj sa nad nami!

Otče náš . . .

Modlime sa. Bože, ktorého vlastnosťou je, smilovávať sa vždycky a odpúšťať, prijmi modlitbu našu, aby nás, i všetkých služobníkov Tvojich, ktorých putá hriechov tlačia, smilovanie, dobrotivosti Tvojej milostive rozviazalo.

Vyslyš, prosíme, Pane pokorných prosby, a chváliacim Teba odpusť hriechy: aby sme i milosti-

vého odpustenia i pokoja od Teba dojsť mohli.

Nevýslovné milosrdenstvo Svoje, Pane, láskave nám preukáž: a nás i od hriechov všetkých zbav, i od zaslúženej za ne pokuty osvobod.

Bože, ktorý hriechom rozhneváný a pokáním ukojený bývaš: shliadni milostivo na modlitby Svojeho skrúšeného ľudu, a odvráť metly Svojeho hnevu, ktoré sme za hriechy svoje zaslúžili.

Všemohúci, večný Bože, smiluj sa nad služobníkom Svojím, pápežom naším M., a spravuj ho podľa dobrotivosti Svojej na ceste večného spasenia, tak aby z daru Tvojeho Tebe ľúbezne veci vyhľadával a všetkou silou vykonával.

Bože, od ktoréhožto sväte žiadosti, pravé rady a spravodlivé skutky pochádzajú: daj služobníkom Svojim pokoj ten, ktorého

sveť dať nemôže, tak aby i srdcia naše plneniu prikázaní Tvojich boli oddané, i po odvrátení strachu nepriateľského, časy naše pod ochranou Tvojou boli pokojné.

Zapál ohňom Ducha svätého ľadviny i srdcia naše, Pane, aby sme Tebe nepoškvrneným telom slúžili a čistým srdcom sa zaľubili.

Bože, všetkých veriacich Stvoriteľ'u a Vykupiteľ'u udeľ dušiam služobníkov i služobníc Svojich odpustenie všetkých hriechov: aby preminutie ktoré vždycky žiadali, pokornými prosbami dosiahnuť mohli.

Činy naše, prosíme Pane, vnuknutím Svojím predchádzaj a prispieváním sprevádzaj: aby všetky naše modlitby a činy s Tebou vždycky sa počínaly a počaté skrze Teba sa dokonávaly.

Všemohúci, večný Bože, ktorý

panuješ nad živými i mrtvými, a smilovávaš sa nad všetkými, o ktorých predvídaš, že budú vierou i skutkom Tvojí: pokorne Ťa prosíme, aby tí, za ktorých prosby skladaf sme si zaumienili, a ktorí buďto ešte na tomto svete žijú, alebo už do budúceho života sa odobrali, na prímluvu všetkých Svätých Tvojich z Tvojej milostivej dobrotivosti odpustenie všetkých hriechov svojich obsiahli. Skrze Pána nášeho Ježiša Krista, Syna Tvojeho, ktorý s Tebou žije a kraluje, v jednote Ducha Svätého, Boh po všetky veky vekov. Amen.

Pane, vyslyš modlitbu moju!

A volanie moje príď k Tebe.

Pán s vami.

I s duchom tvojím.

Vyslyš nás všemohúci a milosrdný

Pane! Amen.

A duše verných zomrelých skrz milosrdenstvo Božie nech odpocívaju v pokoji! Amen.

Za prinavrátenie pokoja spoločnosti.

(Z okružného listu Leva XIII. od 25. dec. 1888.)

Pane! Ty vidíš, jak besne burácajú búrky so všetkých strán, more rozbúrené zúri a vlny jeho vysoko nad hlavami našimi zavierajú sa. Rozkáž teda Ty, ktorý jediný môžeš, rozkáž burkám i moru. Obnov v spoločnosti ľudskej pravý pokoj, jakého svet dať nemôže, vráť jej dávny, natol'ko žiaducný mier a poriadok. Buď, pomocou milosti Svojej, prostredníkom, aby ľudia k povinovateľnému poriadku sa navrátili; popraj, aby nábožná horlivosť k Bohu, pravá úprimná láska, spravедlnosť k blížnemu, zapieranie

seba a krotenie náruživosti rozumom — zasa rozhostily sa v ich srdciach, jako to svätý zákon Tvoj prikazuje. Príď, kráľovstvo Tvoje, aby ešte aj tí, ktorí v pošetilých snahách svojich pravdu a blahoslavenstvo ďaleko od Teba hľadajú, uznali, jak veľmi potrebnou vecou je pred Tebou sa pokoriť a Tebe slúžiť. Prikázania Tvoje oplývajú spravodlivosťou a otcovskou miernosťou; a nadto ešte i sám prostriedkom svätej milosti Svojej na tom si, aby sme ich bez váhania plniť mohli. Bojovanie je život človeka na zemi; ale Ty vlastnými očima na ten boj sa dívaš a pospiechaš na pomoc človekovi, aby zvíťazil; Ty dodávaš mu zmužilosti, keď ustáva a omdlieva; a korunuješ ho, je-li víťazstvo jeho úplné. Amen. (Odpustky 200 dní. Lev XIII. 19. júna 1889.)

Za záležitost cirkvi svätej.

(K sv. Jozefovi, jako k najhlavnejšiemu patrónovi cirkvi katolickej.)

Slávny svätý Jozefe! Bohom vyvolený pestúne Pána Ježiša, ženichu vždy nepoškvrnenej Panny Marie a hlavo svätej Rodiny! Teba vybral náместník Kristov na zemi za najhlavnejšieho ochrancu a obrancu Cirkvi od Ježiša založenej. Z tejto príčiny predstupujem i ja s úplnou dôverou pred Teba a prosím pre cirkev bojujúcu o premocnú Tvoju záštitu. Ochraňuj tedy dobrotivou otcovskou láskou Svojou obzvlášťne rímskeho pápeža a všetkých biskupov i kňazov, so svätou apoštolskou Stolicou sjednotených. Buď ochrancom všetkých, ktorí uprostred protivienstiev tohoto života na spáse duší pracujú, a vyžiadaaj, aby všetky národy mali učenlivé a poslušné srdce, lebo toto je je-

dinou bezpečnou cestou k tomu, aby všetci spasenie večné dosiahly. Súčasne prosím o milostivú dobrotivosť Tvoju, milovaný patrónne môj Jozefe! ráč srdečne prijať i moje odporúčanie sa Tebe, ktorý prítomne celkom posväcujem Tebe chatrnosť svoju. Buď mi tedy v pozemskom živobytí mojom vždy dobrotivým otcom, ochrancom a na ceste spasenia bezpečným sprievodcom; daj mi čistočné srdce a vrúcnú lásku, aby som si život duchovný zamiloval. Popraj, aby mi, šľapaje tvoje nasledujúcemu, s najsvätejším Srdcom Ježišovým a s najčistotnejším srdcom blahoslavenej Marie Panny, jako i s Tebou spojenému, pohnutkou všetkých skutkov a cieľom, koncom snáh mojich bola jedine väčšia sláva Božia. Napokon prosím, ráč byť prímluvcom za vec moju, aby

som niekdy na smrtnéj posteli i
ja bol účastným toho pokoja a tej
radosti, ktorú si Ty cítil. Amen.
(Odpustky 300 dní. Lev XIII. 19. júla 1885.)

Za cirkev svätú a za stavy cirkevné.

(K Duchu Svätému.)

Duchu Svätý, Stvoriteľu! ráč
milostive pod ochranu Svoju pri-
jať celú cirkev svätú katolíckú a
proti útokom jej nepriateľov po-
silňuj a opevňuj ju mocou bož-
skej pomoci Svojej. Ďalej veľkou
silou lásky a milosti Svojej obno-
vuj v pomazaných služobníkoch
Svojich, kňazoch, ducha cirkvi
svätej, aby s nadšenosťou vele-
bili v Tebe Otca a spolu s ním
jeho jednorodeného Syna, Pána
našeho, Ježiša Krista. Amen. (Odpustky
300 dní. Lev XIII. 26. aug. 1889.)

Za rozkol'níkov náboženstva grécko-východného.

O nepoškvrnená Panno Maria!
my synovia cirkvi svätej rímsko-
katolíckej a služobníci Tvoji, dôve-
rujúc v mocnú ochranu Tvoju, po-
korné prosby vznášame k Tebe:
zaopatri prímluvou Svojou od Boha
Ducha svätého, na počesť a slávu
večného Jeho pôvodu od Otca i
Syna, našim od jednoty cirkvi od-
trhnutým bratom, od nej odlúče-
ným Grékom, hojnosť božskej mi-
losti Jeho, aby obživujúcou milosťou
Tvojou osvietení, do lona svätej
katolíckej cirkvi, pod neomylné
vedenie vrchného pastiera a uči-
teľa na tomto svete sa navrátili.
Buď prostrednicou, aby s nami v
jednej viere a v jednej láske vždy
spojení, spolu s nami najsvätejšiu
Trojicu jedného Boha dobrými

skutkami oslavovali, a pritom Tebe, o Panno milostiplná a Rodičko Božia, úctu ' vzdávali včul a na veky. Amen. (Odpustky 300 dní. Pius IX. 11. júna 1869.)

Za opustených.

(K sv. Vincentovi Paulánskemu.)

Slavný svätý Vincentu patrónu všetkých spolkov lásky kresťanskej a otče všetkých opustených! V pozemskom živote Svojom Ty nikdy nikoho od seba Si neodpravil, kto k Tebe o podporu sa obrátil; pohliadni teda na nesmierne množstvo bied, ktoré nás so všetkých strán obkl'učujú, a pospiechaj nám na pomoc. Zadováž ód Boha podporu chudobným, poľahčenie nemohúcim ochranu opusteným, milosrdnú sústrasť a lásku majetným, polepšenie hriešnikom, duchovnú hoľnosť kňazom, pokoj

cirkvi, tichú myseľ ľudu a spasenie všetkým. Áno, popraj nám cítiť účinnivosť milosrdnej prímluvy Svojej, aby sme takto v biedach života Tebou podporovaní, s Tebou spojili sa mohli v sláve nebeskej, kde už niet smútku, niet trúchlenia ani bolesti, ale len radosť, utešenosť a blahoslavenstvo večné. Amen. (Odpustky 100 dní Lev XIII. 23. júna 1885.)

Modlitba za úrodu.

Oči všetkých dúfajú v Tebe, Pane, a Ty dávaš im pokrm v čas príhodný, otváraš ruku Svoju a naplňuješ každý živočích požehnaním; chováš vtákov v povetrí, a krmíš krkavcov u potoku; odievaš lalie na poli a udeľuješ zelinám zrastu; dávaš dážď i slnce v čas príhodný. Prijmi tiež pod Svoju milostivú ochranu naše siafa, role, lúky,

vinice a záhrady, ktoré nám hojné požehnanie sľubujú. Áno, Pane, nedaj, aby dôvera naša zahanbená bola. Odvráť od našich rôľ všeliku zkázu; daj nám dážďa a slniečka v čase príhodnom; ochraňuj pole, role, lúky, záhrady naše od škodlivej búrky a krúpobitia, a popraj, aby sme požehnanie, ktoré nám už včul' tak hojne preukazuješ, neporušene do svojich stodôl posväžali.

Prosíme Ťa, Pane, vylej požehnanie Svoje na l'ud Svoj, aby zem naša z dobroty Tvojej svoje plodiny vydala, a my aby sme ich k'chvále a úcte Tvojeho svätého mena požívali. Skrze Pána nášeho Ježiša Krista, ktorý s Tebou i s Duchom svätým žije a kral'uje na veky vekov. Amen.

Modlitba k sv. apoštolom slovanským Cyrillovi a Methodovi.

Všemohúci, večný Bože, ktorý si národy slovanské pôsobením blahoslavených vyznavačov a biskupov svojich, Cyrilla a Methoda, k poznaniu mena Svojeho priviesť ráčil: popraj nám, aby sme, sláviac ich pamiatku na zemi, do spoločnosti jejich v nebesiach niekdy uvedení boli.

O Bože, ktorý si nás skrze sv. bratov Cyrilla a Methoda k jednotě viery povolal: spoj našich oddelených bratov a sestry zasa so svätou katolíckou cirkvou, aby bol jeden pastier a jedno stádo, jako v nebi, tak i na zemi; za to Ťa prosíme skrze zásluhy Ježiša Krista, skrze prímluvu Marie Panny, svätých Cyrilla a Methoda, a všetkých svätých. Amen.

Modlitba k sv. Ondrejevi Svo- radovi a Benediktovi.

K pustovníkom slovenským (17. júla).

Bože, ktorý nám narodeniny svätých mučeníkov Svojich, Ondreja a Benedika, sláviť 'dovól'uješ: daj, aby sme vo večnom blahoslavenstve z ich spoločnosti sa radovali. Skrze Pána nášeho, Ježiša Krista, Syna Tvojeho, ktorý s Tebou žije a kral'uje, v jednote Ducha Svätého, po všetky veky vekov. Amen.

Na deň sv. Antonína Paduanského.

(13. júna.)

Cirkev Tvoju, Bože! nech obvesel'uje výročná slávnosť blahosl. Antonína, vyznavača Tvojeho: aby duchovnou pomocou bola vždy chránená, a večné radosti požívať zaslúžila. Skrze Pána nášeho atď. Amen.

K sv. Jánovi Nepomúckemu.

Bože, ktorý si skrze nepremoženú sviatostnú mlčanlivosť sv. Jána cirkev Svoju novou korunou mučeníckou ozdobíť ráčil; daj, aby sme dl'a príkladu a na prímluvu jeho ústa svoje ostríhajúc k blahoslaveným, ktorí jazykom nepoklesli, pripočítaní boli. Skrze Pána atď.

Modlitby po čas nemoci.

Modlitba za zdravie tela, nakoľko prospešné je k spaseniu duše.

Bože všetkého sl'utovania a všetkej útechy, k Tebe sa utiekam v ťažkosti a zármutku svojom! Keď si, Pane a Vykupiteľu môj, Kriste Ježišu, kráčaval po tejto zemi, mával si útrpnosť s každou biedou a trápením, s každou nemocou a nesnádzou tých, ktorí k Tebe sa priblížili. Božské Srdce Tvoje

prechováva dosiaľ tú istú lásku a to isté smilovanie i ku mne. Dopúšťaš síce na nás vo Svojej konečnej múdrosti časné utrpenia a súženia k spaseniu duší našich. Chceš nás nimi očistiť od hriechov našich a náklonností hriešnych, dať nám príležitosť k ctnosti i zásluhe a naše večné blahoslavenstvo zabezpečiť a rozmnožiť. Preto v duchu pokory a oddanosti do svätej vôle Tvojej prijímam i kázeň tejto nemoci z ruky Tvojej. Vyznávam, že bych bol viacej zaslúžil, než na mňa dopúšťaš. I za tento kríž a trápenie Ti ďakujem. „Jestli že sme veci dobré brali z ruky Božej, prečo by sme i zlé neprijímali?“

Vzdor tomu však sužuje mňa toto trápenie a táto nemoc. Slabosť moja a úbohosť býva mnohорáz pokúšaná k netrpelivosti a len

ťažko skloňuje sa pod kríž, ktorý si vložil na ramená moje. Preto prichádzam k Tebe a pre lásku Tvoju Ťa prosím: posilni mňa milosťou Svojou! A dovoľ mi tiež, abych s odovzdaním do svätej vôle Tvojej smel prosiť za ukrátenie utrpenia svojho a za opätné uzdravenie; bude-li to k spaseniu duše mojej. „Pane, je-li možno, nech odíde kalich tento odo mňa, avšak nie moja, ale Tvoja vôľa sa staň.“ Mám-li však dl'a svätého ustanovenia Tvojeho tento kalich ešte ďalej piť, vtedy pomôž mi a posilni ma, abych ku spaseniu duše sojei niesol s Tebou kríž a trpiac s Tebou bol s Tebou i oslávený. Ráč moje nepatrné utrpenie spojiť s nesmiernym utrpením Svojím, môj zármutok so smútkom Svojím a smrteľnú úzkosť Svoju na smierenie hriechov mo-

ých, na oslavu najvyššej vlády Tvojej, na poďakovanie za štedrú lásku Tvoju, na dosiahnutie hojných milostí pre mňa a domácich, pre všetkých, spravodlivých i hriešnikov. Panno Maria, Matko Vykupiteľ'a môjho a matka moja, pomáhaj mi mocnou Svojou prímluvou! Amen,

Modlitby nemocných.

keď prijímajú sv. Svätosti.

Modlitba pred sv. spoveďou.

Bože môj, nemocou, ktorú si na mňa dopustil, upomínaš ma, na pomínutelnosť tohoto pozemského života! Žiaľ zneužil som tak mnoho rokov, ktoré si mi daroval k službe Tvojej, a miesto, abych Tebe slúžil, obráždil som Ťa hriechami svojimi a vyzýval som Tvoju trestajúcu spravodlivosť! Ó Pane, jako

obstojím, vojdeš-li so mnou v prísny súd podľa mojego zaslúženía? Ale v Tebe je milosrdenstvo a hojné vyslobodenie. Teda aspoň včul' k Tebe sa utiekam, vzývajúc milosrdenstvo Tvoje, dokial' nepríde čas prísnej odplaty. Daj mi milosť, abych včul' sriadil dom svoj a sporiadal svedomie svoje dobrou, úprimnou a kajúcou spovedou, prv než mňa smrť postaví pred súdnu stolicu Tvoju! — Príd', Duchu svätý, osvieť rozum môj, posilni pamäť moju, a roznieť vôľu moju, abych hriechy svoje náležite poznal, z nich úprimne sa vyznal a z celého srdca s pevnou vôľou polepšenia bolestne za ne ľutoval a ich nenávidel.

Tu spytuj, nakoľko môžeš, svoje svedomie podľa desatoro Božích a pätoro cirkevných prikázaní. Malé spovedné zrkadlo najdeš na str. 142 a n. Hľad' i na to, či ťa netlačí ešte nejaká vina z

predošlého života a z predošlých tvojich spovedí, a buď opravdu úprimný, jako by si hneď po spovedi musel ukázať sa pred súdnou stolicou Kristovou. Potom vzbud' opravdu trpkú ľutosť nad hriechami celého svojého života.)

Pane a Bože môj! Jako stydím a hanbím sa pred najčistejším okom Tvojím, poškvernený súc mnohými hriechami, ktorými som dušu svoju zohyzdil a vydal ju trestu večnému! L'utujem z celého srdca nad tým nešťastím, že som Teba, svojeho prísneho sudcu, tak ľažko rozhneval a obrazil. — Nie, Ty to odo mňa si nezaslúžil, abych Tebou tak mrzko pohrďal a sväté prikázania Tvoje tak ľahkomyselne prestupoval. Ty zahrňal si mňa mnohými darmi, chránil si mňa a uchoval od smrti večnej v tom okamihu, keď Teba urážať som sa opovažoval. Zlorečím včul' svojemu nevďaku a hriechom svojím. Milu-

jem Teba, svojeho najmilšieho Otca, Teba, najvyššie, najdokonalejšie dobré, z celého srdca, nado všetko ; ošklivím si s najhlbšou bolesťou ľútosťou všetky hriechy svoje, pokiaľ som nimi Teba, svojeho lásky najhodnejšieho Pána a Otca urážal! Daleko buď odo mňa každý hriech! Uštedríš-li mi nové roky života, vynasnažím sa s dvojnásobnou horlivosťou spáchané hriechy svoje napraviť. Prispej mi mocnou milosťou Svojou na pomoc! Ajhľ'a, včul' s úplnou dôverou v dobrotu Tvoju a milosrdenstvo Tvoje vyznám hriechy svoje duchovnému otcovi, abych skrze neho dosiahol od Teba odpustenie a milosti Amen.

Po sv. Spovedi.

Ďakujem Ti, Otče večný, že si jednorodeného Syna Svojeho poslal na svet, aby volal hriešnikov

a smieril ich s Tebou prehorkou smrťou krížovou, a že si i mňa pre tohože Syna Svojeho včul' znovu za syna Svojeho (dcéru Svoju) prijať ráčil! — Ďakujem Ti, Spasiteľu môj, Ježišu Kriste, pravý Synu Boží, a synu človeka, že si s tak mnohými mukami a trápením mňa hľadal a svätým umučením a smrťou Svojou za hriechy moje zadosťučiniť ráčil. Predovšetkým ďakujem ti za ten žiaľ ktorý si mal nad hriechami, z ktorých som sa včul' vyspovedal, i za odpustenie, ktoré si mi včul' udeliť ráčil! — Ďakujem Ti, Duchu svätý, za Tvoje milostivé riadenie a pôsobenie, ktorým si mi milosťou Svojou dopomohol k ľútosti nad hriechami mojimi, jako i za lásku a priazeň Božiu, ktorou si dušu moju znovu ozdobil a posvätil ju za chrám Svoj! Ó zo-

staň so mnou, zostaň vo mne a nedopusť, abych Ťa kedy hriechom zapúdil zo srdca svojho, ale daj, aby páska lásky, ktorá mňa včul' viaže s Tebou, zostala večne zaviazaná a pri odchode mojom z tohoto smrteľného života stala sa blaženým plameňom lásky nikdy nehasnúcej. Amen.

Modlitba pred prijatím posledného pomazania.

Obživiac mňa svätým telom a krvou Svojou a posilniac mňa k poslednému boju, popraj mi, Spasiteľu môj, abych včul' prijal ešte sviatosť posledného pomazania, ktorú si ustanovil ráčil k obzváštnej pomoci pre dobu nemoci a nebezpečenstva smrti. Tou sv. sviatosťou hodláš telu mojemu poskytnúť ul'ahčenia alebo docela i uzdravenia, bude-li to slúžiť k

spaseniu duše mojej. Zvlášte však ul'achčič chceš touto sv. sviatosťou duši mojej; zbaviť mňa hriechov, ktoré snáď bez vedomia môjho a vôle mojej ešte mňa obťažujú, a oslobodiť mňa od pozostatkov hriechov; udeliť mi dôveru a zmužilosť proti útokom zlého nepriateľa, trpelivosť a odovzdanosť k znášaniu nemoci a biedy. Áno, tak verím, Ježišu môj, podľa učenia svätej cirkvi Tvojej. Veď hovoríš nám skrze apoštola Svojho Jakoba: „Je-li kto z vás nemocný, nech zavolá kňazov cirkevných, a nech modlia sa nad ním, mažúc ho olejom v mene Pána: a modlitba viery uzdraví nemocného a ul'ahčí mu Pán, a jestli je v hriechoch, budú mu odpustené.“ (Jak. 5, 14—15.) Ďakujem Ti, Bože môj, za láskyplnú starosť, ktorú si o mňa mal.

Daj, abych zakusil v sebe hojné ovocie tejto sviatosti! Ajhľ'a, vyznávam pred Tebou, že schopnosti duše mojej a smysly tela môjho malý slúžil Tebe a oslavovať Teba! Ale, bohužiaľ, zneužíval som ich a urážal som Teba. Údy moje boli krstom sv. a sv. prijímaním posvätené za údy Kristove, ja sám za chrám Ducha svätého; ale ach, koľkokrát znesvätil som tento chrám a učinil z údov Kristových nástroje hriechu! Avšak Ty, Spasiteľu môj najdobrotivejší, chceš ich včul' podľa nesmierneho milosrdenstva Svojeho obmyť vo svätej krvi Svojej a znovu posvätiť a zasvätiť, aby duša moja a niekdy i telo moje hodnými boli uznané blahoslavenstva večného a k večnej svaťbe a večery Tvojej boli pripustené. Ó Ježišu môj, ešte raz

l'utujem za všetky hriechy a poklesky svoje, pretože sa Tebe nanajvýš protivia a pretože ony zaviniły, prehorké umučenie i smrť Tvoju! Pane, odpusť mi, očisti mňa, posväť mňa, a preved' mňa bez úrazu poslednými pokušeniami a útokami zlého ducha, a doved' mňa do večných stánkov rajských, kde bych Teba večne milovať a velebiť mohol. Amen.

(Na stole prestretom čistým, bielym obrusom nech stojí kríž s Ukrižovaným medzi dvomi horiacimi sviecami; potom na jednej strane stola nádoba s čistou vodou na pitie, na druhej strane nádoba so svätenou vodou, v prostriedku však tanier s kúskom chlebovej striedky, pavliny i troškou soli, aby nimi kňaz, udeliac sv. pomazanie, prsty si utrel.)

Krátke modlitby,

ktoré predriekavať treba umierajúcim, zvlášte v poslednom smrteľnom boji.

Pripomenutie. Je vecou veľmi dôležitou, nemocnému v posledných hodi-

nách a menovite v smrteľnom boji s časom na čas predriekavať posvätné túžby a modlitby, aby sa ich v duchu modlil. Predriekavať má sa úsečne, v krátkych odstavcoch; nie kriklave, ale hlasom miernym. Nemocný je snáď veľmi slabý, tak že sám nemôže pobožnosť vybavovať. Ale niekto prítomný, na príklad opatrovník nemocného, nemá modlenie toto zanedbať, zvlášte nenie-li po ruke kňaza. Nemocný zdá sa byť snáď bez smyslov, v skutku však nebýva tomu vždy tak. Hoci by aj umierajúci nemohol už dať žiadneho zovnútorného znamenia, predsa mnohokrát všetko okolo seba pozoruje. A mohlo by sa v poslednej hodine stať i po prijatí všetkých Svätostí, že nemocný silne súc pokúšaný od diabla privolil, a čo i len v nútri, k ťažkému hriechu. Jak hrozné by bolo, keby takto so sveta sa odobral! Nenie-li kňaza po ruke, vtedy môže byť umierajúci jedine vzbudením pravej dokonalej lásky k Bohu a ľútosti nad hriechom zachránený. Je teda pre ošetrovateľa nemocných nad mieru dôležitou vecou, aby s časom na čas vzbudil s nimi dokonalú ľútosť. Kto vie, nezávisí-li od toho večné spasenie mnohého nemocného?!

1. Viera. Poklony, hodná Trojico Božia, Otče, Synu a Duchu svätý, jediný, trojosobný Bože! Verím pevne všetko, čokoľvek a preto že si to, pravdo večná, zjavil, a chcem to veriť až do smrti. Ježišu, Synu Boží, Vykupiteľu, ktorý si pre mňa človekom sa stal, na kríži umučený bol a slávne z mŕtvých vstal, verím v Teba a v potrebu Tvojej milosti! Sudco ľudí, dobrým k večnej odplate, zlým k večnému trestu, verím v Teba! Verím všetko, čomu sv. cirkev učí a čo k vereniu predkladá.

2. Nádej. Bože môj, dúfam od Tvojej nekonečnej moci a dobroty odpustenie hriechov svojich a pomocnú milosť Tvoju! — Bože milosrdný a verný, skladám nádej svoju v Teba a v Tvoje zaslúbenie! — Spolieham sa na Teba, najsladší Ježišu, ktorý si za od-

pustenie hriechov mojich trpel a umrel na kríži! — Bože srdca môjho, Pane môj najvyšší a moje jediné dobro, žiadam si Ťa mať v nebesiach; ovšem že toho nezasluhujem, ale predrahá krv Vykupiteľa mojeho vlieva mi túto dôveru.

3. *Láska.* Bože srdca môjho, oškliví sa mi ten čas, kedy som Ťa nemiloval. — Včul' Ťa milujem, a nenie-li láska moja dostatočná, daj, abych Ťa miloval, jako Ťa milovať mám a môžem; prajem si, abych Ťa mohol tak milovať, jako toho zasluhuješ. — Bože lásky, Otče a najlepší priateľu môj, ktorý si môj posledný cieľ a sám v sebe najdokonalejšie a najvyššie dobro, roznieť dušu moju svätou láskou! Ó Bože milujem Ťa z celého srdca a nado všetko, a z lásky k Tebe milujem

i svojeho blížneho jako seba samého!

4. *Podakovanie.* Velebená buď Trojico najsvätejšia; chváliť ju budem a vyvyšovať na veky! Velebený buď Boh Otec, ktorý mňa stvoril, zachovával a určil pre život večný! — Velebený buď Syn Boží, ktorý mňa vykúpil, do svätej katolíckej cirkvi povolal a najsvätejším telom a krvou Svojou živil! — Velebený buď Duch svätý, ktorý mňa posvätil! — Velebená buď preblahoslavená Panna Maria, ktorá mňa za chránenca Svojeho prijala a toľko milostí a dobrodení mi vymohla! — Velebený buď môj anjel strážca, ktorý mňa od narodenia môjho tak verne ochraňoval!

5. *Lútosť.* Odpusť, Bože môj, odpusť duši mojej, že urážala Teba najdokonalejšieho a lásky

najhodnejšieho Boha! L'utuje za to skrúšene a sľubuje, že Ťa nikdy viacej neobrazí. — Pane, nezavrhuaj od tvári Svojej hriešnika, ktorý srdcom kajúcim a pokorným vzýva Ťa o milosrdenstvo! — Otče, zhrešil som, ale srdečne a bolestne nad tým l'utujem! — Nekonečne dobrotvivý a láskyplný Bože, zármúti, bolí ma to že som Ťa hriechami obráždil! Ach, volím radšej všetko ztratíť. — Ošklivia sa mi všetky hriechy moje, i prosím Ťa, Vykupiteľu božský, ráč sám doplniť, čoho nedostáva sa l'útosti mojej a mojemu pokániu!

6. *Trpelivosť.* „Odstúp odo mňa abych sa chlúbil (v nečom), iba v kríži Pána nášeho Ježiša Krista.“ (Gal. 6, 84.) Budeme-li s Kristom spolu trpieť, budeme s ním i spolu oslávení. „Utrpenia tohoto času

nie sú rovně budúcej sláve, ktorá zjaví sa na nás.“ (Rím. 8, 18.)

7. *Odovzdanosť do vôle Božej.* „Otče môj, keď je možno, nech odíde kaľich tento odo mňa, však ale nie moja, ale Tvoja vôľ'a nech sa stane.“ (Mat. 26, 39.) „Jako Pánovi sa l'úbilo, tak sa stalo. Buď meno Pánovo požehnano.“ (Job. 1, 21.) „Otče, buď vôľ'a Tvoja, jako v nebi, tak i na zemi.“ (Mat. 6, 10.) „Keďže dobré veci prijímali sme z ruky Božej, zlé prečo by sme neprijímali?“ (Job. 2, 10.) Staň sa, buď chválená a večne velebená najspravodlivejšia, najvyššia a najláskavejšia vôľ'a Božia vo všetkom!

(100 dní odpustkov raz za deň. Pius VII.
19. mája 1818.)

8. *Túžba po nebi.* Ó Ježišu, Bože a Spasiteľu môj, žiadam si byť rozdelený a byť s Tebou! „Jako

jeleň dychtí po studniciach vôd,
tak dychtí duša moja po Tebe,
Bohu silnom a živom; kedy že
prídem a ukážem sa pred tvárou
Božou? — „Radoval som sa z
toho, keď mi bolo povedať: do
domu Pánovho pôjdeme.“ „Jak
milé sú stánky Tvoje, Pane moc-
ností! Túži a omdlieva duša moja
po sieňach Pánových! Srdce moje
a telo moje plesajú k Bohu živému.
— Blahoslavení sú, ktorí prebý-
vajú v dome Tvojom, Pane na
veky vekov chváľiť budú Teba. —
Lepší je jeden deň v sieňach
Tvojich, než tisíce rokov uprostred
najväčšieho pozemského šťastia.
— Ani oko nevidalo, ani ucho ne-
slýchalo, do ani srdca ľudského ne-
vstúpilo, čo Boh pripravil tým,
ktorí ho milujú. — Boh sám bude
prevel'kou odmenou vyvolených
Svojich. — Ó, jako sa mi hnusí

táto zem, keď pozerám sa na nebe!“ (Sv. Ignác.)

9. *Pobožné vzdychy.* Smiluj sa nado mnou, ó Bože, podľa veľkého milosrdenstva Svojeho! — V Tebe, Pane, som dúfal, nebudem zahnanbený na veky! — Ježišu najsladší, nebuď mi sudcom, ale spasiteľom! (50 dní odpustkov každý raz, Pius IX. 11. augusta 1851.) — Ježišu, buď mi milostivý! — Ježišu, maj so mnou milosrdenstvo! — Ježišu, odpusť mi hriechy moje! — Ježišu, Tebe žijem! Ježišu, Tebe umieram! — Ježišu, Tvoj som v živote i v smrti! — Ježišu môj, milosrdenstvo! (100 dní odpustkov.) — Bože môj, maj so mnou smilovanie pre Ježiša, milého Syna Svojeho! — Ó Ježišu môj, umieram, spoliehajúc sa na Tvoje nekonečné zásluhy! — Ježišu, buď mne úbohému hriešnikovi milo-

stivý a milosrdný! — Ježišu, do rúk Tvojich porúčam ducha svojeho! — Najsladší Pane Ježišu, mocou Svojeho presvätého umučenia vezmi ma do počtu Svojich vyvolených!

Svätá Maria, Matko Božia, ukáž sa mi byť včul' matkou; pros Ježiša, Syna svojeho, aby mi bol milostivý! — O dobrotivá, ó láskavá, ó sladká Panno Maria, stoj pri mne pros za mňa nyní i v hodinu smrti mojej, a ochraňuj mňa pred zlým nepriateľom! — Svätý anjelu môj strážny, svätý patróni môj, všetci anjeli a svätí, orodujte za mňa, prispejte mi, abych blažene skončil!

Ježišu, Maria, Jozefe, vám darujem srdce svoje i dušu svoju! Ježišu, Maria, Jozefe, stojte pri mne v poslednom boji! Ježišu, Maria, Jozefe, s vami nech odíde duša moja v pokoj!

(Keď približuje sa okamih smrti, nech umierajúci znovu a znovu vysloví meno „Ježiš“ ; alebo nech urobí to niekto z okolostojacich za umierajúceho. Nech nahne sa niekto k jeho uchu a zreteľne, nie však do ucha, povie :)

Ježišu, Ježišu, Ježišu ! — Pane, do rúk Tvojich porúčam ducha svojeho ! — Pane Ježišu Kriste, prijmi dušu moju ! — Svätá Maria, oroduj za mňa ! — Maria, matko milosti, matko milosrdenstva, opatruj ma pred nepriateľom, prijmi ma za syna svojho (dcéru svoju) v hodinu smrti mojej !

Modlitby za zomrelých.

1. Žalm 129.

Z hlbokosti volal som k Tebe, Pane: Pane, vyslyš hlas môj ! — Nech sú uši Tvoje naklonené: k hlasu modlitby mojej. — Jestli že na neprávosti pozorovať budeš,

Pane: Pane, kto obstojí? — Ale u Teba je sl'utovanie: a pre zákon Tvoj dúfal som v Tebe, Pane! — Očakávala duša moja na slovo Jeho: dúfala duša moja v Pána. — Od bedlenia juterného až do noci: dúfaj Israel v Pána! — Lebo u Pána je milosrdenstvo: a hojné u neho vykúpenie. — A on vykúpi Israela: zo všetkých neprávostí jeho. — Odpočinutie večné daj im, Pane! A svetlo večné nech im svieti. Amen.

2. Modlia sa *litánie o najsv. mene Ježiš alebo k. b. Srdcu.*

Modlitba.

O Bože, Otče najmilosrdnejší a najdobrotivejší, prosíme Tvoju svätú milosť pre Tvojeho milého Syna, Pána a Spasiteľa nášeho Ježiša Krista a jeho najdrahšiu krv za spasenie ľudské vyliatu; pre Ducha

Svätého, utešitel'a všetkých verných duší, a pre zásluhy a orodovanie preblahoslavenej Panny Marie a všetkých Tvojich svätých: sľadiť okom Svojím milosrdným na duše v očistci pozostávajúce, obzvlášte na tie, za ktoré Ťa prosíme, jakožto za M. M. (na dušu zomrelého M. M.; dnes pochovaného; za ktorú dnešná sv. mša sa obetovala; za ktorú ročná pamiatka sa vykonáva), ktoré duše jestli v trápení sú pre hriechy svoje, vysvobodiť ich, buď im milostivý a daj im odpočinutie večné, tam, kde sám kraluješ v nebeskej výsosti s Tvojím milým Synom a Duchom Svätým, aby Ťa mohli so všetkými svätými chváliť, velebiť a sláviť po všetky veky vekov. Amen.

„Otče náš.“ „Zdravas.“

Iné modlitby.

O Pane Ježišu Kriste, ktorý si na dreve kríža trpeť ráčil, obzvlášťne keď Tvoja najväčšia duša z blahoslaveného tela Tvojeho vychádzala: smiluj sa nad úbohou dušou služobníka (ce) Tvojeho (Tvojej) M. M., (za ktorého [ktorú] sme túto sv. mšu obetovali) a udel' mu (jej) čiastku slávy Svojej, ktorý žiješ a kraluješ po všetky veky vekov. Amen.

(V predvečer Dušičiek.)

3. *Modlime sa.* Bože, Stvoriteľ'u a Vykupiteľ'u všetkých veriacich! Ponevác Ty si povedal, že svätá a spasiteľná je myšlienka, modliť sa za zomrelých, aby od hriechov zbavení boli; vyslyš milostive vrúcne modlitby naše za rodičov, bratov a sestry, a iných priateľov našich, ktorí z tohoto sveta sošli; aby,

ponevác v Teba verili a dúfali, od pokút večných osvobodení, a radosti blahoslavenstva nebeského účastní boli. Amen.

„Otče náš.“ „Zdravas.“

Milosrdný Bože! ktorý nad zatačením človeka sa neraduješ, ale jednoho každého spasíš si žiadaš; prosíme pokorne Velebnosť Tvoju, aby si dušiam priateľov a dobrodinčov našich sväzky hriechov rozviazať, a ich anjelmi Svojimi do odpočinku blahoslavenstva večného milostive priviesť ráčil. Amen.

„Otče náš.“ „Zdravas.“

Milý Ježišu, Synu Boha živého! ktorému všetky veci žiju, a pre ktorého mrtvé telá nezahynú, ale vzkriesením k životu privedené budú, prosíme milosrdenstvo Tvoje: aby si dušiam zomrelých predstavených a poddaných našich liché a pokojné odpočinutie dal

ráčil. Nevchádzaj v súd, ó Bože, s krehkými služobníkami Svojimi, ale pre drahú krv Svoju na kríži vyliatu odpusť im hriechy. Očisť ich od špiny krehkosti ľudskej, a odpusť im tresty za hriechy zaslužené, aby svätými anjelmi Tvojimi do lona Abrahامového zanesení boli a s Tebou na veky sa radovali. Amen.

„Otče náš.“ „Zdravas.“

Milý Ježišu, sudco živých i mŕtvých! prijmi k Sebe duše všetkých verných : zomrelých, ktorých si na kríži prehorkou smrťou Svojou vykúpil. Pamätuj, ó Pane života i smrti, že krehká je prirodzenosť ľudská, a že takí sme, jako prach a popol od vetru nesení a roztrúsení; preto, ponevác si hriešnej ale kajúcej Magdalene hriechy odpustil, a na kríži Teba o milosť prosiaceho lotra so Sebou do

radostí nebeského raja vzal: nezapovrhni naše vrúcne volanie, ktorí za všetkých verných zomrelých pred oltárom Tvojim prosíme, aby v sláve vzkriesenia s vyvolenými k životu večnému dovedení boli. Udel' to Pane Ježišu Kriste, ktorý s Otcom i s Duchom svätým žiješ a kraluješ na veky vekov. Amen.

„Otče náš.“ „Zdravas.“

V. Odpočinutie večné daj im, Pane.

R. A svetlo večné nech im svieti.

V. Duše verných zomrelých pre milosrdenstvo Božie nech odpočívajú v pokoji.

R. Amen.

Modlitba na posledný den v roku.

Nesmierny Bože! všetkých vecí všemohúci Svoriteľ'u zasa o niekoľko okamihov jeden rok sa po-

mine. Zmiznul on so všetkými protivnosťami, k znášaniu ktorých mnohokrát za nedostatočného som sa považoval: pominul so všetkými radosťami, v ktorých — neznám jaké stále blaho som pohl'adával. Včul' už, milostivý Bože, Pane času a večnosti! počet musím skladať, k čomu som rok tento vynaložil, ktorého zkončenie tisíce a tisíce spolubratov mojich nedožilo. Trasiem sa pred počtovaním týmto, a vnútorne súc si toho povedomý, že som častokrát zhrešil, predovšetkým za odpustenie prosím. Ó jak málo dní je v roku tomto, ktoré mi niekdy na smrteľnej posteli sladkú a uspokojivú rozpomienku spôsobovať budú! A na-proti jak premnohé dni roku tohoto pred Tebou na mňa žalovať budú, ó Bože, sudca môj; že som ich marnostiam svetským obetoval, da-

romné premrhal, alebo prestúpenním Tvojeho svätého zákona na pohoršenie blížnych svojich vynaložil! — Ó nekonečný Bože, jestli Ty to zlé, ktoré som popáchal, a to dobré, ktoré som zanedbal, porovnáš s tým nepatrným dobrým, ktoré som, snáď len sám sebe pochlebujúc, vykonal; vtedy zahnaný uznať musím, že nehodnejší som bol dobrodení tohoto roku z Tvojich rúk prijatých, nežli mnohí iní, ktorých v roku tomto smrť zachvátila. A predsa väčšia bola tvoja trpezlivosť, nežli moja nevďačnosť; daroval si mi život, ačkoľvek som ho nezasluhoval. Udeľoval si mi milosti Svoje, ačkoľvek som ich zle užíval.

Pane a Bože môj! čože mám povedať, ja neúrodný strom, ktorý Ty predsa v záhrade Svojej až podnes trpíš? V pravde ani neviem

Tvoje mne tohto roku udelené milosti spočítaj, lebo som nepoznal vždy to dobré, ktoré si mi podivne dával! Len včul' mi prichádzajú na myseľ tie mnohé nebezpečenstvá tela i duše, ktoré si odo mňa odvrátil. Ó, ja nehodný sluha, ó, ja nevďačné dieťa!

Milostivý Spasiteľu, najsladší Ježišu! Mnohoráz pozdvihol si jakožto prostredník ruky Svoje pred Otcom nebeským, aby ma za hriechy moje netrestal; mnohoráz presvätá krv Tvoja za odpustenie neprávostí mojich volala; mnohoráz som od splnomocneného sluhu Tvojho, od kňaza rozhrešenie obsiahol, lebo som sľuboval, že život svoj polepším; avšak aj na toto predsa-vzatie jak premnohoráz som zapomenul, ja hriešne stvorenie! Zostal som tým, čím som bol, áno, i horším som sa stal.

Ach, Pane môj! nevchádzaj v súd so mnou; lebo jestli na neprávosti naše pozorovať budeš, Pane, kto obstojí? — Zmyj nepočetné hriechy moje krvou Baránka nevinného, ktorá na oltári kríža za celé pokolenie ľudské vyliata bola! Bože, smiluj sa nado mnou! Hľa, vrúcne si žiadam s Tebou sa smeriť: hotový som s Tebou novú smluvu uzavrieť, a v roku nastávajúcom nábožný život viesť.

Však ale čože Tebe venovať mám, Bože môj! za rozličné dobrodenia, ktorých som vo spočívajúcom roku tomto účasťným bol? Ach, kiežby včuť, keď pred Tebou klačím, velikosť preukázanej mi lásky Tvojej hlboko ducha môjho prenikla, a srdce moje večitou vďačnosťou naplnené bolo! Poneváž však i tento cit vďačnosti len zo štedrých rúk Tvojich očakávať

môžem; preto pospiechal som k
svätému oltáru Tvojemu, kde pod
spôsobom chleba prítomný si, —
v posledných hodinách roku tohoto,
abych svoje srdce, dušu a všetko,
čím vládnam, na svätý oltár Tvoj
položiac, Tebe dobrotivému Otcu
Pánu a Bohu svojemu, jako obetu
vďačnosti to obetoval, a na tvár
svoju padajúc, Teba chválospevmi
velebil, a Tebe sa klaňal včul i
na veky vekov. Amen.

•

PIESNE.

Pred kázňou.

Príď, o Bože, Duchu svätý! —
v nebeských daroch bohatý; —
naplň srdca vnútornosti — darmi
svätých Tvých milostí! — Príď, o
Bože, Duchu milý! — Ťa žiadame
v tejto chvíli. — Príď, o Duchu!
s vysokosti, — kazateľu daj múd-
rostí; — riad a spravuj jazyk jeho,
— a zapál v ňom ohňa Svého;
— spravедlivosť aby pravil, —
pravdy sväte nám vyjavil. — Príď,
o Duchu! s darom Svojím, —
vnukni pravdu verným Tvojím;
— množ v nich vieru, nádej, lásku
— a všelikú ctnosť kresťanskú. —
Ukáž cestu všetkým k spaseniu, —

priprav k slov Tvých vyplneniu.
— Sláva Otcu nebeskému, —
Synu jeho premilému: — Tak tiež
i Duchu svätému, — k nám s vý-
sosti poslanému. — Od nás vždycky
buď pochválen, — až na veky
vekov. Amen.

Po kázni.

Ježiš Kristus buď pochválen —
až na veky vekov. Amen. — Chváľ
stvorenie každé jeho! — zem, nebe
chváľ Pána svého! — lebo mena
nieť iného, — k spaseniu nám
všem daného. — Sošli Bože!
Ducha Svého, — zúroď srdca zem
našeho; — by semeno slova Tvého,
— kazateľom rozsiateho — v srd-
ciach našich sa prijalo, — užitek
nám večný dalo. — O Maria,
hviezdo ranná, — naša pevnosť a
obrana, — neba, zeme mocná
Pani! — chráň nás vždy, zvlášť

pri skonaní; — by vo viere, láske
stáli, — slávy veniec sme dostali.

Ku kropeniu ľudu svätenou vodou pred sv. omšou.

a) Mimo času veľkonočného

Asperges me: Hysopom mňa po-
krop, Pane! — a budem hneď
čistejší, — Myj mňa, tak sa mi
dostane, — odev nad sňah belejší.
— Nado mnou sa smiluj, Bože!
— v Svojej veľkej milosti; —
sľutovanie Tvoje môže — zotrieť
moje nectnosti. — Jak sa Bohu
Otcu sláva, Synu Duchu svätému,
— na počiatku a včul' vzdáva, —
večná buď tak česť jemu. V (smrtnú a
kvetnú nedeľu vynecháva sa 3. verš.)

b) V čase veľkonočnom.

Vidi aquam: 1. Zrel som vodu z
pravej strany — chrámu tiecť, alle-
luja! — Spásy došli ňou týkaní

— a pejú: alleluja! — 2. Pánu, bo je dobrotivý, — vďaky vzdajme srdečné! — On je nám všem milostivý — včul' a na veky večné. — 3. Jak sa Bohu Otcu, atď. — 4. Zrel som vodu, atď.

K sv. omši.

Bože plný láskavosti! — shliadni na nás nehodných, — z náležitej pobožnosti — k omši svätej sídených. — Prijmi vďaky Ti vzdávané — za všetko dobrodenie; — vyslyš prosby prednášané — za darov udelenie. — **Na Glória.** Sláva Bohu na výsosti, — Pánu všemohúcemu, — na zemi pokoj v stálosti — ľudu bohabojnému. — Buď česť Kristu, Baránkovi — pre nás umučenému. — Chvála Utešiteľovi — buď tiež Duchu svätému. **Na Evanjelium.** Kriste, ktorý si s výsosti — so-

stúpil na svet ráčil, — abys blú-
ďací v temnosti — ľud viere Svej
vyučil. — Daj nám to sväté učenie
— vždy s radosťou počúvať — a
každodenné činenie — podľa neho
spravovať. — **Na Kredo.** Verím
v Boha jediného, — tiež v tri
Božské osoby, — bár sú počtu
rozdielneho, — predsa rovnej po-
doby. — Verím cirkve založenie,
— so Svätými spoločnosť; — ve-
rím i z mŕtvých vzkriesenie a tiež
života večnosť. — **Na Obeto-**
vanie. Prijmi, Otče náš nebeský!
— obeť nekrvavú, — čo Ti vzdáva
ľud kresťanský, majúť k nej vrúc-
nosť pravú. — Prijmi ju za všetch
veriacich, — udeľ hojnej milosti;
— prijmi ju i za trpiacich, — a
vyveď ich k radosti. — **Na Sank-**
tus. Svätý svätý, najsvätejší! —
hlas hore povznášajme, — Boh
zástupov najmocnejší, — nábožné

zaspievajme. — Požehnaný, ktorý
s neba — na oltár náš stupuje,
— k smiernej samého seba —
obeti predstavuje.

Bože. pred Tvou Velebno-
sťou — na kolená padáme! —
Zapáľ v srdci Tvou milosťou —
ohneň lásky, žiadame: — by sme
Teba milovali — jak v nebesiach
anjeli, — obetu obetovali, — za
hriechy své želeli. — Sám Ježiš
tú nám obetu — zanechal na
spomnienie: — že prehorkou smrťou
svetu — vydobyl on spasenie. —
Keď pred smrťou on za stolom —
svoj posledný hod slávil: — „Toto
činite“ k apoštolom — kňazom tiež
všem pravil. — **Na Gloria.** Sláva
Tebe buď na nebi, — Otče náš
dobrotivý! — Pokoj ľuďom daj na
zemi, — Ježišu milostivý! — Snímaš
hriechy sveta zlého — a otváraš
nám brány — raja Tvojho nebe-

ského, — veď nás ta skrz Tvé rany.
— **Na Evanjelium.** Božie slovo
ukazuje — do večnej slávy cestu;
— kto ho slyší a splňuje, — k
večnému beží mestu. — Učiň, Bože,
Tvou milosťou, — by sme vždycky
plnili — slovo Tvoje s ochotnosťou,
— a Tebe sa ľúbili. **Na Krédo.**
V jedného Boha veríme: — Otca
všemohúceho, — Stvoriteľa neba,
zeme, — i v Krista, Syna jeho,
— Duchom svätým počatého. —
z Panny narodeného — pre nás na
svet poslaného, — tiež i v Ducha
svätého. — **Na obetovanie.**
Príjmi tieto dary, Pane! — na znak
vďakovčinenia, — Tvojím kňazom
prednašané, — a ktoré sa pre-
menia — v telo a krv Syna Tvého;
— jak on v pravde vyslovil —
keď zákona už nového — obetu
ustanovil. — S týmto tiež obe-
tujeme — všetko naše myslenie,

— s dobrou vôľou venujeme —
mluvenie a činenie. — K Tvôjmu
trónu tiež skladáme — imanie a
vše statky; — život, smrť Ti po-
rúčame, — i naše nedostatky. —
Na Sanktus. „Svätý, svätý Boh
náš svätý, — zástupov Pán!“ buď
nazván. — „Otče, Synu, Duchu
svätý, — od večnosti mocný Pán!“
— plná zem velebnosti! — Bože,
prespevuje Tebe — ľud veriací v
radosti. — **Po Premenení.** Lásky
plní Serafíni, — dolu s neba stu-
pujte! — Boha svojho s nami nyní
— v Sviatosti zvelebujte. — Ježiš,
v chleba' tu spôsobe — Otcu sa
predstavuje: — jak na kríži, tak
v potrebe — za nás sa obetuje.
— **Na Agnus.** O Baránku, Boží
Synu, — čo snímaš sveta zlosti,
— zotri našu veľkú vinu, — príjmi
nás do milosti! — V Teba verím,
dôverujem, — Teba najviac milujem

— že som zhrešil, sa žalujem, —
a srdečne ľutujem. — **Na Pri-
jímánie.** Nenie hodné srdce moje,
— by si vstúpil do neho — lež
premocné slovo Tvoje — ach, učin
mňa schopného. — Milovať Ťa
neprèstanem, — lásky všetkej hod-
ného; — stály v láske Tvej zo-
stanem, — posilni mňa slabého!
Na Požehnanie. O Trojico naj-
svätejšia, — Ty náš Bože jediný!
— buď Ti vzácna služba naša, —
ktorú sme Tebe nyní — vykonalí
k Tvej cti, chvále, — k Tvojemu
zvelebeniu. — Ráč nám zdravie
dať vždy stále, — a prived' nás
k spaseniu.

Začína sa svätá mša, —
láskou Krista Ježiša — založená
na pamiatku — obety kríža. —
Chváľme Boha spoločne, — prosme
všetci srdečne; — staň sa, Pane!
by sme Teba — chválili večne.

— **Na Gloria.** Sláva buď na
vysosti, — Bože, Tvej velebnosti:
— a nám pokoj ráč udeliť — z
Tvojej milosti. — Sláva Otcu več-
nému, — Synu Bohu rovnému; —
buď podobne česť a chvála —
Duchu svätému. — **Na Kredo.** V
Teba Bože, veríme; — nepochybne
držíme, — žes jeden Boh v troch
Osobách, — o tom istí sme. —
Otca za Stvoriteľa, — Syna za Spa-
siteľa. — Veríme Ducha Svätého —
za Svätiteľa. — **Na Obetovanie.**
Obetu, Pane, príjmi, — ktorú kňaz
Tebe nyní — na oltári obetuje —
za naše viny. — Tiež kalich
spasiteľný, — lúbeznej vône plný,
— ku spaseniu všeho sveta —
tu viditeľný. — A skrz svätú tú
obef — meno Tvoje sa posväť, —
aby Teba vychvaľoval — s nami
celý svet. — **Na Sanktus.** Svätý,
svätý, svätý Pán, — „Boh náš

Sabaoth“ nazvan! — Svätý Bože
ráč byť vždycky — milostivý nám!
Po Pozdvihovaní. S neba sstúpte
anjeli, — pristúpte archanjeli; —
s nami chválu prespevuje — nech
tiež svet celý. — Uctime Boha
svého, — tu v Sviatosti skrytého;
— nech ho chváli s nami všetko
— stvorenie jeho. — **Na Pri-**
jímanie. O Baránku nevinný! —
čo snímaš sveta viny, — zo srdca
si žiadam prijať — telo Tvé nyní!
— Baránku Boží Synu, — zotri
aj našu vinu! — Obetuj nás Otcu
Svojmu — v túto hodinu. —
Baránku dobrotivý, — daj pokoj
opravdivý! — dokáž, že si milostivý,
— a milosrdný. — **Na Požehna-**
nie. Boh jeden v troch Osobách,
— buď pri nás v našich mdlobách,
— tiež v žalostných i radostných
— života dobách.

My sa klanáme Tebe. —

Bože na vysosti: — Vyslyš naše
v potrebe — na' zemi žiadosti!
— Keď mi podľa zákona — obetu
činíme, — nech s tým, čo sa v
nej koná, — Tebe sa ľúbime. —
Na Gloria. Bože Otče na nebí,
— Tebe sláva slúží. — Odstráň
všetko na zemi, — čo náš pokoj
ruší; — nech tu strachu zbavení —
pokoj požívame, — radosťou napl-
není — Tvé meno vzývame. — **Na**
Kredo. Veríme, vyznávame —
Boha trojjedného: — Otec (tak
ho voláme) — stvoril svet z ni-
čoho, — z podstaty Svej Syna dal,
— Ježiš nazvaného, — ktorý člove-
kom sa stal — skrz Ducha svätého.
— Maria, jako panna — Krista
porodila, — a tak sa hriechov
rana — na svete zhojila. — On
na kríži zmárnený — mŕtvý ležal
v hrobe, — lež vstal z mŕtvých
vzkriesený — v tretieho dňa dobe.

— **Na Obetovanie.** Láskave
shliadni, Pane, — na chlieb, víno,
dary, — Tebe obetované — na
tomto oltári; — ktoré sa však
obratia — v krv, v telo Kristovo,
— keď ony sa posvätia — skrz
slovo kňazovo. **Na Sanktus.**
Ducha k nebu vznášajme, — k
obrane v úzkosti! — Trikrat „Svätý“
spievajme — Bohu na vysosti. —
Plné sú slávy Tvojej — nebe a
zem, Pane! — Daj, nech z temnoty
svojej — pohanstvo povstane. —
Po Premenení. Hlboko sa Tebe
kľaniam — tu skrytý, o Bože: —
Mysel' v tom nepreháňam: — jako
to byť môže? — V tom mňa Tvé,
čos' tu vzbúdil, — slovo vyučuje:
— aby ch nepoblúdil, — viera
presvedčuje. — **Na Agnus.** Teším
sa veľmi, Bože — vidiac div
zázračný; — kde Ťa nikto zrieť
nemôže, leboš' tam nezračný. —

V spôsobe vína, chleba — je krv, telo Krista: — očiam veriť netreba, — viera je v tom istá. — **Na Požehnanie.** K slušnému dokonaniu — tej svätej obeti — vyzdvihni k požehnaníu — ruku na Tvé deti. — Čo sme činili, mile — Pane, ráčiž prijať, — milosť Tvú v každej chvíle — ráčiž všetkým nám popriať.

O Ježišu najmilejší! — k Tvej službe sa schádzame, — ktorú Tebe v čas nýnejší — skrze kňaza konáme; — príjmi tedy do milosti — vďačnú službu tu od nás; — by tiež niekdy vo večnosti — tešili sa svätí z nás. — **Na Glória.** Tak je. buď vždy Bohu sláva! — aj my prespevujeme; — nech ho všetci ľudia chváľa, — vrúcnyim srdcom prajeme: lebo on je Otcom všetch nás, — ktorý nás — tak miloval, — že i Syna svojho za nás — na smrť dať

neľutoval. — **Na Kredo.** Veríme všetci doista: — v Stvoriteľa mocného, — veríme, aj v Jezu Krista — Spasiteľa nášeho; — veríme v Ducha svätého, — ktorý nás posväcuje, — a jedného z nás každého — k dobrému povzbudzuje. — **Na Obetovanie.** Otče milý, príjmi v nebe — hľa, obetu lásky Tvej, — ktorá sa včul činí Tebe, — požehnaní udeľ jej; — aby ona nám slúžila — na hriechov odpustenie, — a u Teba zaslúžila — nám budúce spasenie. — **Na Sanktus.** Svätý, svätý, najsvätejší: — Otec, Syn, Duch láskavý! — Trojjediný, najslávnejší: — v troch Osobách Boh pravý, — sú plné zem i nebesia — slávy Tvej nekonečnej; — daj, by tešif mohli sme sa — s Tebou, Pane, večne v nej. — **Po Premenení.** Velebíme, Pane Teba, — jak Boha

najvyššieho; — lebo si včul stúpil
s neba — k spáse ľudu Svojeho
— a to do malej oplátky — skryl
si sa nám zázračne; — aby sme
ten pokrm sladký — požívať mohli
vďačne. — **Na Prijímanie.** Ajhľa
Baránok náš tichý — vo Sviatosti
prebýva, — ktorý naše všetky
hriechy — z duše našej preč zmýva;
— keď ho hodne požívame, —
môžeme byť v ufaní, — áno istí
v tom byť máme, — že nás pekla
zachráni. — **Na Požehnanie.** O
Ježišu, Pane milý! — svätú mšu
sme slyšali, — a skrúšene v tejto
chvíli — Tebe sme sa klaňali;
— včul sa k Tebe utiekame, —
„Žehnaj nás!“ prosiac Teba, — a
po smrti Ťa žiadame — príjmi nás
všech do neba!

Podťe duše s radosťou —
svätú omšu sláviť, — s náležitou
vrúcnosťou — Pána Boha chváliť,

— obet srdca čistého — Pánu
obetujeme, — za hriech pred tvárou
jeho — kajúci ľutujeme. — O Pane,
smiluj sa. — **Na Gloria.** Sláva
buď na výsosti — Bohu, pokoj
blahý — ľuďom, ktorí len ctnosti
— chcjú hľadať dráhy! — Otcu
večnému sláva — i Synu milému,
— podobná nech sa vzdáva —
česť Duchu svätému. — O Pane,
smiluj sa! — **Na Kredo.** Veríme
jediného — Boha dľa bytností, —
dľa Osôb rozdielneho — bez všej
pochybnosti. — Boh Otec, Syn,
Duch svätý — vo všetom sú sebe
rovní — To vyznáva tak každý
— kresťan bohabojný. — O Pane,
smiluj sa! — **Na Obetovanie.**
Bože! ktoré kňaz Tebe — tuná
na oltári — kladie za nás, ráč v
nebe — prijať tieto dary. — Udeľ
nám Svej milosti, — by táto obeta
— prispela nám k blahosti — ve-

čného života — O Pane, smiluj sa!
Na Sanktus. Svätý, svätý spievajme — Sabaoth Pánoyi! —
česť a chválu vzdávajme — všetch kráľov Kráľovi. — Plné sú velebnosti — Tvojej zem a nebe, — preto všetko z radosti — nech česť vzdáva Tebe. — O Pane, smiluj sa! — **Po Pozdvihovaní.** Veselíme sa v tej dobe, — Boha sme spatrili; — v chleba, vína spôsobe — Krista velebili. — Bez všetkej pochybnosti — každý to má veriť, — že v oltárnej Sviatosti — Kristus s nami chce byť. — O Pane, smiluj sa! — **Na Agnus.** O Baránku nevinný, — ktorý hriechy snímaš; — ľutujúcich za viny — na milosť prijímaš, — daj, nech toho hodní sme — prijaf telo Tvoje, — keď podstúpif musíme — smrtedelné boje. — O Pane, smiluj sa! — **Na Požehnanie.**

Už sa mša dokonala, — ktorú sme slávili; — buď Bohu česť a chvála, — jehož sme ňou ctili! — Prosme, by táto jemu — služba bola milá; — a hojnú z nás každému — milosť zaslužila. — O Pane, smiluj sa!

(Dľa rozličného nápevu.) **Tu skrúšeni v prach padáme,** — o Bože! pred Tvú tvár; — své srdce k Tebe zdvíhame — a oči na oltár. — Ukáž nám tvár milostivú — a odpusť nám našu vinu. — Ach, nás veľkých nevďačníkov! — neopúšťaj nás hriešnikov, — náš hriešnikov, — nás biednych hricšnikov! — **Na Gloria.** Buď Bohu na výsosti — spev chvály vzdávaný — a milovníkom ctností — svätý pokoj daný. — Pane! mena Tvojeho — sláva nech sa chýri — a zvuk vďaku nášeho — [:v kraj sveta sa šíri:] — **Ňa Evanjelium.** Len

z úst Božích vychádza — svetlo
pravdy večnej, — odtiaľ istý po-
chádza — zdroj viery bezpečnej.
— Sám Boh slová tej pravdy —
učí neomyľne, — šťastný je člo-
vek každý, — kto ho slyší pilne.
— **Na Kredo.** O Stvoriteľu zeme,
neba! — my Ťa ctíme, velebíme,
— a bez všetkej pochyby v Teba
— stále, pevne vždy veríme. —
I Syna, z Panny zrodeného, — nás
hriešnych Vykupiteľa, — tiež Ducha,
v daroch prehojného, — zarmú-
tených Tešiteľa. — **Na Obeto-**
vanie. Ráč z rúk Svojho kňaza
vziať — tú obeť presvätú, — a
ráč ju, Bóže, prijať — za hriechov
výplatu. — Bár sa aj ukazuje —
len chlieb a víno nám, — predsa
čo naznačuje, — [:je Ježiš Kris-
tus sám :]. — **Na Sanktus.** Pre-
svätý, svätý, svätý, — je Boh náš
Hospodin! — Tak svätou hrôzou

jaťý, — prespieva Serafín. — Tvé skutky, sveta Kráľu! — Tvé tvory hlásajú, — jak svätí v nebi chválu — [: tuná Ti vzdávajú:] **Po Pozdvihovaní.** Ráč Otče s nebeskej výsosti — sem milostive sa dívaf; — ráč od Svých dietok, v dôvernosti — Ti danú obeť tiež prijať. — Shliadni na horkosť umučenia, — čo Syn Tvoj pre nás podstúpil, — by od večného zatratenia — [: nás drahou smrťou vykúpil:] **Na Prijímanie.** [: Jak smiem ísť k stolu Tvému:], — hriechom poškvŕnený? — [: Mlúv slovom k nemocnému:], — bude uzdravený. — Mé srdce túžbou horí — byť teraz schránkou Tvou, — [: keď viere duch sa korí:], — splň žiadosť dychtivú. — **Na Požehnanie.** Už obeť predôstojnú — sme sväte konali, — v nej, Bože! Tvú moc hojnú — [: a mi-

losť poznali :) — Ráč s nami útrpnosť
mať, — o Otče milostí! — a skrz
obef túto dať [: nám večné radosti:].
— **Začína sa konať pravá obeť,**
ktorú Pán založil, opustiac svet.
— On ju konal, konať učil, — on
ju konať kňazom sám poručil. —
Na Gloria. Sláva Tebe, Bože! na
výsosti, — tak jako vždy bola od
večnosti. — Pokoj ľuďom dobrej
vôle; — Syn Boží k nám schádza
s neba dole. — **Na Evanjelium.**
Ráč, o Pane! rozum náš osvietiť,
— ráč i naše srdce tiež roznieť.
— Nech slyšíme a veríme — slová
Tvoje, Kriste! a plníme. — **Na**
Kredo. Verím v Boha trojjedi-
ného: — Otca, Syna, Ducha tiež
svätého, — v tri rozdielne to
Osoby, — čo jeden Boh jednej
sú podoby. — **Na Obetovanie.**
Príjmi, Otče! obeť chleba, vína; —
ktorých však podstata bude iná;

— bo z Tvej moci v okamžení —
v telo a v krv Krista sa premení.
— **Na Sanktus.** Svätý, svätý,
svätý prespevujme — a Boha več-
ného zvelebujme; — bo najvyšší,
najmocnejší — on je Pán jedine
najsvätejší. — **Pó Premenení.** O
vítaj, Ježišu, chlebe živý! — ach,
buď nám hriešnikom milostivý! —
by nám cena prevznešená — Tvo-
jej krve bola privlastnená. — **Na**
Agnus. Baránku! čo hriechy sveta
snímaš, — smiluj sa nad nami a
vyslyš nás! — Naše zlosti, ne-
právnosti — odpusť a príjmi nás
do milosti! — **Na Požehnanie.**
Oblub si, Trojico Najsvätejšia! —
obetu, ktorá je najčistejšia. — Udeľ
nám včul požehnania, — zachovaj
nás v láske do skonania.

Otče náš.

Otče náš, čo v nadhviezdnaťej

výši — z neprístupnej slávy kra-
ľuješ! — k Tebe dnes sa verný
ľud Tvoj blíži — s anjelmi Ti
chválu vzdávať tiež; — nech sa
vznáša Tvojho mena sláva, — jak
temiana ľubovonný dým, a nech
úcta, čo Tvoj ľud Ti vzdáva, —
preborí sa k Tebe do svätýň. —
Na ďaleko Svoje panstvo rozšír,
— od vznikutia zory ružovej, —
až kde svetlo padá v smutný tieň
vín, — všade, kde sa vznáša vzduchu
vej; — staň sa vôľa Tvoja svätá,
tajná, — nech ju ľudia vždy tak
ochotne, — plnia, jako svätých
duchov hajná, — keď sa Tvojou
tvárou míňajú. Neprosíme zlata,
striebra mihot, — ani rúcha pyšnú
nádheru; — len nám k chlebu ve-
zdajšiemu prihoď — vieru, lásku,
nádej, dôveru. — Keby sme Ťa
obrazili niekdy, — nebi že nás,
Otče, bičom priam, — lež jak mi

tu odpúšťame všetký — viny bliž-
ným, Tak Ty odpusť nám. — Chrán
náš, Otče, od ukladov pekiel, —
popraj sily, statne bojovať, — by
sme mohli dosiahnuť raz svoj cieľ:
— v stánkoch nebies slávy panovať.
— Odstráň z ciest zlé, čo nás v
behu hatí — k miestam slávy v
sladkom pokoji, — kde sa v Tebe
tešia všetci svätí, — kde sa všetka
túžba ukojí. (Tichomír).

Na koniec služieb Božích.

Neopusť nás nikdy, — Ježišu
najsladší, — Ježišu najsladší, —
neopusť nás nikdy. — Pochváleno
nech je vždycky — najsladšie
meno: Ježiš — a sladké meno:
Maria!

Maria, Matičko, — Ty Božia
Rodičko! porúčaj nás Synu; —
by zotrel s nás vinu. — Čo sme
Ťa dnes ctili, — daj by sme skú-

sili — na Tvé primlúvanie — Božie
sľutovanie.

O prevelebnej Sviatosti oltárnej.

Svätý, svätý, svätý, — nado
všetko svätý, — Ježiš plný mi-
losti — v prevelebnej Sviatosti. —
(Spieva sa trikrát pred požehnaním;
alebo sa spieva ďalej, ako nasleduje:)
Kolená a hlavu — skláňam, pejúc
slávu Tebe, Bohu svojemu, — v
Sviatosti prítomnému. Srdce mé
Ti dávam, — s ním sa Ti oddá-
vam, — a chcem Tvojím byť več-
ným — služobníkom srdečným. —
Buď vždy pochválený, — od všet-
kých uctený; — poklade všet-
ch sladkostí — skrytý v tejto Svia-
tosti. — Buď vrúcne vítaná, — o
nebeská manna! — nám k ob-
čerstveniu daná: — telo, krv Krista
Pána. Pod spôsobom chleba —

Bože verím v Teba; — Ježišu, Tys tu živý — Boh človek opravdivý. — Sem Cherubínovia — sem Serafinovia — s neba dolu schádzajte, — s nami „Svätý“ spievajte. Tu nebies duchovia, — všetci anjelovia — na tvár svoju padajte, — nami chválu vzdávajúte. — Kriste dobrotivý, — buď nám milostivý! — a po tejto časnosti — príjmi nás do radosti.

(Pred Požehnaním). Živý Chlebe! s anjelmi ctíme Teba, — spolu človek v pravde — a veľký Boh s neba. — Svätý, svätý, svätý! — svätý, najsvätejší! — Ježiš, plný milosti, — v prevelebnej Sviatosti.

(Na prvé požehnanie.) Klaniame sa Tebe, živý Chlebe, — milostivý, večný Bože Tebe! — Svätý, svätý, svätý! — nado všetko svätý! — Pochválen buď z vrúcnosti, — v najsvätejšej Sviatosti.

(Na druhé Požehnanie.) Prosíme Ťa, smiluj sa nad nami, — požehnaj nás Tvojmi milosťami. — Svätý atď. (Jako pri prvom.)

Pokľakni ná kolená, — dušo draho kúpená! — bo velebná tu hľa, Sviatosť — je vystavená. — Pozri na Boha svého, — tu v Sviatosti skrytého; — a srdcom ho pros skrúšeným — o milosť jeho — Buď od všetkých uctený, — chválený, velebný, — o Kriste náš najmilejší, — tu vystavený. — Kriste Tvou božskou mocou — pred hladom a nemocou — chráň nás, by sme Ťa ctíť mohli — dňom tiež i nocou. — Pozri na nás s výsošti, zachráň naše živnosti, — udeľ všeho potrebného — nám z Tvej štedrosti. — Baránku, čo z milosti — sňals' sveta hriech a zlosti! — nedaj, by sme zahynuli — v nekajúcnosti, —

Nekdy v smrti hodinu — odpusť
nám hriech a vinu, — v cestu
večnú nás posilni — skrz Tvú
hostinu. — Keď život svoj skončíme
— do večnosti vkročíme, — v
Tvoje prived' nás kráľovstvo, —
vrúčne prosíme. — O daj, aby
duša má — pred Tvoj trón sa
dostala, — a tam večne „Svätý,
svätý!“ — prespevovala.

*Lauda Sion. Chváľ Sione Spa-
siteľa,* — chváľ pastiera, voditeľa,
— chválospevom srdečným! —
Chváľ ho podľaovej možnosti, —
bo ctiť zarovno hodnosti. — nie
si ty dostatočným. — Dnes sa
predmet chvályhodný, — chlieb
živý, pre nás životný — k sláveniu
predstavuje. — Pri poslednom
večeraní — k požívaní že je
daný, — kresťan nepochybuje. —
nech je chvála dokonalá, — nech
je plná, slavná, stála — a radostné

uctenie; — bo deň iste slavný
ctíme, — v ňomž večere tej svätíme
— divné ustanovenie.

(Da mihi Jesu.) **Daruj mi Ježi-
šu, srdce Tvé.** — chcem Teba
milovať; — bo mé bez Tvojho
jak mŕtvé — nemôže lásky mať.
— Za nič ja svoje srdce mám,
— keď Ježiša môjho nemám, —
v sviatosti skrytého — a Boha
živého. — Ktorého more, zem, nebe,
— nemôžu obsiahnuť. — v sviatosti
skrytý ten k Sebe — srdcia chce
pritiahnuť. — Ach, tiahni srdce mé
k Sebe — z márnosti sveta ta v
nebe — duše mojej pravý —
Lekáru láskavý. — V oltárnej
tejto Sviatosti — krv, telo Tvé
živé — Bchočloveka vlastnosti
— sú tu opravdivé — Bár nevidíme,
veríme, — prijímame, čo verne
ctíme; — Krista pravé telo — a
pravú krv jeho.

Vzdajme chválu, česť i slávu, — Srdcu Ježišovému! — Ohlasujme lásku Jeho — vďačne svetu celému! — Ono za nás neváhalo — boľastnú smrť podstúpil, — a tak nás od smrti večnej — milostive vykúpil. — V plamennom sa mori topí, — čo zaiste znamená: — že v tom Srdci vždy prebýva — k ľuďom láska plamenná. — Ohňom lásky chce zapáliť — srdcia naše studené, — aby v nich ctnosť prebývala a žiadosti vznešené. — Kríž ho zdobí a trňový — veniec ho korunuje: — ctnosti nám tak odporúča, — ktoré najviac miluje. — Ó predrahé Srdce Pána, — vzor tichosti, pokory! — Daj, nech rádi vždy trpíme — boľasti a úkory!

Budiž pozdravená Hostia čistá, v ktorejžto ukrýté je Božstvo Krista. — Ach víťaj Ježišu,

Boh neomýlný; — Hostiou tou dušu moju posilni! — Teba pozdravujem srdca z celého, — neb Boha krem Tebe nemám iného. — Ach, vítaj atď. — O Lásko nesmierna, Pane môj milý! — ktorý sa ukrývaš v tejto Hostii. — Ach, vítaj atď. — V Tvé presväté rany sa obetujem, — bo Ťa nado všetko, Kriste! milujem, — Ach, vítaj atď. — Ty si môj Boh pravý, Ty si Spasiteľ. — Ty si nám Kráľ slavný a Vykupiteľ. — Ach, vítaj atď. — Tebe srdce, dušu, vôlu oddávam, — bo pomoc od Teba len očakávam. — Ach, vítaj atď.

Radosťou oplývam. — keď sa len podívam, — Ježišu môj! — na Teba v Sviatosti — plného milosti, — o Bože môj! — Buď vždy pochváleno, — Tvé najsladšie meno, — Ježišu môj! — Ježišu!

pred Tebou — s úctou a velebou
— na zem padám: žebys ma po-
žehnal — a väčšiu lásku dal, —
vrúčne žiadam. — Buď vždy atď.
— Žiadam si ja neba, — ale via-
cej Teba — vo Sviatosti; — bych
večne miloval, — Tebe prespevoval
— vo večnosti. — Buď vždy atď.
— Srdce své Ti dávam, — nádej
silnú mávam — k Tebe, Pane! —
že mi dáš milosti, — tam večné
radosti. — Nech sa stane! — Buď
vždy atď. — O Baránku Boží, —
nech sa sláva množí — mena
Tvojho, — by všetci chválili, —
Teba velebili — Boha svojho. —
Buď vždy atď. — Daj myseľ spo-
kojnú, — odvráť mor, hlad, vojnu,
— Ježišu môj! — Zachraň nás
od škody, — od ohňa, od vody,
— o Pane môj! Buď vždy atď. —
Tu všetko zlé zažeň. — a tam
večný plameň — odvráť, od nás!

— Skrz Tvé umučenie — daj večné spasenie, — Spasiteľ náš. — Buď vždy atď,

Vítaj, milý Jezu Kriste! —
Vítaj, Synu Panny čistej. — Vítaj drahé Božie telo, — čos za nás na kríži pnelo. — Ježiša krv buď úctená; — Ty si duší našich cena, — vyliata pre naše zlosti, — z prenesmiernej láskavosti. — Zdrav buď ty chlebe anjelský! — Zdrav pokrme ty nebeský! — Ty oltárna vítaj Sviatosť! — Ty si naša všetkých radosť. — Slyš prítomný vo Sviatosti — Kriste! — náš vzdych a žiadosť, — ktorýs pre nás na zem sstúpil, — abys hriešnych nás vykúpil. — Ježišu! daj tej milosti, — by sme Teba vždy v Sviatosti — čistým srdcom požívali, — vrúčne sa Ti vždy klaňali. — Daj, Bože! prv než umreme, — túto Sviatosť nech príjmeme,

— k všetkým hriechov odpusteniu,
— duše našej ku spaseniu.

V advente.

(Pred sv. omšou „Rorate“.) Roste nebesia s výsosti; — oblak prš spravdivého; — otvor sa zem, z vnútornosti — Spasiteľa daj nášeho! — Hľa, nebesia objavujú — slávu Boha najvyššieho; — a oblohy ohlasujú — dielo rúk všemocných jeho. — Nech Otcu i Synu sláva, — rovne Duchu tiež srdečne, — jako včul tak vždy sa vzdáva — až na veky vekov večne.

Moc Božia divná — a nevymluvná — čo si učinila? — K obrazu svojmu človeka s' stvorila. — Veľmi pekného — nesmrteľného — a tak rozumného, — by mohol poznať Stvoriteľa svého. — By sa zdržoval — v raji, panoval — a užíval všeho; — krem by

so stromu nebral jediného. — Diabol zlostivý — bol závistlivý — šťastia veľikého, — ktoré mal človek od Boha svojho. — Úklady zlosti — kládol v chytrosti; — by človek zvabený — takej rozkoše bol tiež pozbavený. — Nešťachetný had — v tak veľký pád — priviedol človeka — skrz okúsenie jedného jablka. — Človek skrze to — nesmierne dobro — a raj večný ztratil, — by k svojmu miestu nikdy sa nevrátil. — Až bolo zjavno, — čo už pradávno — bolo zasľúbeno: — že Božie Slovo bude kedy vteleno. — Z Ducha svätého — a nie z iného — semena žiadneho, — lež z panen-ského života čistého.

Príde Kristus, Spasiteľ náš;
— cestu Jemu spravme! — príde
čakaný Messiáš; — hospodu pri-
pravme. — Príde, príde náš Spa-

siteľ — všetci zaplesajme, — príde,
príde Vykupiteľ! — chválu Bohu
vzdajme. — Plesajte svätí otcovia,
— ktorí ste v temnosti; — bo
stanú sa veci nové, — plesajte v
radosti! — Príde, príde atď. —
Hľa, prijala Panna čistá, — nebeské
posolstvo, — porodila by nám
Krista, — neztrátiac panenstvo. —
Príde, príde atď. — O ktorom
prorokovali — dávni prorokovia,
— a ktorého tiež žiadali — všetci
národovia. — Príde, príde atď. —
Slyšal ľudu Boh volania — na
nebies výsosti, — pošle plný sľu-
tovania — Syna nám k radosti.
— Príde, príde atď. — Hriechy
zo seba zvliekajme, v čtnosť sa
obliekajme; — srdce Kristu pri-
chystajme, — pokánie konajme!
— Príde, príde atď.

Zdravas Maria krásna —
nad všetko stvorenie. — Tyś jak

dennica jasná, — sveta potešenie.
— Boh Syn ňa vyvolil, — bys'
jeho Matkou bola: — Duch svätý
zaočlonil. — Bez hriechu si poča-
ťá, — Panno! dedičného — oč
hada nezajatá, — jak Eva skrz
neho. — Syn Tvoj ňa obránil; v
počatí, v narodení, — od hriechu
zachránil. — Posol Otca večného
— vľúdne ňa pozdravil, — že do
života Tvého — Syn vstúpi, ob-
javil; — stane sa človekom —
skrz Ducha zastínenie, — jak zja-
vil pred vekom. — Panno, plná
milosti! — vyslyš Gabriela: —
vyvedieš svet z temnosti, — splo-
díš Spasiteľa; — neztratíš panen-
stvo; — z teba bez porušenia —
príjme človečenstvo.

Z neba posol vychádza, —
od dávna žiadaný; — k Panne
Marii vchádza — od Boha po-
slaný, — nebeský archanjel, —

nazvaný Gabriel. — Pokorne sa pokloní, — koná své posolstvo: — svú hlavu čestne skloní, — ctí sväté panenstvo. — Pannu pozdravuje, — divnú vec zvestuje. — Maria! Tyś milosťou — božskou naplnená, — krásnou panenstva, ctnosťou — nad iné vznešená! — Máš Matkou Božou byť, — a Syna porodíš. — Ejhľa Teba Syn Boží, — chce za svú Matku mať, — jak len srdce tvé zvolí, — hneď ho máš počať. — Privoľ, Panno čistá! — počneš Jezu Krista. — Prečo že sa vyptávaš: — jako to môže byť? — keď muža nepoznávaš, — a len Bohu chceš žiť? — Zázračne poroďíš, — panenstvo neztratíš.

(Pri mši svätej.) **Bože, ku Tebe — voláme v nebe — vo dne a tiež v noci: — k potrebnej pomoci — príjdi, príjdi Spasiteľu**

— Ukáž nám cestu — k večnému mestu — nám na potešenie —
dať milosť, spasenie, — príjdi,
príjdi Spasiteľu! — **Na Gloria.**
Nech sa vždy vzdáva — Tebe
česť, sláva, — Ty nás vyučuješ,
— myseľ osvecuješ, — Pane Kriste,
Spasiteľu! — **Na Epištolu.** Teba
čakali, — predpovedali — svätí
prorokovia; — žiadali otcovia, —
Teba Kriste, Spasiteľu! — **Na**
Evanjelium. Tys na div vekom —
stal sa človekom; — tak je v sku-
tok daný — Tvoj prorokovaný —
príchod, Kriste, Spasiteľu! — Panna
vznešená — neporušená — Teba
vteleného — počala nášeho —
Jezu Krista, Spasiteľa. — **Na Kredo.**
Veríme v Teba — o svetlo s neba!
— Život, pravda, cesta — Tys do
nebies mesta, — Jezu Kriste, Spa-
siteľu! — **Na Obetovanie.** Čistú
obetu, — čos' nechal svet, —

sluha Tvoj predkladá, — bys ju
žehnal, žiada, — Jezu Kriste, Spa-
siteľu! — Táto obeta — za hriechy
'sveta — v srdciach hriešnych ľudí
— nech pokánie budí, — Jezu
Kriste, Spasiteľu! — O v nás ne-
šťastných — ňiet zásluh vlastných:
— v srdci našom nebe — pri-
pravíť sám sebe — príjdi, príjdi
Spasiteľu! — Príchod Tvoj Pane,
— daj, nech sa stane — skrz
túto obetu — užitočným svetu! —
Príjdi, príjdi Spasiteľu! — Na
Sanktus. Trojí v osobách — Boh,
v každých dobách — buď cten
Stvoriteľu — Duchu Tešiteľu, —
Jezu Kriste, Spasiteľu! — Tvojej
mocnosti — a velebnosti — plná
je zem, nebe! — Všetko spieva
Tebe; — Svätý, svätý, svätý Pane!
— **Po Promenení.** V spôsobe
chleba — veríme v Teba, — Pána
Boha pravého, — tuňá prítomného

— Jezu Kriste, Spasiteľu! — Príchod Tvoj s neba — prosíme Teba, — nech z Tvojej milosti — zotre naše zlosti, — Žiadaný náš Spasiteľu! — **Na Agnus.** Baránku Boží — nech pokoj množí — príchod Tvoj žiadaný, — od vekov čakaný. — Smiluj sa nad nami, Kriste! — **Na Prijímanie.** O Jezu Kriste, — daj srdce čisté, — by sme Ťa prijímali — hodne i prijali: — **Messiáša sľúbeného!** — Daj milosť Tvoju — k šťastnému boju — proti svetu, telu, — duše nepriateľu — príjdi, príjdi Spasiteľu. — Tvoj nám radostný — príchod milostný — bude k potešeniu — a duši k spaseniu, — príjde, príjde Spasiteľu. — **Na Požehnanie.** Požehnaj ľudu, — keď prídeš k súdu, — prijmi ho v nebeské — radosti anjelské, — prijmi, prijmi Spasiteľu!

Na Vianocé.

Čas radosti, — veselosti —
svetu nastal nyní; — porodila —
Spasiteľa — Panna bez všej viny.
— V jaslách v Betleheme, — na
sláme, na zime, — leží malé —
dieťa nahé, — Pán zeme. — Jaké
veci — ľudia všetci — od dávna
čakali, — tie anjeli — dnes veselí
— nám už zvestovali; — a preto
plesajme, — chválu Bohu vzdajme,
— Pacholiatku, — Nemluvniatku
— spievajme. — Dieťa krásné,
— kvietko jasné, — Ježišu spanilý!
— z čistej Panny — svetu daný
— poklade rozmilý! — Kráľu náš,
— Pane náš! — Skľoň sa k nám,
— jak náš Pán, — s Tvou milo-
sťou, — s Tvou radosťou — buď
pri nás. — Od začiatku, od po-
čiatku — ľudia Ťa čakali; — pro-
rokovia — a otcovia — Ťa pred-

povedali; — dnes Ťa anjelovia,
— nebeskí poslovia, radujúci, —
plesajúci, — víтали. — S nábožnými,
— s prevrúcnyimi — teda pastie-
rami — Ti spievame, — Ťa vítame
— dnes chválospevami: — Ježišku
milný, — do jasieľ vložený, —
buď uctený, buď slávený, — vážený!

Narodil sa Kristus Pán, —
veseľme sa! — z ruže Kvietok
zkvitol nám — radujme sa! —
Z života čistého; — z rodu krá-
ľovského — Kristus Pán narodil
sa! — Ten čo prorokovaný, —
veseľme sa! — je na svet nám
poslaný, radujme sa! — Z života
atď. — Človek je učený, — veseľ-
me sa! — by človek bol spasený,
— radujme sa! — Z života atď.
— Goliáš je zlúpený, — veseľme
sa! — človek bude spasený, —
radujme sa! — Z života atď. —
Božia milosť nebeská — buď vždy

s nami; — daj, nech závisť diabolská — nás nemámí! — Otče, pre milého — Syna nám daného — o, smiluj sa nad nami! — Daj šťastlivé skončenie — Jezu Kriste! — Tyś duše potešenie — nám zaiste. — Daj nám spomoženia, — zbav nás zatratenia — pre tvoje narodenie.

Nesiem vám noviny, — poslúchajte, — z betlehemskej doliny — pozor dajte; — slyšte ich plne — a neomyľne — rozjímajte! — Syna porodila — čistá Panna, — v jasličky vložila — Krista Pána; — ho obvinula — a zavinula — zradovaná. — Ku nemu anjeli. — prišli s neba, — pastieri veselí — šli, jak treba — privítať jeho; — jak Pána svého — ho velebia. — Anjel Pána sám im to prikázal, — keď na poli sa im — všem ukázal, — im rýchlu cestu — k Betlehemu

mestu — konaf kázal. — Ejhľa
pri Kristovom — narodení — stal
sa div v tom novom — okamžení ;
— bo noc sa tmavá — hneď
roztrácala — v rozsvetlení. —
Anjeli spasenie — nám zvestujú ;
— Pána narodenie — prespevujú ;
— že je zrodený, — v jasle
vložený — ohlašujú. —

Panna čistá, — dnes Ježiša
Krista — nám porodila ; — do
jasieľ ho — na slamu núdzneho
— pekne vložila. — Búvaj, moje
Dieťaťko ! — búvaj, Pacholiatko !
— tak mu spievala ; — v ňom sa
kochala. — Preto jemu, dnes
narodenému, — i my spievajme ;
— deň slavného — narodenia
jeho — vrúčne vítajme. — Tiež
Otcu nebeskému — k nám tak
láskavému — za dar ďakujeme —
a sa radujme ! — On z milosti
— s nebeskej výsosti — dal

Svojho Syna; — by z hriešneho — bola sveta všeho — zotrená vina. — Preto od narodenia — žiadneho tešenia — nemal náš milý — Kristus jediný. Čo prorokmi — pred mnohými rokmi — je predzvestené, — to k nemálo — radosť sa stalo, — je vyplnené. — Preto sa dnes radujme, — chválu prespevujme — dnes Ježiškovi — Spasiteľovi! — Buď vítané — dávno už čakané — Dieťa spanilé! — Tys nám skvostné — prinieslo radosť, — veselé chvíle; — skrz Tvoje narodenie — príde nám všem spasenie; — buď Spasiteľom — nám, Tvým ctiteľom.

V posledný večer roku..

Pán si časov, Bože milý! — Tebe sa klanáme. — K západu rok sa chýli, — vrúcne Ťa vzývame.

— Buď vždycky osláveno — Tvé
presväté meno, — žes chránil nás
každého — roku minulého. — Ne-
smierné dobrodenia — Ty si nami
podával, — od mnohého súženia
— často zachovával. — O príjmi
cit vďačnosti — za dary milosti,
— nezavrhuju v potrebe — naše
vzdychy k Tebe. — Shliadni, Otče,
na synov, — pred Tebou klačiacich,
— odpustenie zlých činov —
skrúšene prosiacich; — zmi Je-
žišu nevinný — krvou Tvou z
nás viny; — dedictva šetri Svého,
— Teba vždy verného. — Prosíme
i pozatým — za Tvé smilovanie,
— udeľ starým i mladým — Tvoje
požehnanie. — Že vieru zadržíme,
— sľub svätý činíme. — Len Tebe
my žijeme, — Tebe zomreť chceme.

Na sviatok Obrezania Krista Pána, čili na Nový rok.

Veseľ sa ľudské stvorenie, — prišlo k nám naše spasenie. — Radujme sa, — veseľme sa — v tomto novom roku! — Messiáša narodenie — dosiahlo svoje splnenie. — Radujme sa atď. — Panna rodu kráľovského — počala Syna Božieho. — Radujme sa atď. — Otcovia, plní vrúcnosti, — ktorí bydleli v temnosti. — Radujme sa atď. — Jeho videnie si žiadali — narodiť sa z čistej Panny. — Radujme sa atď. — Prosiac, by peklo oblúpil — a z temnosti ich vykúpil. — Radujme sa atď. — Čo proroci zvestovali, — anjeli ohlašovali. — Radujme sa atď. — Herodes tomu neveril, — že sa Kristus Pán narodil. — Radujme sa atď. — Sluhov do Betlehema

vyslal, — dietky vraždif rozkaz vydal. — Radujme sa atď. — Daj pre Tvoje narodenie — Kriste, hriechov odpustenie. — Radujme sa atď — By nás nežhal večný plameň, — uchovaj nás Kriste. Amen. — Radujme sa atď.

O najsvätejšom mene Ježiš.

(Jesu dulcis memoria). **Jezu, sladký dušiam hosť si,** — darcom pravých si radostí, — nad med, sladkosť všetch sladkostí, — slasť je byť v Tvej prítomnosti. — Nič tak milo nespieva sa, — nič tak sladko nevíme sa, — jak Syn Boží, naša spása. — Ježišu, nádej kajúcim, — jak milostiv žiadajúcim, — jak si dobrý hľadajúcim, — a čo Ťa nalezajúcim! — Žiaden jazyk nevypovie, — žiadné písmo nevyslovie, — len kto skúsil, len ten to vie, — k Ježišovi láska čo

je. — V nás keď srdce navštevuješ,
— Tvou pravdou ho osvecuješ,
— márnosť sveta zošklivuješ, —
a v ňom lásku roznečuješ. —

Kde si môj milý — Ježišu
Kriste? — Kde by sme spatrili
— Teba zaiste? — Daj svetlo
zo Seba — bo si jasný; — nech-
cem žiť bez Teba, — bo si krásny.
— Teba, srdco moje — žiada
dychtíve, — bez Teba nemôže —
ďalej byť živé. — Mojej duše cenol
— Meno Tvoje, — poteš zarmútené
— srdce moje. — K mojej vždy
pomoci — hľadať Ťa budem; —
vo dne tiež i v noci — volať Ťa
budem: — ukáž že sa Kriste —
mne smutnému, — ráč dať srdce
čisté — mne hriešnemu! — Keď
mnou nalezený — nebudeš Kriste!
— že budem ztratený, — to ja
viem iste. — Ach, prídže v tej
chvíli, — neodkladaj! — Ježišu

môj milý, — pomoc mi daj! —
S Tebou srdce moje — žiada sa
spojiť; — bez Teba nemôže —
sa uspokojiť; — bez Teba život
môj — mne farcha je, — s Tebou,
Ježišu môj! — smrť sladká je.

V pôste.

Ach, kríž svätý! strome vzá-
cný, — sladký nešieš plod pre-
krásny, — Jezu Krista [:milého:],
— pre mňa umučeného. Triatrid-
sať liet s' pracoval, — dokud s'
život Svoj dokonal, — mne s'
nevinnosť [:navrátil:], — dlh si
Otcu zaplatil. — Ježišu spolič-
kovaný, — pre mňa celý upľu-
vaný, — k stĺpu bols' [:priviazaný:]
— a metlami mrskaný. — Ježiš
Kristus Kráľ nad kráľmi, — Pán
najvyšší večnej slávy — má ko-
runu [:trňovú:], — plnú hlavu rán,
bôľu. O Ježišu môj nevinný! —

Ty pre moje vyššiš viny; — pneš
nohami, [:rukami:], — umorený
mukami. Vidím bok Tvôj otvorený
— a kopiou prebodený; — z neho
svätá [:krv teče:], — pre tvé hriechy
človeče! — Vidím boľasť a ža-
losti, — Ježišu! a múk trpkosti,
— ktorés trpel [:nevinný:] — za
veliké mé viny. — Prečo lásku
Tvú nesplácam, — lež hriechami
Ťa obrážam, — hriechami Ťa [:bi-
čujem:], — každodenne križujem.
Dnes zo srdca už sľubujem — Je-
žišu! že Ťa milujem, — než bych
k hriechu [:privolil:], — radšej bych
si smrť zvolil.

**Čo stanica prvá tu vyobra-
zuje?** — Ježiša milého tebe uka-
zuje, ortieľ smrti on berie na seba,
by od večnej smrti vysvobodil
teba! — Keď ortieľ bol vydan,
hneď vzali Ježiša, — ktorý čo
baránok muky znášal kríža. — Na

zranené ramená kríž dali, — na ceste sem a tam ním postrkovali. Pre krve preliafa celým telom vädnuľ, — celý útrápený fažko na zem padnuľ; — leží Kristus pod krížom zomdlený, — bys bol v predsavzatiach svojich posilnený. — Na to sa s Ježišom Maria poťkala, — nad jeho trápením žalostne plakala. — Ktoby nemal s Mariou zaplakať, — Syna i Matičku spolu poľutovať? — Vidiac tu katovia Krista zomdleného, po mnohom mučení už unaveného, že je už nie v stave kríža uvliecť, — Šimona nútili, aby pomáhal niesť. — Spatriac Veronika Krista krvavého, — ručník s hlavy sňala utreť mu tvár jeho, ktorý jej Pán zas nazpät podáva, — vtlačení doňho tvár za odmenu dáva. — Keď do brány prišiel, upadol zas znovu. Posmieva sa zlý svet v prachu

ležiacemu, — Ten pád Krista pýcha spôsobila: — tá ho neľutostne na zem porazila. — Za bránou s Ježišom ženy sa potkaly — nad mukami jeho prehorko plakaly, — vidiac jeho krvou zbarveného, od kaťov ukrutných na smrť vedeného. — K hore Kalvárii keď sa priblížili, — už viacej Pán Ježiš v sebe nemal sily; — po tretíkrát tu padol zomdlený, — tým najboľastnejším pádom porazený. — Príduť na vrch hory, hneď Krista chvatli, — s tela jemu odev dolu razom stiahli, — všetky jeho rany obnovili, — a vyzlečného žľchou napojili. — Krista už nášeho na kríž položili — ruky, nohy jeho klincami pribili — ach jakú to preukrutnú bolesť — musel, ó človeče! Kristus pre teba niesť. — Konečne do výšky kríž s Ježišom zdvihli, — až pre veľkú farchu

pukaly v ňom žily, — rozpätý visel
za tri hodiny, — nebeského Otca
Syn milý, jediný. — Mrtvého Ježiša
už s kríža složili, — do lona bo-
lastnej Matke položili, — ó jaký
žiaľ jej srdce cítilo — pováž, keď
ľúbala Syna mrtvé telo. — Pos-
ledne Ježiša vložili do hrobu, tu
pováž, dušo má! — pováž v túto
dobu: — k čomu fa smrť Kristova
vzbudzuje, — k čomu obeť jeho
teba zaväzuje.

Jesu Kriste, Pane milý, —
Baránku Boží nevinný, —, vydals',
— vydals', — na kríž ruky Svoje
— pre hriech, — pre hriech —
a pre zlosti mojej! — Plač, člo-
veče! v hriechoch živý, — pohlia-
dni, jak dobrotivý — Ježiš, — Je-
žiš — na kríži skonáva; — slnko,
— slnko — svú jasnosť schováva.
— Jak po slovách Pán skonáva,
— v ramená mu klėsá hlava;

Matka, — Matka — pod krížom
strápená — stojí, — stojí — všetka
zarmútená. — Hľa, opona roztrhla
sa, — zem prehrozne zatriasla sa,
— skaly, — skaly — pevné sa
pukaly, — mrtví, — mrtví — von
z hrobov vstávali.

**Kresťania, nariekajte, — od
žiaľu zomdlievajte; — plač, kvíľ
srdce každého — Ježišovi verného.
— Nemá cit človečenstva, — nezná
milosrdenstva, — ktorý Krista trp-
kosti — neľutuje v žalosti. — Tela
Tvojho strýznenie, — rúk, nôh,
boku ranenie — kto vidí v neže-
lení, — živej viery v tom neni. —
Hľa, skaly sa pukajú; — slnko,
mesiac ztmievajú; — presmutný
je svet celý, — len hriešnik je
veselý. — Na pokánie sa dávaj, —
hriechy své oplakávaj. — Hľa, pre
teba Kristus Pán — sa vydáva na
kríž sám. — Matka jeho narieka, —**

tam, pod krížom horeká: — k nej
bežme, nemeškajme, — ku nej sa
utiekajme. — K hriešnikov zástupni-
ci, — kresťanov pomocníci; — bo,
kto sa jej oddáva, — tomu ona
pomáha.

Matka plače, ruky spína —
ach, môj Bože rozmilý! — Božieho
jej kati Syna — hrozne na kríž
pribili! — V prežalostnej tejto
dobe — s Ježišom umreť žiada;
— bľadne a vo veľkej mdlobe —
Maria na zem padá. — O boľasti,
o žalosti — srdca Tvojho čistého;
— Matko! naše neprávosti — v-
bodly ten meč do neho! — Hore
svoje pozdvihuje — oči plačom
zkalené; — slzí, kvíli, keď spa-
truje — nohy, ruky ranené; —
ruky, ktoré bozkávala, — ktoré
vždycky žehnaly; — nohy, ktoré
vídávala, — k úbohým jak spie-
chaly. — O boľasti atď. Žížnim!

volá umierajúc, — Matka nesmie
k Synovi, — slyší, jako kaŕi kla-
júc, rúhajú sa Kristovi. — Veľké
kríže bár nosíme — a boľasti
trpíme; — predsa my to nezkú-
sime, — čo Tá, s ktorou kvílime,
O boľasti atď. „Otče, čo si opu-
stil ma!“ — volá Ježiš strápený;
— tak Mariu meč prejíma, — do
jej srdca vrazený. — Vidí sa byť
opustenou — od Synáčka milého,
— vidí sa byť zavrženou — pre
neho od každého. — O boľasti
atď. — Koho niekdy s pečlivosťou
— po Sione hľadala, — toho s
hroznou ukrutnosťou — Kalvária
odňala; — už na kríži dokonáva
— ten predmet jej nádeje; —
Ježiš ducha odovzdáva: — kam
sa Matka podeje? — O boľasti
atď. — Jánovi si poručená, — ale
sám Ján opusten; — jeho duša
je ranená, — že je Ježiš umučen.

Ján, dušička tá milostná, — o, jak sa skormucuje! — Kto Ťa teda prežalostná — v zármutku potešuje? — O boľasti atď. — „Otče, príjmi ducha mého, — všetko som už dokončil!“ — boly ešte slová jeho, — prv, než by bol skončil. — K otcom sišla duša jeho; — a Maria videla, — ako klesá hlava jeho, — duša ju za-bolela. — O boľasti atď. Bár nemala žiadnej sily, — predsa sa len zobrala, — tiež v tej hrôzy plnej chvíli — novú hrôzu shliadala; — srdce dýkou mu prehneli, — krv s vodou sa valila. — Radšej mne to spravil mali! — Ona plačúc pravila. — O boľasti atď. — Potom s kríža zas složili — telo jeho zmárnené, — Matke v lono položili, — klincami poranené: — Maria ho objímala — plná žiaľu, ľútosti, — slzami ho

zalievala, — omdlievala v žalosti.
— O boľasti atď. — O hriešnici!
zaplakajme — nad našimi vinami;
— v žiali k Bohu tiež volajme:
— „Ach, smiluj sa nad nami!“ —
Abysme hriech oplakali, — čo
Ježiša križoval, pevní v ctnosti
vždycky `stáli, — ktorú on prika-
zoval. — Pre boľasti a žalosti, —
Matko srdca Tvojeho — vypros
ducha kajúcnosti, — a života več-
ného!

Môj milý Ježišu! — ráč spa-
síš mú dušu, — skrz Tvé umu-
čenie — získals nám spasenie. —
Ó dobrý Ježišu! — mučený Je-
žišu! — ó Ježišu! — Neľutovals
Seba, — štúpils dolu s. neba, —
horkús' smrť podstúpil, — abys
nás. vykúpil. — **Poslušný Ježišu!**
— **láskavý Ježišu!** — ó Ježišu!
— Krvou si sa potil, — v zár-
mutku sa topil, — vidiac tú sveta

zlosť, všelikú nepravosť. — Tesk-
livý Ježišu! — predobrá Ježišu
— ó Ježišu! — Hľa, už sviaza-
ného — Ježiša milého — po zemi
váľajú, — nohama šľapajú. — Svia-
zaný Ježišu! — môj sladký Ježišu!
— ó Ježišu! — K Pilátovi veden,
jak zločinec jeden. — Tá netvora
hrdá — Ježišom pohŕda. — Zha-
nený Ježišu! — môj milý Ježišu
— ó Ježišu. — K stĺpu priviazaný,
— náramne, zmrskaný, — až pre
mnohé rany — neboli viac poz-
poznaný. — Zmrskaný Ježišu! —
môj dobrý Ježišu! — ó Ježišu!

Miserere, Miserere! — ach,
smiluj sa nado mnou! — Bože!
— pre Tvú veľkú milosť — a
nesmiernu dobrotivosť. — Ukáž,
prosím v túto chvíľu — otcovskú
tvár ku mne milú. — **Miserere,**
Miserere! ach, smiluj sa nado
mnou! **Miserere!** zbav ma zlosti

— a všetkých neprávostí, —
ktoré srdce mi ranily — a svedomie
poškvrnily. — Ráč z duše mej
špiny zotref — jej rany liekom
potref. — Miserere! zbav ma
zlosti — a všetkých neprávosti.
— Miserere! z Tvej milosti —
odpusť mi neprávosti; — bo
uznávam své výstupky — a pa-
mätám na zlé skutky, — ktoré
srdce moje trávia — a svedomie
veľmi trápia. — Miserere! z Tvej
milosti — odpusť mi neprávosti.
— Miserere! o môj Bože! —
ach, kto mne tu spomôže? — Ty
sám preto Ti zjavujem — hriech
svoj, želiem a ľutujem — že som
hnevateľ tak dobrého — Otca mojho
ľáskavého. — Miserere! o môj
Bože! — ach, kto mne tu spo-
môže? Miserere! slyš mňa v psote,
— bo dúfam v Tvej добрôte; —
Tvoje slová mňa vzbudzujú, —

dúfanie mi poskytujú. — Ach, buď ku mne dobrotivý, — pre krv Krista milostivý. — Miserere! slyš mňa v psote, — bo dúfam v Tvej добрôte. — Miserere! hľad s výsosti — na mňa v mojej hriešnosti, — Keď ma moja mať počala, v už zlosť vo mne sa začala, — v mladom veku som ju množil, — Mstaršom ešte viac rozmnožil. — —iserere! hľad s výsosti — na mňa v mojej hriešnosti.

(Pri mši svätej.) **Mša svätá je obeť smierna, čistá,** — ktorá pripomína muky Krista. — Keď svätá mša sa počína, — myslím: Ježiš trpeľ že počína. — Olivetská hora prvá bola — pre Ježiša Krista smutná roľa. — Tu sa Ježiš vrúcne modlil, — v smrtnom boji, v potu krve brodil. — Kňaz kráča na pravo k epištole: — Annáš so židmi sedí pri stole; — už sa strojí, už

sa chystá — jakby odsúdil mal
k mukám Krista. — Krista, jako
lotra sviazaného, — kyjami, prú-
tami ubitého — vedie zástup pred
Annáša, — čo bol svokrom bis-
kúpa Kajfáša. — **Na Evangelium.**
Jako kňaz prečíta epištolu, — k
evangelickému kráča rohu: —
Krista Pána od Annáša — vedú
zástupy pred súd Kajfáša. — Učenie
Kristovo nasledujme, — diabol-
ského bludu sa varujme; — trpme
s Kristom poňanenia, tak dojdeme
v nebi oslávenia. — **Na Kredo.**
Keď zaklínal Kajfáš Krista Pána,
— Peter ho zapieral až do rána,
— a mnohí zvlášť dievka istá —
pravila mu: že je priateľ Krista. —
Na to potom kohút trikrát spieva,
— Kristus sa na Petra smutno
dívá; — Peter precítne, horeká,
— nad krivou prisahou on na-
rieka. — **Na Obetovanie.** Kalich

sluha Pána včul' odkrýva, — a
chlieb obetujúc, Otca vzýva, —
kalich s vinom zas prikrýva, —
prikryjúc ho, ruky si umýva. —
Predstavuje Krista to mojeho,
— jak ho vyzliekajú z rúcha jeho,
— jak ho k stĺpu priväzujú, — a
jak preukrutne ho bičujú. — Tak
bol Kristus hrozne zbičovaný, —
že boly na ňom len samé rany;
— „predsa Pilát sa domnieva, že
nieť vinný, ruky si umýva. —
Na Sanktus. Keď kňaz svätý,
svätý, svätý praví, — prohlašuje
zástup neláskavý — Krista smrti
za hodného, — „ukrižuj“ volá;
chce zabíť jeho. — K pozdviho-
vaniu sa už kňaz chystá, — židia
pripravujú kríž pre Krista; — nad
kalichom kňaz má ruky: — Kri-
stus nesie kríž svoj plný muky. —
Po premenení. Kňaz svätiu hostiu
pozdvihuje — a ľudu k poklone

ukazuje; — Kristus na kríž, je rozpätý, — medzi lotrami pnie Boh náš svätý. — Na to hneď kňaz kalich pozdvihuje, že je v ňom krv živá, oznamuje, — ktorá sa z rán vylievala, — bý sa skrz ňu duša čistou stala. — Kňaz svätú hostiu prelamuje: do predpekla Kristus zostupuje, — by odtiaľ diablom zajatých — voviedol do neba otcov svätých. — **Na Prijímanie.** Keď telo, krv svätú kňaz prijíma, — telo Ježišovo hrob objíma. — Priatelia ho pochovali, — do bieleho rúcha zamotali. — My ho v biele rúcho obliekame, — keď ho čistým srdcom prijímame. — Pomazal ho ženy chcely: — by sme, jak ho máme ctíť, vedeli, — **Na Požehnanie.** Keď sa už mša svätá dokonáva: Kristus Pán už v hrobe zotrváva, — slnko sa nad ním zatmelo, — všetko stvoreniè nad ním

želelo. — Učiň nás účastných vykúpenia, — Tvojho požehnania a spasenia. — Buď milostiv všetkým veriacim — a dušiam v očistci moc trpiacim.

Nevinnosť premilá, — čo si učinila? Za koho omdlievaš? — za koho umieraš? — Tak žalostne, — tak ľútostne — za koho umieraš, — za koho omdlievaš? — Umiera nevinný — Syn Boží jediný — na kríž zavesený, — celý poranený, — pre tvé zlosti, — nepravosti, — umiera nevinný — Syn Boží jediný! Trpí veľké muky; — pohliadni na ruky! — klincami ranené, — nohy prerazené! — pre tvé zlosti, — nepravosti, — trpí veľké muky, — pohliadni na ruky! — Krv z pravého boka — na spôsob potoka — krvavého tečce; — poľutuj, človeče! — Pre tvé zlosti, — nepravosti, — o hriešny človeče!

— krv z Ježiša teče! — Od päty
Kráľ slávy, — až do vrchu hlavy,
— na Svom svätom tele — nemá
miesto celé. — Pre tvé zlosti, —
neprávosti, — na Svom svätom
tele — nemá miesto celé. —
Hriešniku nešťasný, — kresťane
nevďačný, — pre tvoj hriech pá-
chaný — Ježiš trpí raný! — Ne-
chaj zlosti, — neprávosti, — pre
Krista trápenie — a tvoje spasenie!
— Viac Boha nehnevaj — a krv
nevyliedaj — Ježiša milého, —
Pána miloslného, — skrz tvé zlosti,
— neprávosti — ale polepši sa,
— pre Pána Ježiša!

O Ježišu môj zranený, —
na dreve kríža strápený, — tam
si dušu Svú vydal, — Svú vydal,
— za nás život z lásky dal. —
Tam si svätú krv vylieval, — bys
nás z hriechov ňou umýval; — tam
je poklad složený, — složený nímž

môžem byť spasený. — Ty si umrel, abych ja žil, — Ty si za mňa dlh, môj zplatil; — Ty si trpel nevinný, — nevinný — za veľiké mé viny. — Kriste, láske prevznešená, — hriešnej duše drahá cena! — Kiež bych mohol za Teba, — za Teba — tiež krv vyliť zo seba! — Kebych sto srdc v sebe nosil, — ešte by som o viac prosil, žebych Ťa viac miloval, — miloval, — Tebe sa odsluhoval! — Odstúp, odstúp, svetská márnosť! — Ježiš je mne všetka svárnosť, — pre mňa všetek zranený, — zranený, na kríži usmrtený! — S Tebou živý vždy byť žiadam, — s Tebou umrieť tiež si žiadam, — Ježišu, mé spasenie, — spasenie, — a všetko potešenie! — Keď sa budem už odbierať, — ach, ja hriešny, a umierať, — pomni na mňa hrieš-

neho, — hriešneho, — Tebou vykúpeného. — Amen, amen! o môj Pane, daj čo žiadam, nech sa stane! — ráč mňa do rán Tvojich skryť, — Tvojich skryť, — bych vždy mohol s Tebou byť.

O vy hriešni a šťastliví! — vám sa život otvára; — hľa, za vás ten dobrotivý Boh a človek umiera: — on drahý váš Vykupiteľ, — on je váš milý Spasiteľ. — On pre vás rád umiera. — Ktorých v ráji hriech poranil, — had pekelnou svou zlosťou, — tých Syn Boží zas obrátil — Svej smrŕi ukrutnosťou: — česť, slávu Vykupiteľa, — lásku, vďačnosť Spasiteľa — vzdajte s večnou stálosťou. — Výrok smŕti je zrušený, — vífazstvo prespevujte! — život hriešnym je vrátený, — Bohu za to ďakujte! — Pán nad hriechom tým zvířil, — v ktorom každý

človek väzil; — Boh Otec je smierený. — Ach, jak hrozné to mučenie! — trň pichá hlavu Krista! — Iná muka a trápenie — veľkú bolesť mu chystá; — sväté nohy, sväté ruky, — trpia prekrutné muky, — hroznú bolesť doista! Ach, hriešnici už milujte — Ježiša, Kráľa slávy; — svoje hriešne premeňujte — v život cnosti už mravy; — bó on vám je Vykupiteľ, — a spolu milý Spasiteľ; — on sa za vás vystaví.

Otca večného Múdrosť, — Pravda, Syn jediný, — Boh-človek je zajatý — z polnočnej hodiny; — od svojich opustený, — jedným z učenníkov — zradený, daný do rúk — mstivých zákonníkov. — V prvú hodinu Pána — vedú k Pilátovi, — a tu mnohí žalujú — naň krivými slovami; — po hlave ho ťahajú, — ruky mu sväzujú,

— jak prorok predpovedal: na tvár
svätú plujú. — Pri tretej: „Ukrižuj
ho!“ — volajú k Pilátu, — Pana
v plášť obliekajú, — na miesto
šarlátu. — Na hlavu mu korunu
— z ostrých trňov tlačia, —
kladú kríž na ramená — a Pán
k hore kráča. — O šiestej je pri-
bitý — na kríž k hroznej trýzni
— a žľchou napájaný — v Svej ne-
smiernej žízni. — Visí s lotry na
kríži — podobný zlosyn, — a
odpúšťa lotrovi — kajúcemu vinu.
O deviatej hodine — Pán sa s
telom lúčil, — „Otče!“ volajúc,
dušu — Bohu odporučil. — Tu
vojak mu do boku — kopiu za-
rýva, — zem sa chveje a slnco
— tvár svoju zakrýva. — S kríža
telo sňaté je — vo večernej chvíli;
— s dušou svätou vymizly — z
tela všetky sily. — Takúto smrť
podstúpil — ten, čo život dáva;

hľa, tu leží zhanená — všeho sveta sláva! — A keď sa noc schýlila, — pochovali jeho — sväté telo, — nádej — vzkriesenia nášeho. — Masťou drahou mazané, — jak prorokovano, — buď toto umučenie — vďačnou myslou cteno. — Ctíme, Kriste! povdačne — doby tie posvätné; — máme v mysli kajúcej — strasti Tvé pamätné, — Ktorýs za nás rane- ný — od pätý do hlavy, — daj, až jednúc zomreme, — nám korunu slávy. (Dľa Patris Sapientia.) ;

Ó srdce kamenné, rozpomni sa, na boľasť Kristovu rozhliadni sa! — Na stal čas boľasti, útrpnosti, — ach, prest ň raz páchať bezbožnosti. — Kristus veľmi je mučený, — na kríži ukrutne usmrtený. — Poličkovaný a pošmievany, — korunovaný a upľuvaný, — bičovaný, bitý, obnažený, — posledne

nevinne odsúdený — na smrť kríža :
hľa zomdlený — s ťažkým krížom
padá dolu k zemi. — Ó prehrozná
horo Kalvária, — kde sa smutná
deje história, — ty si cieľ a ko-
neč Krista mého, — na kríži bo-
ľastne rozpätého ; — ja príčina ; moja
vina — krv svätú cedila, ach, má
vina! — 4. Ty Ježišu Kriste, môj
Spasiteľ, — Ty najvyšší Boh, môj
Vykupiteľ ; — ja hriešnik veľký,
plný viny, — Ty si môj Spasiteľ,
Boh jediný. — Udeľ viny odpu-
stenie, — smiluj sa a spas mňa,
Tvé stvorenie! — Daj, by mne Tvé
sväté umučenie — nebolo na več-
né zatratenie! — Daj, abych zotr-
val v kajúcnosti — a Teba milo-
val na večnosti ; — skrze päť rán
Tvých ráč dať nám, — po smrti
sa radovať s Tebou tam!

**Ovečka ztratená, ach, kde
si, kde ? — ozvi sa, s boľasťou**

hľadám ťa zde! — Má láska mňa
stiahla dolu s neba, — z lona
Otca môjho len pre teba. — Si
neverná? — buď mi verná! — poď
sem, ja ťa vezmem na ramená!
— Povedz mi: tak dlho kdes blú-
dila, — snáď sa ti má paša neľú-
bila? — Hľa, verné ovečky moje
iné — pasú sa v ľubeznej pastve
pri mne; — nehnevajú, — poslú-
chajú, — radostne v ovčinci pre-
bývajú. — Ty ale neverná mňa
nechala, — po horách, dolinách
sa túlala, — poslúchaj mňa ne-
chceš, hnev mne deláš, — hriechy
rozmnožuješ! — čo z toho máš?
Už je mnoho, — chráň sa toho,
— bys večnú nemala škodu z toho.
— Pýcha tvá mňa trním korunuje,
— lenivosť a chlipnosť mňa bi-
čuje, — závisť tvá mňa na smrť
odsudzuje, — hnev žľcou napája;
na mňa pľuje — tvoje smilstvo

— a obžerstvo; — z rúcha ma vyzlieka tvé lakomstvo.

Podakujme Kristu Pánu,
vzdajme jemu slušnú česť a chváľu;
— bo on skrz Své umučenie rá-
čil nám dať hriechov odpustenie.
— S neba stúpil, ponižil sa — a
z Marie Panny narodil sa; triatrid-
sať liet pracoval, — keď seba na
kríži obetoval. — Spínala hor
Matka ruky, — vidiac Syna, vidiac
jeho muky, — Syna svojho jedi-
ného — a na drevo kríža pri-
bitého. — S kríža volať ho, sly-
šala, — trpieť ho videla a plakala,
— nemohla ho múk pozbaviť ani
jeho svätú krv zastaviť. — Tiekla
krv po Kristu svätá — z hlavy, z
boku, z mnohých rán vylíata. — Vy-
kúpila nás krv jeho — z múk
veľkých ohňa pekelného. — Sil-
ným hlasom Kristus zvolal, — než
na svätom kríži v mukách skončil;

— by človek si pamätoval, — jak ho veľmi dobrý Boh miloval. Kriste, pre Tvé umučenie, — ráč nám všem dať hriechov odpustenie, — nech nás nežhá večný plameň, uchovaj nás Pane Kriste. Amen.

Pred trón Tvoj, ó Kriste! my padáme, — Tvoje umučenie rozjímame, — ktoré si sostúpiať dolu s neba — podstúpil, ach! a to nie za seba, — ale za nás, aby si nás — vykúpil, dal si sa z lásky za nás. — **Na Kredo.** Veríme zo srdca Tvé učenie, — čos učil pre naše vykúpenie. — Nechceme ti strojiť nové muky, — jako tí, čo božské Tvé nauky — potupujú, znevažuju, a s tým Teba, Kriste! ukrížujú. — **Na obetovanie.** Pristúpme k oltáru s pobožnosťou, — vzdávajúci chválu s horlivosťou, — prosiac, by prijal Pán naše dary, ktoré mu skrz kňaza na oltári podávame

a skladáme, — a s nimi i seba oddávame. — **Na Sanktus.** Anjeli Ťa v nebi vychvaľujú, — svätý, svätý! Tebe prespevujú. — I my s nimi, Kriste! tak spievame — a Teba za Pána vyznávame, — prosiac Ťa zas, bys v tento čas — k pokániu naklonil tu všetkých nás.

Po Premenení. Víťaj Krista Pána drahé telo! — ktoré si na kríži pre nás pnelo. — Víťaj krv nevinná Krista Pána! — z jeho svätých údov vylievaná. — Budže smädným, budže hladným k občerstveniu, všetkým toho hodným. — **Na Prijímanie.** Očisť nás od hriechu, ó Baránku! — a, tak čistých priveď k svojmu stánku: by sme čistým srdcom; by sme hodne — požívať mohli krv a telo Tvé; bys vždy s nami, medzi nami býval a prebýval hriešnikami. — **Na Požehnanie.** Padnúc na ívár,

Krista oslavujme — a že nás ob-
čerstvil, mu ďakujme. — Nech mu
bude táto obeť milá — a všetkým
kajúcim milostivá. — Vyslyš, Pane!
nech sa stane — čo o smrti Tvo-
jej rozjímane.

Sem dcéro sionská! — poď
dušo kresťanská! — k zomdle-
nému Kristu v túto dobu; — pot
krve sa valí — z neho, — zrak
sa kalí a padá k zemi pre veľkú
mdlobu; — kalich umučenia —
má piť a trápenia. — Praví: „Duša
má je zarmútená.“ — Ach, jak ho
sužujú: — provazmi sväzujú, met-
lami, prútami ho bičujú, — k stĺpu
priväzujú, — hrozne poličkujú,
— trním svätú hlavú korunujú,
„ukrižuj“ volajú, — na smrť ho
žiadajú, — bár nič na ňom neví-
dajú. — K stĺpu priviazaný — je
a zbičovaný, — jeho sväté rany
až zmodrely; — kríž nesúc zomd-

lieva, — krv ho až zalieva; ach pohliadni, jak sa trasie celý. Z všeho tela čistá — krv tečie z rán Krista! — ukrutnosť židovská smrť mu chystá.

Srdce puká od žalosti — pre smrť Krista mojeho, keď ho vidím v múk trpkosti — na kríži rozpätého. — Svoje ruky rozfahuje, chce hriešnikov objímať; — bo ich zkazu on ľutuje, — chce na milosť prijímať. — Pod krížom ach, Matka čistá — od žiaľu omdlievala, — keď na ňu krv z Pána Krista — dolu s kríža kvapkala. — Ježiš Matku povoláva — by k nemu pristúpila, — rozlúčenie že jej dáva, — že posledná to chvíľa. — „Matko!“ už sa odobiera Syn Tvoj s kríža mojeho, — na ktorom ja hľa umieram — za hriech sveta biedneho! — Plakal Ježiš preľútostný — na kríži rozostrený,

ktorý zdvíhli kati zlostní, — by na ňom bol mučený.

S pobožnosťou oslavujme Spasiteľa bolesti, — ktoré pretrpel na kríži — pre naše neprávosti. — Ó preveľká milosť Pána, ktorá sa ľuďom dostáva — skrz krve vycedenie. — **Na Kredo.** Ó milostný Spasiteľu, — veríme v Tvé učenie, — ktoré jestli zachováme, — Boh nám dá požehnanie; lebo boľastný kríž svätý — a život Tvoj hojne svedčí — o pravosti slov Tvojich. — **Na Obetovanie.** Hľa, obeta lásky plná, ktorá posväcuje nás, — ktorú niekdy Bohočlovek — konal na kríži za nás, — by krvou Svojou vykupil — duše naše a očistil — čo hriechy poškvŕňujú. — **Na Sanktus.** Nech znie srdce i jazyk náš, — svätý si ó Ježišu, — lebo Ty sa na kríži stal — lekárom našich

duší. — Daj nech ctnosti prevádzame, — lebo len tak nádej máme, že raz k Tebe príjdeme. — **Po Premenení.** Ó veľká hojnosť milosti, — nekonečná láskavosť! — Chlieb telom a víno krvou, stalo sa skrz všemnocnosť. — O okraso neba, zeme, — sladký, duševný pokrm! — vlej do nás pokánia ctnosť. — **Na Prijímanie.** Umučenie Ježišove — drahá krv, jeho rany — veriacim pokoj telesný, — i duševný získali. — Bár by sme sa zúčastnili, — čo dobrého vydobyli, — zásluhy dušiam našim.

Stála Matka Putujúca, pod krížom horko plačúca, — keď na ňom Syn milý pnel. — Ach, tej Matke prežalostnej, — zarmútenej a ľutostnej — sedmorý meč v srdci tkvel. — O jak smutná, sužovaná, — bola Matka požehnaná

pre Syna jediného. — Jak truchlila a kvílila, — keď na kríži tam spatrila — muky Syna milého. — Kto by tu ná nezaplakal, — kto by sa tu nenaľakal, — vidiac Matku skľúčenú. — Ktože by ju nêľutoval. — keď by ju tu spozoroval — so Synom tak strápenú? — Pre hriech ľudu bezbožného — vidí trpieť Syna svého, — krv sa prúdiť z jeho žíl. — Vidí, jak tu Syn milý — dokonáva opustený, až i ducha vypustil. — Matko! studnico milosti! — daj mi kvapku Svej žalosti, — nech tu s Tebou nariekam. — Nech sa srdce moje zníeti — a k Ježišu lásku cíti, — nech sa k nemu utiekam. — Svätá Matko! oné rany, — nimiž on bol obsypaný, — hlboko mi v srdce vtlač. — Tvojho Syna raneného, — za mňa muky trpiaceho — boľasť so mnou deliť ráč! — S Tebou

cítim každú bolesť, — čo musel
Syn milý Tvoj zniesť, — dokiaľ
tuná som živý. — Vedľa kríža s
Tebou chcem byť — a nad Kristom
slzy cedíť, — toho som žiado-
stivý. — Panno panien prevznešená.
— budže ku mne naklonená — nech
v bôľ s Tebou rozplývam. — V
každej dobe rovný Tebe — nech
smrť Pána nosím v sebe, — rany
jeho spomníavam.

**Už som dosť pracoval pre
teba, hriešniku, — za triatrid-
sať liet, o môj protivníku! — pôj-
dem, pôjdem do Jeruzalema, — kde
ma ukrižuje to židovské plemä.
— Rád svoj kňazský splním, pre-
stánem už kázať, — tým bezbož-
ným Židom sväté slovo hlásať:
— už je darmo, len vy za mnou
poďte, — učeníci moji, večeradlo
strojte! — Tu ešte raz s vami za
stôl sa posadím, — chlieb v telo,**

víno v krv — svú vlastnú obrátim,
— na pamiatku môjho umučenia;
— smrť podstúpím musím pre cenu
spasenia. — Kam sa obrátiť mám?
už ma Judáš zrádza; — môj vlastný
učeník židov na mňa svádza. — Tí
mňa najdú v záhrade sa modlíť
— a krvou pre sveta spasenie sa
potí. — Zástupy židovské už ma
polapily, — keď ma Judášove ústa
poľubily; — provazmi ma ukrutne
sväzujú, — sem a tam strkajú, c,
na zem ma shadzujú. Už som
privedený k súdu k Anášovi, — odtiaľ
ma povedú zas ku Kajfášovi:
— na mňa všade len krivo žalujú,
— všetci bijú, trýzňajú; katujú, bi-
čujú. — Korunu trňovú pre mňa
pristrojili, — preveľmi špidlatú na
hlavu vrazili; — ach, počujte! už
krv zo mňa tečie; — ach, z koľko
tisíc rán pre teba, človeče! — Ne-
pravý svedkovia krivo dosved-

čujú, — Pilát a židia sa tej reči radujú, — a preto hneď „ukrižuj!“ volajú; — nech sa to skôr stane! všetci to žiadajú. — Radšej prepustíme lotra Barabáša, — len aby sme mali živého Ježiša, — ktorého mi nechceme ľutovať, — lež jeho chceme dať radšej ukrižovať. — Riekol Pilát k Židom: Hľa, človek nevinný! — bych smrti výrok dal, neznám na ňom viny; — vydávam vám ho jako nevinného! — Tí skríkli: buď na nás a synoch krv jeho. — Na smrť vyvádzajú už Pána Ježiša. — O duša kresťanská pováž farchu kríža! — Sväté nohy už pod ním klesajú, — nemohúceho vstať židia ho kopajú. — O horo vysoká, horo ty kalvárska, — cesto kameňitá, dlhá a mordárska! — Už nemôžem pre mdlobu kríž uniesť; — ach, Šimone, na vrch pomôž

mi ho vyniesť. — Kríž so seba skladám, mňa naň pripínajú; — katovia ukrutní klinmi prerážajú — ruky, nohy; ach, údy zomdlené — už sú rozťahnuté, na kríž zavesené. — Ach, už pnem na kríži a volám žalostne, — od svej milej Matky lúčim sa ľútosťne: — ju porúčam včul Bohu Otcovi — a po ňom tiež môjmu Ján učeníkovi. — O milý kresťane! s tebou sa rozlúčam; — za ťeba krv cediť, Bohu ťa porúčam; — je-li ku mne tvé srdce úprimné, — ľutuj ma, nariekaj, že trpím nevinne.

Na veľký piatok.

(K poklone sv. Kríža.) O ľude môj, národe môj! — zdáliš som ja nepriateľ tvoj? — že ma na smrť odsudzuješ, — a života pozbavuješ? — Z Egypta som ťa vyviedol — a do zeme tvej privie-

dol; — tys mňa vyhnal, . Kráľa
svého — z kraja, mesta to svätého.
— O ľude môj atď. — Ja som ti
dal berlu do rúk: — mne ty za
to trsf horkých múk; — ja som
ti dal hodnosť trónu: — a ty z
trna mne korunu. — O ľude môj
atď. — Aby teba trápif prestal,
— ukrutne som Egypt trestal: — tys
mi za to zradu koval. — ukrutne
si mňa bičoval! — O ľude môj
atď. — Farao teba obklopil, — ja
som vojsko mu potopil: — a ty
si mňa k zlej náhrade — zradil
zlostne v kňazskej rade. — O
ľude môj atď. — Otvoril som tebe
more, — zdvihnul vlny jak múr
hore, — vodil som ťa stĺpom jas-
ným: — tys mne smrť prial kri-
kom hlasným! — O ľude môj atď.
— Ja som teba všade vodil,
— more s tebou tiež prebrodil:
— tys mne v srdce píku vrazil,

vodu s krvou von vyrazil. — O
ľude môj atď. — Štyridsať liet
som Ťa vodil, — mannu som Ťi
k jedlu plodil, — dal som tebe
zem prehojnú, — a ty páchaš
zradu zbojnú. — O ľude môj atď.
— Ja som teba krmil mannou — a
napájal vodoú skalnou: — tys mne
horkú žľč podával, — keď na kríži
som skonával. — O ľude môj atď.

Na Bielu sobotu.

(Pri čítaní profecíí.) Pozri, mizerný
človeče! — jak z Krista Pána krv
teče! — Plačme jeho — plačme
jeho,*) — Spasiteľa svého. — Jak
je hrozne potupený — a od všet-
kých opustený. — Plačme jeho atď.
— Ach, človeče! spomeň na to,
— že si popol a len blato. — Plač-
me jeho atď. — Božský zákon

*) Staroslovanská forma.

prestupuješ — a sa Bohu prehre-
šuješ. — Plačme jeho atď. — Všetko
chcel trpeť pre teba, — bys bol
prijatý do neba. — Plačme jeho
atď. — Ty však cesty jeho nevieš,
— blúdnou cestou sa vždy berieš.
— Plačme jeho atď. — Svetské
márnosti miluješ, — Boha svojho
nemiluješ. — Plačme jeho atď.
— Rozkoše v veľkou radosťou
— užívaš, a s nemiernosťou. — Plač-
me jeho atď. — Ach, človeče!
nechcej sveta, — bo bude po te-
be veta! — Plačme jeho atď.
— Jestli hriechy neopustíš, — več-
né muky trpeť musíš. — Plačme
jeho atď. — Hľad na rany Krista
Pána, — ktoré sú do nebies brána.
— Plačme jeho atď. — By nás
spasil, prišiel s neba, — hriechy
sveta vzal na seba. — Plačme
jeho atď.

Na Veľkú noc.

Radujte sa, o kresťania! — v
srdciach vašich plesajte; — z
mrtvých povstal váš Spasiteľ, — Alle-
luja spievajte. — Chvála Otcu i
Synu, — tiež i Duchu svätému, —
[:Alleluja:]; — radosť tebe hrieš-
nemu. — Víťaj, milý Spasiteľu!
— slávne z mrtvých vzkriesený;
— smrti zlej premožiteľu! — buď
od nás pozdravený. — Chvála
atď. — Telo Tvoje, môj Ježišu!
— jak slnko je zjasnené, — čo
k spaseniu mojej duše, — bolo
ťažko ranené. — Chvála atď. — Ra-
duj sa, o Panno svätá! — máš
Synáčka živého, — ktorého si tak
boľastne — oplakala mrtvého.
— Chvála atď. — Veseľte sa, o
anjeli! — Kráľa svojho víťajte.
— Alleluja nevinnému — Baránku
zaspievajte — Chvála atď. — Už

je nádej naša silná, — že tiež
niekdy vstaneme, — a že s Kris-
tom Spasiteľom — radovať sa bu-
deme. — Chvála atď.

Na svätého Ducha.

Duchu svätý, príď s neba, — a
vyďať ráč zo seba — žiaru svetla
Tvojeho! — Príď, Otče zúbože-
ných, — darca darov sľúbených,
— svetlo srdca nášeho! — Teši-
teľ najhlavnejší, — duše Hostí naj-
milejší — presladké občerstvenie.
— V práci si poľahčenie — v
horku si ovlaženie — a v plači
potešenie. — Svetlo plné blahosti,
— naplň srdca vnútrosti — ľudu
Tebe verného. — Bez Tvej svä-
tej mocnosti — je človek v ničem-
nosti; — nenie v ňom nič dobré-
ho. — Očisť, čo poškvrnené;
— zvlaž, čo je vysušené, — uz-
drav, čo je ranené. — Zohni, čo

je stužené; — zohrej, čo je studené; — naprav, čo je zblúdené. — Daj všem vieru majúcim, — a v Tebe dúfajúcim — dar sedmých milostí. — Odplatu udeľ ctnosti. — slávu po tej časnosti, — a nebeské radosti.

K najsv. Trojici Božej.

O Trojico najsvätejšia, — o Jednoto najdivnejšia, — daj, nech každý Ťa vyznáva — Trojjednému chválu vzdáva. — Z rána slnko keď vychádza, — až k večeru, keď zachádza, — každodenne Ťa slávime, — vrelým srdcom velebíme! — Ty slnečný blesk a oheň, — Ťa vyskumať nenie roveň — nikto bo máš slávy hojnosť — a v jednote trojnásobnosť. — Jasné slnko na tom svete, — čo nám svieti, hreje v lefe, — pre trojjedné Tvoje Božstvo — je nejaké podobenstvo.

— Otče! Tys jak blesk slnečný,
— Syn paprsek je Tvoj večný,
— Duch svätý jak oboch oheň,
— bez rozdielu obom roveň. — Bez
paprsku blesk nebýva; — tak Otec
so Synóm býva; — blesk a žiara
bez svetlosti — nenie v Božej
slnečnosti.

Bože verím, Bože úfam, — zo
srdca Ťa milujem! — Za kresťana
sa vydávam, — všetko verím a
vyznávam, — čo cirkev nás vy-
učuje, — bo to svätou pravdou
Tvou je. — V tejto viere a ná-
deji, — v láske Tvej mňa posil-
ni. — Bože verím atď. — Verím,
že Boh je jediný — okrem Jeho
nenie iný. — V troch Osobách
jedno Božstvo, — dobrým dajúc
své kráľovstvo. — V tejto viere
atď. Bože verím atď. — Verím, s
trónu že večného — Boh-Syn Otca
nebeského, — na zem stúpil a

nám. sa. dal, — človečenstvo. na
seba. vzal. — V tejto viere atď.
— Bože verím atď. — Ty si več-
ná pravda, Bože; — žiaden skla-
maj Ťa nemôže, — Tebe nič nenie
skrytého, — tak verím bez strachu
všeho. — V tejto viere atď. — Bože
verím atď. — Sám chceš, abych
dúfal v Tebe; — že po smrti dáš
mi nebe — a odpustiš tomu viny.
— kto pokánie pravé činí. — V
tejto viere atď. — Bože verím
atď. — V Tvoju pomoc všetko
skadám, — v sľuboch Tvojich si
zakladám, — že jak ráčil si pri-
sľúbiť, — tak chceš verný tiež
slovu byť. — V tejto viere atď.

K blahoslavenej Panne Marii.

a) Antifóny.

Slavná Matko Spasiteľa! —
Hviezdo morská putujúcich! —
Bráno nebies otvorená! — buď

pomočou padajúcich. — Zastaň nás, o Milostivá! — ktorá keď si porodila — Svojho Syna Stvoriteľa, — príroda sa zadivila. — Matko! ktorás pred pôrodom — i po ňom vždy Pannou bola, — primlúvaj sa za nás hriešnych — u nášeho Spásiteľa.

Zdravas Kráľovno nebeská!
— Zdravas Ty Pani anjelská! —
Koreň Jesse, nebies bráno! — z ktorej svetú Svetlo dano. — Ple-
saj Panno najslávnejšia, — Ty zo všetkých najkrásnejšia! — Milo-
stivá Panno čistá, pros vždy za nás Jezu Krista.

Raduj sa nebies Kráľovna!
— Alleluja, alleluja! — Koho nosiť bola hodná, — Alleluja, alle-
luja! — Z mrtvých vstal, jak pred-
povedal, — Alleluja, alleluja! —
Pros, aby nás k sebe prijal —
Alleluja, alleluja!

Zdravas Kráľovno! — Matko milosrdenstva! — život tiež i sladkosť, — a nádej naša, zdravas! — K Tebe voláme — hriešni synovia Evy, — v tomto slz údolí, — kajúci a plačúci. — A preto tedy, — Orodovnico naša! — Obráť k nám tie svoje, — tak milosrdné oči! — A nám Ježiša, — ktorý je požehnaný — plod života Tvojho, — tam vo večnosti ukáž! — O milostivá, — a nad všetky pobožná, — o presladká Panno! — Matko Božia, Maria!

b) *Iné piesne.*

(Na sviatok očisťovania P. Marie.)
Pozdravená buď Kráľovno, — o Maria! — neba, zeme Cisárovnou, — o Maria! — Radujte sa Cherubíni, — chválu vzdajte Serafíni, — pozdravte svú Kráľovnu, — nebeskú Cisárovnou: — Zdra-

vas, zdravas, zdravas, o Maria!
— Nad mesiac Ty si krásnejšia —
o Maria! — a nad slnko si jasnejšia,
— o Maria! — Radujte atď. — Ty
si rajská ruža krásna, — o Maria!
bleskom každej ctnosti jasná, —
o Maria! — Radujte atď. — Bez
poškvrny si počala — o Maria!
— v čistote sa matkou stala, —
o Maria! — Radujte atď. — Oči-
štenie si prijala, — o Maria! —
potrebné bárs' to nemala, — o
Maria! — Radujte atď. — Ty
všetech ľudí potešuješ, — o Maria!
— Zem smutnú rozveseľuješ, —
o Maria! — Radujte atď. — Pri-
veď nekdy nás do neba, — o
Maria! — Nech tešíme sa tam z
Teba, — o Maria! — Radujte atď.
— Slyš vždycky nás všetech srde-
čne, — o Maria! — so Synom,
kde plesáš večne, — o Maria!
Radujte atď.

(Na sviatok najsv. mena P. Marie.)
Marie slavné meno — buď od
nás velebeno: — Maria! Keď len
uši očujú, — Mariu zvelebujú: —
Maria! — Srdce plesá, — raduje
sa, — žiada ono Ťa chváliť, —
celým srdcom osláviť. — Maria!
— Slasť cíti srdce moje, — keď
sa cíti meno Tvoje: — Maria! —
Jazyk Ťa zvelebuje, — s Ježišom
oslavuje: — Maria! — O Maria!
— Skrze Teba — milosť sa ude-
ľuje — o tomu, kto Ťa miluje,
— Maria! — Všetko láska Tvá
môže, — spasenie nám vymôže:
— Maria! — K Tebe sa utiekame,
— dietky k Matke voláme: —
Maria! — Ochraňuj nás! — ob-
hajuj nás! — Bysme i tu blažení,
— i tam boli spasení. — Maria!
— Hriechy nás zarmucujú, — bo
nás neba zbaľujú! — Maria! —
Sužovaných obrano! — a hrie-

šnikov ochrano! — Maria! — O Maria! — čistá Panna! — Ach pros sa nás každý čas, a pri smrti stoj pri nás. — Maria! — Ctiteľom mena Tvého — ukáž Syna Božieho, — Maria! — Ty Matka jeho vzácna, Tvá prosba mu je vďačná — Maria! — Sa primlúvaj — tých, ktorí Ťa milujú, — Matkou svojou menujú, — Maria! — Vypros, kto sa obracia — a k Tebe sa navracia, — Maria! — aby v dobrom zotrval, — úprimne Ťa miloval, — Maria! — Tebe chválil, — Boha slávil, — i tuná včul na zemi, — i tam jednúc na nebi, — Maria!

Horí naša láska — k Tebe Matko Božská, — o Panenko Maria! — Ty si Panna čistá, — naša pomoc istá, — spanilá konvalia! — O Maria Matko! — Tvé meno znie sladko, — vypros nám

milosti, — máme na tom dosti
— za života nášeho. — Slasť im-
plyne s neba, — čo o milosť Teba
— vrúcny m srdcom vzývajú; —
v Tebe dôvernosťou, — pravou
pobožnosťou — svoju nádej skla-
dajú. — Viem, že žiaden není —
Tebou opustený; — ktorý Teba
vzýva, — v úzkosti vždy býva —
skrze Teba tešený. — My k Tebe
voláme, — o pomoc žiadame —
vo svojom tu trápení; — Evy po-
tomkovia, — hriechu dedičovia —
z raja ach, vytvorení. — S neba
vysokosti, — o plná milosti! —
obráť oči na nás — každý ža-
lostný čas, — o Matko dobrotvá! —
— O Maria Panna! — Ty s den-
nica ranná, — dcéra Evy nevinná,
— čo si z panenského, — života
čistého, — Pána nám porodila.
— Pros, by vieru pravú — sme
a Božiu slávu, — vždy vyhľadá-

vali, bludom vyhýbali — a hrieš-
nemu tiež pádu. — Padlí do úz-
kosti, — biedy, nemožnosti — a
pomoci zbavení, — v nemoci, v
ťažkosti, — potrebe, v žalosti, —
kvílime opustení. — V Tebe máme
Matku, — Lekárkyňu sladkú, —
ktorá nás uzdraví, — bolesť nám
uľaví — i žiaľ v radosť obráti.
— O anjelská Panno, — nebeská
Kráľovno! — shliadni s trónu
svojeho — na úzkosť, strasť, núdzu
— kresťanského ľudu — a veľké
ťažkosti jeho. — Krista s nami Ty
pros — a tú milosť vypros: —
by nám vždy pomoc dal — a
všetkých povolal — do kráľovstva
svojeho.

Ja som si vyvolil silne iste,
— Panenku Mariu útočiste, —
ktorú ja chcem vzývať vo dne, v
noci, aby mne prispela ku pomoci.
— Tys mne vždycky najmilejšia,

— o Panno Maria najčistejšia!
— Bárs asnáď nemajú dôvernosti
— mnohí, o Maria! v Tvej moc-
nosti, — ja však k Tebe vzdý-
chám skormútený, — bo Ty v
každom tešíš ma súžení; — Tys
má nádej najsilnejšia, — o Panno
Maria najčistejšia! — Tebe, o
Matičko, sa oddávam, — pod moc
a ochranu Tvú poddávam; — ráč
ma zbaviť všetkých neprávností
— a dušu očistiť od všetch zlostí;
— Tys nad vše panny krásnejšia,
— o Panna Maria najčistejšia!

Každú chvíľu, pej rozmilú,
— chváľu Marii Panne, — jej
slávnosti a jej ctnosti — pobožne
sláv kresťane: oslavuj ju, — ob-
divuj ju — nad všetko povýšenú:
— ach, presladkú Božiu Matku —
menuj blahoslavenú, — Keď fa
hriechu, zlého dechu — búra
mdlého zachváti, k nej pospiechaj,

ak nej utekaj, — ona neresť za-
vráti; tá osoba — je ozdoba —
Všehotvorca múdrosti; — tá Krá-
ľovna je tiež zrovna — nádoba
všej milosti. — Súc bezvinná,
splodí Syna, — mimo behu prí-
rody, — by vinného zbavil zlého,
— zbavil pekla nehody; — preto
stály, — neskonálny — chválospev
jej zavznievaj: — dary s neba
sniesla v teba, otvorila blahý raj.
— Všetky moje ducha stroje —
k Marii sa povzneste; — jej bez
konca vďačnosť srdca — najvrúc-
nejšiu prineste. — Nikto iste —
v sveta mieste — nenie tej vý-
rečnosti, — aby chválu dokonálu
— vzdal jej vyvýšenosti. — Matku
Krista má doista — každý uctiť
obzvlášťne; — ju milovať, zvele-
bovať — a dľa nej žiť vždy ctno-
stne. — Mne ona dá, — Syn jak
žiada, — abych konal púť tela,

— zbožne umreť, šťastne uzreť
— mojego Spasiteľa!

Matko presvätá, — láskou
bohatá, — zdravas Panno Maria!
— Panno prečistá, — ochrano
istá, — ráč byť pri nás, Maria!
— Vo dne i v noci, — buď nám
k pomoci, — prímluva Tvá, Maria!
— Buď lekárkyňou, — tešiteľkyňou,
— nám v nemoci, Maria! — Hľaď
na nás v mdlobe, — slyš nás v
porobe, — nakloň sa k nám, o
Maria! — Hriech nás napadá, —
sila upadá! — pomôž nám, o
Maria! Istý prístave, plavby kla-
mavé, — hrozia nám, o Maria! —
Pre Svoje slasti, — pre Svoje
strasti, — uslyš nás, o Maria! —
Buď prímluvkyňa, — keď ťažká
vina — tlačí nás, o Maria! —
Nech naše zlosti — Syn Tvoj z
milosti — sníme s nás, o Ma-
ria! — V každom túžení, —

v každom súžení, — nakloň sa k nám, Maria! — Buď potešením, — buď spomožením — vždy naším o Maria! — V poslednej dobe, v smrteľnej mdlobe, — ráč pri nás stáť, Maria! — Z tejto časnosti, — k Syna blahosti, — prived' nás, o Maria!

Milujem Ťa, o Maria! — Boha krásna Devica; — Teba večnou obejmula — láskou jeho pravica, — jako biela holubica — prišla si na hriešnu zem, — Teba Matko milujem! — Milujem Ťa, o Maria! — strome života rajského, — ruka Božia doň štepila — prút spasenia nášeho. — Z Teba vzkvitla ctná ratolesť, — zkiad' sa blaha nádejem, — Teba Matko milujem! — Milujem Ťa, o Maria! — Boha Ducha Nevesto. — Milosťami ozdobené — bohostánku Ty miesto, — pre zázračné Tvoje čtnosti —

velebí Ťa nebe, zem — Teba Matko milujem! — Milujem Ťa, o Maria! — silná duše obrana, — k prímluve Tvej otvorená — je do neba nám brána; — ach! pros tedy Panno, za nás, — nech ku Kristu dospejem, — Teba matko milujem!

O Ty prekrásna, — Hviezdo prejasná, — Pani prívetivá, — sveta celého — Matko milostivá. — S anjelmi s neba — svätí ctia Teba, — Dcéro Dávidova; — dnes Tebe pieseň — znie Šalamúnova. — Nebieš Kráľovná, — ratolesť rovná — hriechom nerušená; — k podpore sveta — od Boha zvolená. — Hviezdo jaterná, — jasná lucerna, — slnka rozjasnenie, — tmy našej mysle — si Ty osvietenie! — Mesiac prečistý — v biede liek istý, — prispej vykúpeným — v tomto údolí — slzami skropeným. — Nad slnko jasná,

—, Panno prekrásna, — Bohu za-
ľúbená, — hriechom Adama — si
nepoškvvrnená. — O refaz zlatá,
— o berlo svätá — a veža slono-
vá — skrz Teba príď nám — pod-
pora Pánova! — O palmo ctnosti,
— nápoj sladkosti — vôňa pre-
drahá, — buď poblúdilým — ku
nebesiam dráha. — Kmenu ne-
beský, — blesku anjelský, — o-
bloha spasenia, — ráč'slyšaf naše
— piesne zarmútenia.

Predivne spanilá, — všetka
roztomilá, — mocná, prívetivá Pani
neba! — Tebe porúčame, — Tebe
oddávame — s telom, dušou spolu
našou seba. — Sa oddávame, — Ti
porúčame — všetko, ach, všetko,
čím len /vládneme, — Marii s ra-
dosťou darujeme. — Predivne si
krásna, — nad všetek blesk jasná;
— nebe ľubeznosťou ozdobuješ,
— nebeských dvoranov, — svä-

tých nebešťanov, — svojou dôstojnosťou okrašťuješ. — Ty hodnosťami — a milosťami — si Panna prehojne ozdobená — od Boha samého vyvolená. — Tyś bez všetkej viny, — bez všetkej poškvŕny — Boha Otca Dcérou učinená; — od Syna za sladkú — vyvolená Matku, — nesmiernymi darmi ozdobená; — Duch svätý Teba — zvolil pre Seba — za Nevestu plnú nevinnosti, — abys bola Jeho od večnosti. — Ty nebesia celé — činiš preveselé — svojou prelaskavou prítomnosťou; — Panno! Ty panuješ — a slávne kraľuješ — svojou v nebi, na zemi hodnosťou; — chválu Ti vzdáva — pieseň anjelská; — srdečne plesajú, Ťa vítajú, — Tebe Kráľovnej sa poddávajú. — Boh v Tebe dal, isté — všetkým útočiste — hriešnikom nešťastným, zarmúteným; — Ty

si Pomocnica, — veľká zástupnica —
— všem biedou, úzkosťou utrápeným; — v nebezpečnosti — z
Tvojej možnosti — zastaň nás,
ochráň a zažeň zcela — od nás
vždy nášeho nepriateľa. — Buď
nám na pomoci, — Panno! vo
dne, v noci, — v strasti, biede,
núdzi a ťažkosti. — Buď vždy
našou Matkou — v každom ne-
dostatku; — obzvlášte v smrteľnej
tej úzkosti — pri nás spanilá —
stoj Matko milá! — prived' nás
k svojemu miláčkovi — Ježišu,
božskému Synáčkovi.

Pred vekmi zvolená — Pani
anjelšká, — slávou ozdobená —
Hviezdo nebeská! — My sa k Te-
be utiekame, — Matko predivná!
— vrúcny m srdcom Ti spievame:
— Salve Regina! Tyś na svete
žila — v ctnosti, v svätosti; —
— Bolas Bohu milá, — plná mi-

losti, — vyvolená Matkou Krista,
— Panno nevinná; — preto zdravas
Panno čistá: — Salve Regina!
— K Tebe bol poslaný — Gabriel
s neba, — od Boha vyslaný —
pozdraví Teba. — Že bez muža,
tak zvestuje, — porodiš Syna —
a vrúcne Ti prespevuje: — Salve
Regina! — Pred a pri pôrode —
Pannou s' ostala, — veniec po
pôrode — si zachovala; — preto
Teba oslavuje — celá krajina; —
Tebe každý prespevuje: — Salve
Regina! Prekrásna laliha, — Panno
spanilá! — Vonná konvalia, —
Matičko milá! — ráč za nás všetch
orodovať — u Tvojho Syna; —
večne Ti chcem prespevovať: —
Salve Regina!

**Tisíckrát buď nami ctená,
Mária! — Od anjelov pozdrave-
ná, Kráľovna! — Maria, Mária, o
Maria, Kráľovna! — Milosti si bo-**

žej plná, Maria! — Nad všetch
svätých vyvýšená, Kráľovna! —
Maria, Maria atď. — Pán Boh s
Tebou, Panno verná, Maria! —
Duchom svätým zastínená, Krá-
ľovna. — Maria, Maria atď. —
Požehnanás' nad vše ženy, Maria!
— Plod Tvoj svätý požehnaný,
Kráľovna! — Maria, Maria atď. —
Ježiš Kristus, príklad ctnosti, Ma-
ria! — Vtelil sa pre naše zlosti,
Kráľovna! — Maria, Maria atď. —
Matko Božia, ach, pros za nás
Maria! — Keď budeme umierať
raz, Kráľovna! — Maria, Maria atď.
— Amen, všetkým nech sa stane,
Maria! — Tvojim dieťkam, jak žia-
dame, Kráľovna! — Maria, Maria
atď.

Zdravas, zdravas, o Maria!
— zdravas Matko milostivá! —
zdravas buď stotisíckrát — Ma-
ria Tvé meno sväté. — Milosťou

si obdarená, — milosťou si naplnená. — Zdravas, zdravas, o Maria! — zdravas Matko milostivá! — Boh, ktorý nás má pod mocou, — čo všetko stvoril Svojou mocou, — s Tebou vždy bol, s Tebou bude, — jak dlho Boh Bohom bude. — Zdravas atď. — O Maria, Ty-si Panna — medzi všetkými požehnaná, — nado všetko povýšená, — od večnosti vyvolená. — Zdravas atď. — Požehnaný plod Tvojeho — je života prečistého! — Ježiš, milý náš Spasiteľ,

Marii zaspievaj pieseň dušomá; — Mariu vždy vzývaj, ona pomoc tvá! — V radosti, v žalosti sladké meno jej; — hojnosť všetkej milosti najdeš vždy u nej. — Srdce jej k nám veľkou láskou vždy horí, — vernú má priateľku, kto sa jej korí; — ani syna zlého nezavrhuje, — u Syna božského

zaň oroduje. — Nepriateľov viery
ona porazí, než sa blud rozšíri,
ona ho zkaží: — Hviezdo naj-
jasnejšia, čistá lalija, — zdravas
najmocnejšia Panno Maria!

(Litánie Loretánske vo veršoch.) Stvo-
riteľu, Spasiteľu, — Duchu svätý,
Tešiteľu, — jeden Boh v troch
Osobách, — v každých ctený buď
dobách! — Pane, smiluj nad
nami, — Kriste, smiluj sa nad
nami, — uslyš nás, — vyslyš naše
žiadosti, — Bože, v každej úz-
kosti! — Maria, buď pozdravená,
— Matko Božia vyvolená, — nad
vše panny si čistá, — Rodičko
Jezu Krista. — Matko, k Tebe
my voláme, — o prímluvu Ťa
žiadame! — Pros za nás, — pros
za nás, — predlož naše žiadosti
— Bohu v každej úzkosti! —
Matka Božej si milosti, — počatá
bez hriechu zlosti, — o Matko

najčistejšia — Matko najčistotnejšia! — Matko, k Tebe atď. — O Matko neporušená, — o Matko nepoškvrnená, — Matko naša premilá. — Matko divná, spanilá! — Matko, k Tebe atď. — Ty, o Matko Spasiteľa, — o Panno najmúdrejšia, — Panno cti najhodnejšia! — Matko, k Těbe atď. — Panno nad všetch chvalitebná, — Panno mocná a velebná, — o Panno dobrotivá, — mocná a milostivá! — Matko, k Tebe atď. — Zrkadlo spravodlivosti, — Stolica všetkej múdrosti, — nám príčina radosti, — uslyš naše žiadosti! — Matko, k Tebe atď. — O duchovná Ty nádobo, — o poctivá Ty nádobo, — nádobo pobožnosti, — uslyš naše žiadosti! — Matko, k Tebe atď. — Krásna ružo Ty duchovná, — Dávidovej veži rovná, — veža z kosti slonových — plná darov

Pánových! — Matko, k Tebe atď.
— Panno jak dom zlatý jasná, —
o úmluvy archo spasná, — Ty
nebeská si brána, — krásna hviezda
si ranná. — Matko, k Tebe atď.
— Uzdravenie nemocného, — úto-
čiste tiež hriešneho, — v zár-
mutku potešenie, — kresťanov
spomoženie! — Matko, k Tebe atď.
— Anjelov si Ty Kráľovna, patriar-
chov Tyś Kráľovna, — tiež pro-
rokov Kráľovna, — apoštolov Krá-
ľovna. — Matko, k Tebe atď. Mu-
čenníkov Tyś Kráľovna, — vyzna-
vačov Tyś Kráľovna, — čistých
panien Kráľovna, — všetkých Svä-
tých Kráľovna. — Matko, k Tebe
atď. — O Baránku, Boží Synu,
— čos sňal sveta hriech a vinu,
— o Baránku nevinný! — Sním
aj s nás hriechy, viny! — Pane
smiluj sa atď.

K sv. Jozefovi, pestúnovi Krista Pána.

K tebe prichádzame, ženíchu slavný — kráľovnej nebeskej, Marie Panny, — Kristov pestúne, — mocný patrón! — Uslýš milostive náš vrúený hlas, — pod svoju ochranu ráč príjať nás. — Slávime úctive dnes tvoje ctnosti: — nepochybnú vieru, kvet nevinnosti; — prosíme teba, — vypros nám z neba — milosti, tvé ctnosti nasledovať — a s tebou v nebesiach sa radovať. — Vypros nám u Boha šťastné skonanie, — u nevesty svojej orodovanie: — Ježiš, Mária, — najsladšie mená, — nech sú nám i s tvojím na útechu, — posledným šepotom nášho dechu!

K sv. Floriánovi, patrónovi proti ohňu.

Slavný Krista bojovníku — Floriáne mučeníku — v nebi už oslávený, — buď od nás pozdravený! — Skrz svätého Floriána — nech ōd ohňa ruka Pána — [:chráni nás:], — Svojou božskou milosťou, — otcovskou láskavosťou. — Tyś za vieru rozhorlený, — Duchom svätým naplnený — zapovrhnuć pohanstvo, — vzals na seba kresťanstvo. — Skrz svätého Floriána atď. — Vieru stále si vyznával — a kresťanov vždy zastával; — preťos bol aj lapený — a mukami trápený. — Skrz svätého Floriána atď. — Prápor Krista si miloval, — za vieru pod ním bojoval — proti bludom, nevere — a pohanskej povere. — Skrz svätého Floriána atď. — Keď skrz žiadne ľa hod-

nosti, — muky, ani lahodnosti — ne-
znan vládár odvábit, — dal konečne
fa zabíť. — Skrz svätého Floriána
atď. — Kali telo tvé sekali — a žele-
zom roztrhali: — lež ty Bohu česť
vzdávaš, — že sa hodným múk stá-
vaš — Skrz svätého Floriána atď.

K sv. Jánovi Nepomuckému.

Boha môjho vzývam; — pieseň
sebe spievam — k potešeniu; —
k radosti ctiteľov, — k mojich ne-
priateľov — napraveniu. — Ja už
patróna mám, — a to je svätý
Ján — Nepomucký. — Dobre zná
Boh milý, — že poklad rozmilý
— česť moja je; tá skrze zlost-
níkov a utrhačníkov — mne
vzatá je. Ja atď. — Boh na
mňa dopustil, — však ma neopu-
stil — v tom zármutku. — Súc
mnoho trápený, — na myslí má-
mený — v mnohom skutku. — Ja

atď. — Srdce zarmútené — nebuď
utrápené — viac v ťažkosti; — tak
sa často stáva, — Boh divne ro-
zdáva — ve milosti. — Ja atď.
— V Jánu nádej skladám, — prí-
mluvu vyžiadam — ja u neho;
— budem prosif jeho, — by pri-
jal verného — sluhu svého. — Ja atď.

K sv. Alojzovi.

O nebeský kvete — krásy an-
jelskej, — príklade vo svete —
cnosti panenskej, — ty obdiv
cudnosti, — a vzor náš v mla-
dosti, — o Alojzu! — Všem tvo-
jim chránencom, — pannám i mlá-
dencom — spiechaj ku pomoci
— vo dne, v noci. — Prečo mrt-
viš telo, — nač' boľné pruty? —
zlému nehovelo, — nač' ten boj
krutý? — Za hriechy ľutovať, —
kajúcnosť vzbudzovať — učíš tým
nás: — bo jak ruža trním, tak

cudnosť mŕtvením — býva obhá-
jená, — zachránená. — Prečo k
tvej čistote — sa nevzbudzujem?
prečo ťa v živote — nenasledujem?
— Pros Boha: život tvoj — nech
mám za príklad svoj — nepre-
stajne; — nie súc bezúhonným,
— nechže slzy roním, — hriechy
zatracujem — a ľutujem. — Pros,
nech napravujem — svoje ne-
mravy, — jak ty, nech milujem, —
život káravý; — žiť vo viere stá-
lej, — v cnosti zotrvalej — moja
žiadosť! — Pre tvé krásne, cnosti
— pros pre mňa milosti: — Boha
vždy milovať, — zvelebovať.

(Dľa : Coeleste Lilium.)

K sv. Cyrillovi a Metodovi.

Buďte zvelebení — a večne slá-
vení, — Cyrille, Metode, bratia
svätí, — pre príkladné cnosti —
k večitej radosťi, — od Boha do

nebies raja vzatí! — v svätej pamäti — slávne vás svätí — náš ľud kresťanský vám prespevuje, — česť a city srdca vyjavuje. — Vami, nebies svetlá! — vlasť naša zakvetla, — vami nám spasenia zora svitla; — z bludov a nevery, — z pohanskej povery — vami rodina naša precitla, — bohov modliny — padly v ssutiny; — vy prví ste v nás vieru vzbudili, — nás Bohu a cirkvi zasvätili. — Svätí biskupovia, — verní pastierovia, — veľkí ochrancovia našej vlasti! — proste nám milosti — od Pána večnosti, — buďte nám štítom proti všej strasti; — nech nevyhasne — to svetlo jasné, — ktoré ste niekdy v nás zapálili; by nás sny nevery nezmýlily. — Sväté semä vaše — padlé v srdcia naše — oblaž verných Bohu všetch kresťanov! — O, by zbožnosť znikla, — rozkol-

nosť zanikla, — spoj jednota viery
všech zemšťanov; — jeden jak v
nebi — Boh sa velebí: tak aj na
zemi jedno učenie, — jedna myseľ,
jedno buď spasenie. — K vám
preto vzdycháme, — o pomoc vo-
láme, — otcovia, za nás sa pri-
mlúvajte! — v každej smutnej dobe,
— potrebe a mdlobe — posily
Božej nám vyžiadať! — Po zem-
skom boji — večne nech strojí —
ctiteľov vašich nábožné hlavy —
v stánkoch Najvyššieho veniec
slávy!

Dušo kresťanská, zvelebuj .
Boha, — že nám Cyrilla dal i
Metoda. — [Svätý Cyrill! — svätý
Metod! — Ľud kresťanský ctí váš
príchod, — že ste nám priniesli
vieru Krista.:] — Prišli ste k na-
ším pohanským predkom, — cvi-
čili ste ich verne vo všetkom. —
[Svätý Cyrill:] atď. — Kázavali

ste Boha jedného, — Otca, Syna
i, Ducha svätého. — [:Svätý Cyrill:]
atď. — Náchyľné duše pri svätom
krste — z hriechu, z pokuty oči-
stili ste. — [:Svätý Cyrill:] atď. —
Pri birmovaní dar svätodušný —
vyprosili ste pre ľud poslušný. —
[:Svätý Cyrill:] atď. — Radili ste
i hriešnikom vtedy — smierť sa
s Bohom v svätej spovedi. —
[:Svätý Cyrill:] atď. — Pri svätej
omši komu sa chcelo, — dali ste
prijasť Kristovo telo. — [:Svätý Ci-
ryll:] atď. — Chorých modlitbou
ste tešievali — a pomanazím po-
silňovali [:Svätý Cyrill:] atď. —
Súcich pastierov na úrad kňazský
— vysvätili ste pre ľud kresťanský.
— [:Svätý Cyrill:] atď. — Žehná-
vali ste manželské stavy, — vše-
tkých ste viedli na dobré mravy.
— [:Svätý Cyrill:] atď. — Mariu,
Svätých ctíť ste učili, — keď ste

Klementa telo nosili. — [:Svätý Cyrill:] atď. — Sväté Písmo v slovenskom jazyku — nechať ste nám v radosť veľikú. — [:Svätý Cyrill:] atď. — Čo Kristus učí a cirkev jeho, máme to všetko z diela vašeho. — [:Svätý Cyrill:] atď. — Posilňujte nás v tej pravej viere, ktorá otvára do neba dvere. — [:Svätý Cyrill:] atď.

Oslavujme hviezdy jasné:
— Cyrilla a Metoda, — tieto s hora svetla kvásne — slovenského národa. (Sbor: Vručne zavznej v národe, — jediný všetkých hlas: o Cyrille a Metode, [:orodujte za nás!:]) — Otcom našim Pána Krista — s prácou veľkou hlásali, — aby sa tak dozaista — k sláve večnej dostali. — (Sbor: Vručne atď.) — Jako verní pastierovia — pásli stádo Pánové — odrážali čo strážcovia — všetky klamy diablové.

— (Sbor:) — Jako sviece pravo-
vzorné — svetlom pravdy svietili;
— srdcia čisté a pokorné — k
láske Božej vznietili. — (Sbor:) —
Apoštolské mocné slovo — ústy
písmom hlásali, — aby semä tak
Pánovo — v roľu jeho zasiali. —
(Sbor:) — S nimi zora spásy svitla
— a za ňou i biely deň; — Pána
roľa krásne zkvitla — a priniesla
hojnú žeň. — (Sbor:) — Sladký
bol za pravdu, práva im kalich
utrpenia; — s Kristom trpeť bola
sláva im a zdroj potešenia. —
(Sbor:) — Už koruna spravodlivá
— v nebi krásli škranec vám:
vaša prosba starostlivá vyžiadať
tú slávu nám. — (Sbor:) — Boh
na vašu vrúcnu prosbu — ráč nás
štedro požehnať; — od nás zlé a
každú hrozbu — všetkých pohrôm
ráč zahnať. — (Sbor:) — Nech vo
viere nás a cnosti zachová Boh

láskavý, — a vo večnej blaženosti
— miesto šťastné pripraví. — (Sbor:
Vrúcne atď.)

K sv. Anne.

Ja som si vyvolil za ochranu —
Matku Matky Pána, svätú Annu, —
jej s telom a dušou sa darujem;
— a ju ako sluší, vždy milujem.
— Nech sa, čo chce so mnou deje,
— k svätej Anne plný som nádeje.
— S dôvernosťou teda každého
dňa — jak ráno tak večer i z po-
ludnia — po jej útočisti som
dychtivý, vždy pod jej ochranou
chcem byť živý. — Nech sa atď.
V zármutku, nešťastí a v chudobe
— viem, že mi pomôže v každej
dobe. — Najmilejšia Matko, svätá
Anna, — ctiteľom svým verným
buď ochrana. — Nech sa atď. —
Čo bych bol pod strechou, bo na
ceste, v horách, pustatinách,

lebo v meste; — strach, bázeň na zemi bo na mori nech sa na mňa valí, nech ma morí. Nech sa atď. — Čo bych bol od svojich opustený, — od známych, príbuzných zavržený; — čo bych bol v úzkosti a v nemoci, svätú Annu volám ku pomoci. — Nech sa atď.

K sv. Vendelínovi, patrónovi proti pádu dobytká.

Svätý Boží Vendelíne — hľa, v slzavej tu doline — teba vrúcne vzývame, — o prímluvu žiadame! — Skrz Vendelína svätého — od pádu dobytkového — ochráň nás, Bože, Tvojou milosťou, — otcovskou láskavosťou. — Ty si pošiel z kráľovského — dvoru, rodu preslávneho, — rástols v Krista učení, — bol si k cnosti vedený. — Skrz Vendelína atď. —

Ty, vidiac nebezpečenstvá — večného blahoslavenstva, — opustils dom otcovský, — skvostný palác kráľovský. — Skrz atď. — Ty z lásky k Spasiteľovi, — sveta Vykupiteľovi slávu rodu ukrýval, — za pastiera slúžieval. — Skrz atď. — Verné stádo své si hájil, — pred nešťastím si ho chránil! — pri ňom na Boha svého — pamätal si večného. — Skrz atď. — Boh od škodlivého pádu, — od každého tiež úkladu, — stádo tvoje zachoval; — bo si jeho miloval. — Skrz atď.

K sv. Martinovi biskupovi.

Shliadni na nás s výšky skvelej — patróné náš, Martine! — nech sa ľud tvoj v láske vrelej — k Tebe vďačne privine; — zanechal si nemé modly, — nehľadal si slávu, česť, — opustil si svet ten

podlý, zvelebil si Kristov kresť.
— V Ambiane žobrák sedel,
medzi bránou, zimou mrel, — ty
si naňho „smutne hľadel, — plášť
s ním deliľ užavrel. — Jak ti vo
snách srdce plesá, — keď tvoj
plášťik Krista kryl, — keď anjelov
sbor tu klesá, — Boha chváliac zo
všech síl. — Hneď si pravil:
„Vzdám sa služby, — Juliane,
knieža môj! — ku Kristu ma zvú
mé túžby, on mňa volá vo sbor
svoj. Zbožný biskup v Poatieru
— k nebesiam ma povedie, — zná
on božskú pravú vieru, — tá môj
nosič zajede“. — Hilarie, muž
svätý! útočište k tebe mám, —
láskou tvojou v duchu vzňatý
správe tvojej sa poddám: — potom
pôjdem do svojej vlasti — bych svú
matku k Bohu mal, — bych jej
získal rajskej slasti, — s ňou sa
v nebi radoval.

Za úrodu zemskú.

O najvyšší Otče s neba, — veľký v Svojej mocnosti! — Ty sám všetko obživuješ, — všetmu pokrm udeľuješ, prosby naše slyš skrúsené, — Tebe vrúcne prednesené. — O najvyšší Otče s neba, — veľký v Svojej mocnosti! — O najvyšší Otče atď. — Na roľ našich obrábanie dávaj sväté požehnanie; — časom tichý dážď pršať daj, — žižnivú zem ním napájaj. — O najvyšší Otče atď. — O najvyšší Otče atď. — Naším zbožiam daj zveľatok — lúkam, hojný tráv dostatok, — záhradám a vinohradom — i všem naspor plodu sadom. — O najvyšší Otče atď. — O najvyšší Otče atď. — Pred výmokom, suchom, mrázom, — pred krúpami, búrkou, hmyzom, — a všetkým, čo robí škodu, —

našu poľnú chráň úrodu. — O najvyšší Otče atď. — O najvyšší Otče atď. — Preukáž nám tú dobrotu, — by sme darov Tvých štedrotu — zdraví mierno požívali, — vďaka Tebe vždy vzdávali. — O najvyšší Otče atď.

Za vyjasnenie.

Otče náš nebeský! — k Tebe voláme, — v úzkosti a biede — pomoc žiadame. — Smiluj sa nad nami, — Pane Bože náš, — jasným a ľúbezným — slnkom poteš nás. — Eliáš keď prosil, — by nepršalo, — pol štvrta roka vždy jasno bývalo. — Smiluj sa atď. — Ty si vodám, vetrom — niekdy prikázal, — že hneď jasno bolo, — svú moc ukázal. — Smiluj sa atď. — Udeľ nám slniečko — z Tvojej milosti, — by našu ohrialo — zem v jej mokrosti. — Smiluj

sa atď. — Ešte raz voláme, —
mocný Bože nás! — jasným,
krásnym, teplým — časom poteš
nás. — Smiluj sa atď. — Zažeň
tiež preč od nás — všetky po-
hromy: — ľadovec a búrky —
privaly, hromy. — Smiluj sa atď.
— Ach, prestaň už trestať — naše
hriešnosti, — odpusť nám a vyslyš
— naše žiadosti. — Smiluj sa atď.

Za dážď.

Otče náš nebeský! k Tebe vo-
láme, — v úzkosti a biede pomoc
žiadame! — Smiluj sa nad nami,
Pane Bože náš! tichým a potreb-
ným dážďom poteš nás! — Pro-
rok Eliáš bol Tebou slyšaný —
a na jeho prosbu s neba dážď
daný. — Smiluj atď. Ty sám, Bože,
vidíš naše súženie — u Teba hľa-
dáme své poľahčenie. — Smiluj
atď. — Všetko schne a vädne,

čo je na poli; — zbožie zrastu nemá v žíznivej roli. — Smiluj atď. — Hory, doly, stromy, lúky, záhrady, — vlahu potrebujú i vínohrady. — Smiluj atď.

Za pápeža.

V sedmobrežnom krúhu Ríma,
— kde sa Petra chrám vypína —
z tisíc hrdiel sa ozýva — pieseň
nábožnohorlivá. — Živ Bože, Otca
svätého; — Námestníka Kristov-
ho! — A ten hlas sa hlučno nesie
— až do tichej hrobov, skrýše;
— hneď po nichách, v hôr náručí,
— hneď v žblunkaní vln zahučí:
— Živ Bože, Otca svätého, —
Námestníka Kristovho! — Po hra-
doch pu pustaninách, — šírych
sveta po krajinách, — jak na krý-
dlach bleskohromu — preletuje z
dom do domu: — Živ Bože, Otca
svätého, — Námestníka Kristovho!

— Letí on až na tie strany, —
kde sú svätých slávonstáň; —
odtiaľ do srdc našich padá, — v
pobožnú sa pieseň skladá: — Živ
Bože, Otca svätého — Námestníka
Kristovho !

Nad hrobom svätého Petra
— pne sa veľchrám do povetria;
— tam má základ viera pravá,
— tam prebýva cirkve hlava: —
Pápežovi, pánov Pane, — slávne
daj panovanie! — Svetochýrny
Rím pohanský — opanoval kríž
kresťanský; — rozohnalo viery
pravej — svetlo, bludy doby tma-
vej: — Pápežovi atď. — Syn Boží
za náčelníka — dal nám Svojho
námestníka; — kto hlas jeho ne-
poslúcha, — Kristového nemá du-
cha: — Pápežovi atď. — Rimský
prestol, skala silná: — v Ríme
viera neomylná: — u pápeža kľúče
neba, — Petrová moci veleba:

— Pápežovi, pánov Pane, — slávne
daj panovanie!

Pri křížovej ceste.

Kresťania, sem pospiechajte, —
Pána muky rozjímajte, — ktoré za
nás podstúpil: — aby svojím umu-
čením — a boľastným usmrtením
— nás od zkázy vykúpil. — Ach,
Baránka nevinného, — vernej lásky
k nám plného, — zlostní na smrť
žiadajú: — výrok Pilát vyslovuje,
— lebo Židov sa strachuje, —
keď „Nech umre!“ volajú. — Už
Kráľ slávy, Kristus Ježiš, — na
ramená svoj bere kříž — bez
reptania všetkého: — aby dlhý
naše splatil, a našiel, čo v raji
stratil — hriech človeka biedneho.
— Ježiš cestou unavený, — ťaž-
kým křížom obťažovaný — na zem
padá v slabosti; — a predsa v
tej smutnej dobe — nemá nikto

k jeho mdlobe — v srdci svojom
ľútosti. — Ježiš s krížom hore
stáva, — ide, s Matkou sa po-
tkáva — zaronenou slzami: — o
dve srdcia tie jakými — boli vtedy
žalostnými — preniknuté citami!
— Nebeského Spasiteľa — vždy
viac slabnú sily tela, — už kríž
uniesť nemôže: — Šimon k nemu
pristupuje, — a tomu sa podvo-
ľuje, — že mu kríž niesť pomôže.
— Ježiša tvár zapotená, — krvou
svätou zaronená — na krutý ľud
poziera: — Veronika šatku s hlavy
— svlieka a tvár Kráľa slávy —
z útrpnosti utiera. — Po druhý
raz už Ježiša — k zemi tlačí
farcha kríža, — na zem padá
zomdlený. — Slzou jeho zrak sa
kalí, — z jeho rán sa krv tiež
valí, — ach celý je strápený. —
Ježiš zase sily sbiera, — vstáva
s krížom a poziera — na ženy

tam plačúce; — k ním praví:
„Nie nad mojimi — boľasťmi, lež
nad svojimi — sýnmi budte trnúce.“
— Pozbavený všetkej sily — po
treťí raz Ježiš milý — k zemi
klesá drsnatej; — hľa, človeče,
naše zlosti bremenom sú tej ťaž-
kosti — a dlh krve vyliatej. — Už
sa cesta dokonáva, nová muka
zas nastáva, — keď mu rúcho
zvliekajú; — lebo s hroznou ukrut-
nosťou — a katanskou násilnosťou
— zaschlé rany trhajú. — Ježiš
s rúcha oblúpený, a na kríži ro-
zostrený — muky znov' podstu-
puje; — jeho ruky, nohy jeho,
— Baránka to nevinného, — klin-
cov rana katuje. — Ach, stvorenia
celého Pán, — plný bôľu krva-
vých rán, — s krížom je vyzdvi-
žený. — Otcu ducha odovzdáva:
— tak svoj úrad dokonáva, —
aby svet bol spasený. — Ježišovo

sväté telo, — čo za nás na kríži
pnelo, — s kríža dolu skladajú, —
a Marii ho do klína, — premilého
Matke Syna, — s plačom, žiaľom
vkladajú. — Vykúpenie dokonané,
— telo Krista pochované. — v
novom skalnom hrobe je; — avšak
v hrobe nezostalo, — jeho telo
z hrobu vstalo, — a jak slnko
sa skveje. — O Ježišu milostivý!
— abych ja bol večne živý, —
za mňa si smrť podstúpil: — daj,
bych plný vždy vďačnosti — od
Teba a každej ctnosti — na veky
neodstúpil.

Pri májovej pobožnosti

(V nedeľu) Matko milá! v svete
toho — nikdy slyšať nebolo; —
žeby Tvoje srdce koho — zavr-
hnúť bolo mohlo. — (Sbor po každej
sloke:) Kráľovno milostivá! — svet
to dosvedčuje zjavno, — kto sa

k Tebe vinie pevno, — nadarmo
Ťa nevzýva. — [:Ty ho slyšíš:] —
[:jeho prosbu vyslyšíš:]. — Kto
ku Tebe, Matko! vzdychá, — keď
len pravdu miluje — význá: že
aj pekla pýcha — nad ním nezví-
ťazuje. — Matko dietok Svých žia-
dosti — či s' kedý oslyšala? —
či plaču a slz žalosti — si Sebe
nevšímalá? — K Tebe panien Pan-
no čistá! — i ja sa včuť utiekam,
pros tiež za mňa, Matko Krista!
— nech nad hriechmi nariekam.
— Shliadnuť na mňa ráč hrie-
šneho, — keď tu k nohám Tvým
padám, — od Seba mňa, nehodného
— neodvrhuj, Ťa žiadam. — Ne-
zavrhni mé žiadosti, — Ktoré Tebe
prednášam, — keď pre svoje ne-
právosti — spravodlivý tresť zná-
šam. — Keď odbije mi hodina,
— vezmi ma pod ochranu —
a ku trónu svojho Syna — ne-

bies otvor mi bránu. (Dľa Memorare sv. Bernarda.)

Pri prôvodoch.

Na vzkriesenie.

Deň vzkriesenia Jezu Krista, — Alleluja, — chváľme Boha, Boha svého. — Chváľme Jeho podľa písma, — Alleluja atď. — V tento deň Kráľ nad anjelmi, — Alleluja atď. — Zvífazel nad nepriateľmi, — Alleluja atď. — Adam s otcami tretí deň, — Alleluja atď. — Z temnosti je von vyveden, — Alleluja atď. — Vráta nebeské otvoril, — Alleluja atď. — „Vojdite“ k otcom hovoril, — Alleluja atď. — Kriste, buď nám na pomoci, — Allèluja atď. — V prenesmiernej Svojej moci, — Alleluja atď, — By sme sediac na pravici, — Alleluja atď. — Tu bez hriechov vždycky žili,

— Alleluja atď. — S anjelmi sa tam tešili, — Alleluja atď.

Pán Ježiš Kristus vstal z mrtvých, — Alleluja, — chváľme Boha, Boha svého! — K potešeniu všetch nás smrtných, — Alleluja atď. — Ktorý ťažkú smrť podstúpil, — Alleluja atď. — Aby nás hriešnych vykúpil, — Alleluja atď. — Ku hrobu tri Marie šly, — Alleluja atď, — Drahé masti s sebou niesly, Alleluja atď. — Aby Krista pomazaly, — Alleluja atď. — Jehož Židia križovali, — Alleluja atď. — Anjela tam uvidely, — Alleluja atď. Od ktorého sa zvedely, Alleluja atď. — Že slávne Kristus z mrtvých vstal, — Alleluja atď. — Jak to pred smrťou zvestoval, — Alleluja atď. — Preto plesajme dňom, nocou, — Alleluja atď. — Že Kristus vstal svojou mocou, — Alleluja atď. — Všetci zo srdca spievajme,

— Alleluja atď. — Česť, chválu Bohu vzdávajme, — Alleluja atď.

(Pri zpiatočnom prôvode.) — **Ježišu, Synu Boha živého!** — Smiluj sa nad nami! — Odpusť nám naše viny — Kriste milostivý, — Ježišu, večný Bože! — Daj nám úrody hojné — a časy pokojné — 'Ježišu, večný Bože!' (alebo: Daj nám dážďa teplého — a užitočného, — Ježišu, večný Bože, alebo: Chráň nás od hromobitia — a od krúpobitia, — Ježišu, večný Bože! alebo: Daj nám času teplého, — veľmi potrebného, — Ježišu, večný Bože! alebo: Nás od povetria zlého — chráň a škodlivého — Ježišu, večný Bože! alebo: Zažeň mor, hlad a vojnu, — učiň vlasť pokojnú, Ježišu, večný Bože!) — Ježišu, odblesk Otca, — smiluj sa nad nami! Odpusť nám naše

viny atď. (Veta prvá v slokách sa berie z litánií o Najsv. mene Ježiš : ostatok ale sa za každou vetou podľa ľúbosti berie a opakuje.)

Na krížové dni.

K Tebe, Otče, dnes voláme,
— tu v údolí slz vzdychame, —
ráč nás žehnať o Pane! — daj
nech kríž náš prestane. — Za
hriechy své ľutujeme, polepšiť sa
sľubujeme. — Príd k Tebe náš
dnešný hlas, — milostive vyslyš
nás! — Keď nás z neba pože-
hnávaš, — lásku Tvú na javo
dávaš : — keď nás trestom sužuješ,
— k pokániu nás vzbudzuješ. —
Za hriechy atď. — Otče, slyš nás,
bár nehodných — na hriechy až
veľmi plodných ; — lebo kto nám
spomôže, — keď nie Ty sám o Bože?
— Za hriechy své atď. — Keď
nemoce, moru zloby — mestá

prázdňa, plnia hroby: — šetri
Tvoje stvorenie, nehľad na pre-
vinenie. — Za hriechy své atď.
— Keď vojna ľud pohlcuje, — oheň
páli, hlad sužuje: — vtedy Ťa k
hnevливosti, — len naše pohly
zlosti. — Za hriechy své atď. —
Keď nám padá náš dobytok — a
s ním hyne náš užitok: — len
hriech náš na ňom tresceš, —
tým pokáráš nás len chceš. — Za
hriechy své atď. — Pane, ktorýs
spravodlivý, — keď len my ne-
hrešíme, — a len dobre činíme.
— Za hriechy své atď. — Odvráť
od nás príval, vody činiace po-
vodňou škody, strašlivé hromo-
bitie, — škodlivé krúpobitie! —
Za hriechy své atď. — Odvráť
sucho, sparno; mrazy, — nech
úrodu nám nekazí; — v šťastí, v
blahu a v zdraví — chráň nás
Bože láskavý! — Za hriechy své

atď. — Keď bys na nás kríže
soslal, — bys nám tiež i pomoc
poslal, — že by sme ich prijali,
— trpezlivo znášali. — Za hriechy
své atď. — By sme riekli: nech
sa stane — Tvoja svätá vôľa.
Pane! — A jako Job: „Pán Boh
dal — a čo nám dal, zase vzal.“
— Za hriechy své atď. — Nech
je jeho sväté meno — od všetkých
— nás velebeno; — lebo i kríž
k našemu — dopomáha dobrému.
— Za hriechy své atď. — Tu nás,
dobrý Otče šľahaj, — tu za naše
hriechy karhaj, a po tejto časnosti
— daj nám večné radosti. — Za
hriechy své atď.

Podakovacia pieseň (*Te Deum*) sv. Am-
bróza za obsiahnuté dobrodenia božské.

Teba Boha! chválime; Teba,
Pána, vyznávame, — meno Tvé
velebíme, — vrúcne vďaky Ti

vzdávame; — Teba, Otca večného —
ctí, čo je stvoreného. — Anjeli, Cheru-
bíni — Ťa bez konca oslavujú; — hor-
liví Serafíni — „Svätý“ stále prespe-
vujú, — svätý Boh na vysosti — svätý
Pán všetch mocností. — Plná zem
i nebesá, — sú Tvej slávy, veleb-
nosti, — apoštolský sbor plesá,
— a velebí Ťa z vďačnosti; — pro-
roci sa klaňajú, — mučeníci česť
vzdávajú. — Teba, Otca slávného,
— cirkev svätá zvelebuje, — Syna
Tvojho pravého — v celom svete
vychvaľuje, — tiež i Ducha svä-
tého, — Tešiteľa verného. — Ty
si Kriste! kráľ slávy, — Syn Otca
si od večnosti, — Spasiteľ náš
láskavý, — sstúpils k nám s vý-
sosti, — skrz Tvú smrť a vzkrie-
senie — získal si nám spasenie.
— Bránu pre ľud veriaci — o-
tvorils raja večného — sedíš
včul na pravici — v sláve Otca

nebeského, — odtuď na svet máš
sstúpiť, — živých, mŕtvých tu súdiť.
(Nasledujúci 7. a 8. verš spieva sa ko-
lenačky.) — Popraj tedy milosti —
služobníkom Svým skrúšeným; —
udeľ pomoc s výsosti — drahou
krvou vykúpeným; — daj, nech
niekdy sa s Tvými — radujeme
svätými. — Spasiž ľud Svoj, o
Pane! — Požehnaj dedictvu Své-
mu, — prosíme nech sa stane —
milosť hojná z nás každému; —
Svých, verných spravovať, — na
veky vyvyšovať. — Po všetky dni
Ťa ctíme, — meno Tvé zvelebu-
jeme; — vďaky Tebe činíme, —
česť, chválu prespevujeme; — ráč
nás času každého chrániť od všeho
zlého. — O smiluj sa, žiadame,
— smiluj sa nad všetmi nami! —
milosť Tvá jak dúfame, — nech
je s Tvými vždy dieťkami. — Ty si
naša obrana, — duše našej ochrana.

K sv. omši za dušičky.

Ráč ľahké odpočívanie — zomrelým dať, o Pane! — Slyš v očistci ich vzdychanie — a žiadosti skladané; tváre Tvojej sú zbavení — Teba vides žiadajú; — by s Tebou boli spojení, — prosbu vrúcnu skladajú. — Naše a ich neprávosti — s úprimnosťou želieme; — za nich Tvej spravodlivosti — dnes obetu nesieme; — na spáchané nehľad' zlosti — ich života zemskeho. — O prijmi ich do radosti — ta do lona Svojeho. — Na Epištolu, O deň strachu a úzkosti, — biedy, všeho súženia, — deň to hrôzy a žalosti, — plaču, slz a kvílenia: — keď vo Svojej velebnosti — príde Kristus súdiť nás, — keď k súdu spravdivosti — pozve večný Sudca nás. — Trúba v hluku strašnom zvolá,

— jej zvuk silný, strašlivý — z hrobu mŕtvých všetkých vŕvolá: — vstanú z hrobu zas živí; — budú slyšať tam z úst Pána — podľa zásluh súdenie; — jedných príjme večná brána, — druhých pekla súženie. — Ach, ja smutný, jak obstojím — pred tou súdnou stolicou? — trasiem, ľakám sa a bojím — bych nebol na ľavicu — podľa skutkov postavený, — na veky zatratený, — Boha svojho pozbavený, — večnou hrôzou súženný! — **Na Obetovanie.** Obetu Ti prinášame — za dušičky úbohé; — rodičov Ti porúčame — bratov, sestry nebohé, — a všetkých, ktorí sa sužujú — v očistcovej úzkosti; — daj, nech Tvoju tvár spatrujú — v Tvej nebeskej radosti. — (Pri omši sv. za jedného mŕtvého.) Za dušičku zomrelého — obetu prinášame; — abys vzal do neba

jeho, — vrúcne. Pane, žiadame;
— za všetch tiež, čo sa sužujú —
v očistcovej atď. — (Pri omši sv. za
jednu zomrelú,) Za dušičku pomi-
nulej — sestry v Kristu žiadame;
— svätý pokoj daj usnulej, — za
ňu obeť skladáme; — za všetch
tiež, čo sa sužujú atď. — Ach,
pomni na Tvé stvorenie, — nakloň
sa k smilovaniu, — Otče, Syna
umučenie — pohni Ťa k slúhovaniu;
— buď k zosnulým dobrotivým, —
príjmi ich do radosti, popraj milosť
nám tiež živým, — by sme žili
vždy v cnosti. — **Na Sanktus.**
„Svätý, Svätý!“ prespevujme, —
„svätý Boh na vysosti!“ — Kla-
ňajme sa a ďakujme — jemu za
vše štedrosti! — Zbav múk duše
zarmútené, — zmierni jejích trápenie;
— daj, nech odtiaľ vypustené —
nájdú v nebi spasenie. — **Po**
Pozdvíhaní. Jezu, ktorý s trónu

Svojho — na oltár sostupuješ:
— bys udobril Otca Tvojho, — za
nás sa obětuješ: — prosíme, ráč
sa smilovať — nad živými, mrtvými
— a hnev Otca ukrocovať — zá-
sluhami svojimi! — **Na Agnus.**
O Baránku Ty nevinný, — ktorý
sveta hriech snímaš, — príjmi
mrtvých do krajiny. — do nejž
svätých prijímaš; — ráč ich stolu
nebeského — učiň už účastných;
— zbav, ohňa očistcového — a
večne učiň šťastných. — (Pri omši
sv. za jedného mrtvého.) O Baránku
Ty nevinný — ktorý sveta hriech
snímaš, — otca (brata, sluhu) toho
prijm do krajiny, — do nejž svä-
tých prijímaš; — tam ho stolu
nebeského — učiň ráč účastným;
— zbav ohňa očistcového, a večne
učiň šťastným. (Pri omši sv. za jednu
zomrelú). O Baránku Ty nevinný,
— ktorý sveta hriech snímaš, —

matku (sestru, dušu) túto prijm
do krajny, — do nejž svätých
prijímaš; — tam ju stolu nebeského
— učiní ráč účastnou; zbav ohňa
očistcového — a večne učiň šťast-
nou. — Ježu, smiluj sa nad nami,
— daj šťastné putovanie; — smiluj
sa nad dušičkami. — daj ľahké
spočívanie; — skrze túto nebies
mannu, — čo dušu občerstvuje,
— do neba im otvor bránu, —
kde sa tvár Tvá spátruje. **Na Re-
kvieskať.** Ráč ľahké odpočívanie
— dušičkám všem darovať; —
daj im večné radovanie v nebesiach
okusovať; — a vy dušičky spasené,
— za nás sa prímlúvajte, — o svom
šťastí ujistené — o naše sa starajte.

Odpočinutie večné — daj
dušiam, o Pane! — Prosíme Ťa
srdečne, — učiň, nech sa stane,
— svetlo večné by prišlo — im
čím skôr k radosť, — a ich oko

spatrillo — tvár Tvej Velebnosti.
— **Po Epištole.** (iný nápev.) O
Bože, Otče náš dobrotivý. — buď
v očistci dušiam milostivý, — Keď
sú na obraz Tvoj stvorené, — nech
sú / tiež k tvári Tvej privedené. —
O Kriste, náš milý Vykupiteľ! —
ktorýs ukrutnú smrť pre ne trpel,
— nedopusť, by Tvojej krve cena
— bola na nich v nivoč uvedená.
— O Utešiteľu, Duchu svätý! —
v svete chrámom ich srdca objatý
— ráč im tiež včuť popriať Svej
milosti — by s Tebou bývali vo
večnosti. — Maria Matičko dobroti-
vá! — Aj Ty buď tým dušiam
milostivá. — Ach, popros Ježiša,
Syna Tvojho, — by ich do krá-
ľovstva prijal Svojho. — Aj vy anjeli
a všetci svätí, — ráčte za tie duše
byť ujať; — predneste Bohu tú
vrúcnu žiadosť, — by s vami ob-
siahli večnú radosť! — Svetlo nech

ím svieti nekonečné! — S Kri-
stom Pánom nech tam spočívajú;
— svätý pokoj večné požívajú. —
Na Obetovanie. (nápev jak u prvej
sloky.) Dary Tebe dávame — za
dušu Tvých verných: — príjmi ich,
Ťa žiadame, — Bože! a poteš ich.
— Dary prejdú slovom Tvým —
v Krista krv a telo, — by nám
živým i mŕtvým — k spaseniu
prospelo. — Vysvobod ich z
väzenia — skrz posla Svého, —
hlásateľa spasenia, — Michála
svätého. — Rozkáž, nech ich vy-
vedie — dnešný deň z temnosti,
— a do neba privedie — pred
trón Tvej mocnosti. — **Na Sanktus.**
Svätý, svätý, svätý Pán! — s an-
jelmi spievajme, — Jehova náš
Boh nazvan — jemu chválu vzdajme.
Nebe i zem súplné — jeho velebnosti.
— Nech dušičkám z nej splyne
— slasť večnej radosti. — **Po**

Pozdvihovani. Každá vesel sa duša, — radosť sa vám množí. — Videli sme Ježiša, ktorý je Syn Boží. — Na oltári sa za nás — z lásky obetuje; — i nad vami v tento čas — iste sa smiluje. —

Na Agnus. O Baránku nevinný! — Tebe sa klanáme. — Snímaš sveta vše viny, — o pokoj žiadame. — Dušiam ktoré dúfajú — v Tvé milosrdenstvo — popraj, nech už skôr majú — nebeské kráľovstvo.

Na Rekviestat. L'ahké odpočívania — daj dušičkám, Pane! — Prijmi obetovanie — našich prosieb za ne. — Vy však duše spasené! — za nás orodujte, — v šťastí svojom blažené, — na nás pamätujte.

Libera me vo veršoch.

Vysvobod ōd smrti večnej mňa o Pane! — keď ten hrôzy plný súdu deň nastane; — keď sa nebe

a zem pohybovať budú, — a s ohňom sostúpiš s neba k sveta súdu. — Plný som ja strachu a hrôzou trnúci, — keď deň súdu príde a s ním hnev budúci; — keď sa nebe a zem pohybovať budú — a s ohňom sostúpiš s neba k sveta súdu. — Deň ten, deň to hnevu, biedy a úzkosti, — deň hrôzy a plný velikej tprkosti! — keď sa nebe a zem pohybovať budú — a s ohňom sostúpiš s neba k sveta súdu. — Daj, o Pane! im (mu, jej) odpočívanie, — a vo svetle večnom v nebi prebývanie; — nech pred Tvojim trónom večne sa radujú, — a Teba na veky vekov oslavujú. — Vysvobod' od smrti atď. (Jako prvý verš.)

Prímluva za dušičky.

Odpočinte v pokoji — po boji — verné dušičky, — kráľovstva

nebeského dedičky. — Na prímluvu
Tvej Rodičky, — odpusť dušičkám
v očistci, — Kriste, daj im milosť
Svú, — nech sa k Tebe dostanú!
— Na dušičky pamätajme; —
z očistca im pomáhajme; — budú
nám tiež pomáhať, — keď budeme
skonávať.

Hodinky

*o nepoškvrnenom počatí najčistotnejšej
Panny Marie.*

K Jutrnej.

V. Ústa moje Panne prespevujte.

R. Marii chválu vzdávajúte.

V. Pani svätá, ku pomoci mojej prispej.

R. Pred nepriateľmi mojimi ma chráň.

Sláva Otcu, i Synu, i Duchu
svätému, ako bolo na počiatku i
nyni, i vždycky, i na veky vekov.
Amen.

Hymna.

Zdravá buď, Pani svätá,
Kráľovno anjelská,
Ó, Panno nad pannami,
Dennica nebeská !
Zdravás' plná milosti,
Svetlosť Božia jasná ;
Nože svetu pomáhať
Pošpeš Panno šťastná.
Pred vekmi Ťa Pán zvolil,
Prv než čo iného :
Bys' bola Matkou Syna
Jeho jediného.
A ten, čo všetko stvoril,
I Teba okrášlil :
Od hriechu Adamovho
Zachovať ťa ráčil.

V. Vyvolil ju Pán Boh a predzvolil.

R. V stánku svojom príbytok jej učinil.

V. Pani, vysiyš modlitbu moju.

R. A volanie moje k Tebe prijd.

Modlitba.

Svätá Panno Maria, Kráľovno
nebeská, Matko Pána nášho Ježiša
Krista a pani sveta ! ktorá žiadneho
neopúšťaš a žiadnym nepohrdaš,

na mňa shliadni, Panno dobrotivá, očima milosti a vypros mi u Tvojho milého Syna odpustenie všetkých hriechov, aby som pobožnou myslou Tvoje sväté počatie teraz sebe pripomínajúc, potom večného blahoslavenstva dosiahol skrze štedrosť Pána nášho Ježiša Krista ktorého si Ty, Panno prečistá, porodila, a ktorý s Bohom Otcom, i s Duchom svätým žije a kraľuje v Trojici dokonalej, Boh požehnaný na veky vekov. Amen.

V. Pani, vyslyš modlitbu moju.

R. A volanie moje k Tebe prijd.

V. Vďaky vzdávajme Pánu.

R. Buď Bohu chvála.

V. A duše všetkých verných zomrelých pre milosrdenstvo Božie nech odpočívajú vo svätom pokoji.

R. Amen.

Hodinka prvá.

V. Pani svätá, ku pomoci mojej prispej.

R. Pred nepriateľmi mojimi ma chráň.

Sláva Otcu, i Synu, i Duchu
svätému atď.

Hymna.

Zdravá buď, múdra Panno
Schránko Boha vzácna :
Siedmi stĺpmi zdobená,
Stolom zlatým krásna,
Od všetkých hriechov sveta
Zachovanás' bola,
Pre než si sa v prečistom
Živote počala.

Matkou si všetkých živých,
Všetkých Svätých brána :
Hviezda si Jakubova,
I anjelská sláva.

Hrozná Zabulonovi.
Pluk najudatnejší:
Bezpečné útočište
Buď kresťanskej ríši.

V. Pán stvoril ju v Duchu svätom.
R. A rozšíril ju nado všetky skutky svoje.
V Pani, uslyš modlitbu moju.
R. A volanie moje k tebe prijd.

Modlitba. Sv. Panno Maria ... atď.
ako na str. 397.

Hodinka tretia.

V. Pani svätá, ku pomoci mojej prispej.

R. Pred nepriateľmi mojimi ma chráň.

Sláva Otcu, i Synu, i Duchu
svätému atď.

Hymna.

Zdravás', Archo úmluvy.

Tróne Šalamúna

Dúho na nebi pekná,

Rúno Gedeona.

Kru Mojžiša ohnivý,

Ratolest' Árona

Bráno Božia zavrená,

Plášť medu Samsona.

Tak slušalo na Syna

Kráľa nebeského

Ktorý si ťa vyvolil,

Z národu ľudského.

Aby žiadna poškvrna

Hriechu škaredého

V ničom nepoškvrnila

Narodenia Tvého.

V. Ja na výsostiach prebývam.

R. A trón môj na stĺpe oblakovom.

V. Pani, vyslyš modlitbu moju.

R. A volanie moje k Tebe prijd.

Modlitba. Sv. Panno Maria... atď.
ako na str: 397.

Hodinka šiesta.

V. Pani svätá, ku pomoci mojej prispej.

R. Pred nepriateľmi mojimi ma chráň.

**Sláva Octu, i Synu i Duchu
svätému atď.**

Hymna.

Zdravá buď, Panno svätá,

Rodičko prečistá,

Chrám si Trojice svätej

A nádoba, čistá.

Ty si radosť anjelská,

Poklad všetch pekností,

Záhrada všetch rozkoší,

Útecha v žalosti.

Palma trpezlivosti,

Cedra poctivosti ;

Ty zem si požehnaná

Bez poškrvny zlosti.

Ty mesto Najvyššieho,

I východná brána :

Tebe milosť veľiká

Od Boha je daná.

V. Jako ľalija medzi tŕnim.

R. Tak priateľkyňa moja medzi synmi Adamovými.

V. Pani, vyslyš modlitbu moju.

R. A volanie moje k Tebe prijd.

Modlitba. Sv. Panno Maria...
atď. ako na str. 397.

Hodinka deviata.

V. Pani svätá, ku pomoci mojej prispej.

R. Pred nepriateľmi mojimi ma chráň,
Sláva Otcu, i Synu, i Duchu
svätému atď.

Hymna.

Zdravá buď, vežo silná,

Dávida pevnosti :

Miesto si útočišťa

V rozličnom nešťastí.

Tvé počatie prečisté

Z rodu presvätého :

Moc i silu potrelo

Draka pekelného.

Ó, ženo najsilnejšia,

Abigail prekrásna :

Judit nepremožená,
Nad Ráchel si šťastná.
Ráchel spásu Egypta,
Jozefa splodila :
Ty sveta Spasiteľa
Šťastne si nosila.

V. Celá krásna si, Priateľkyňa moja.

R. A poškrvny dedičnej nikdy na Tebe
nebolo.

V. Pani, vyslyš modlitbu moju.

R. A volanie moje k Tebe prijd.

Modlitba. Sv. Panno Maria .. atď.
ako na str. 397.

Nešpor.

V. Pani svätá, ku pomoci mojej prispej.

R. Pred nepriateľmi mojimi ma chráň.

Slávu Otcu, i Synu, i duchu sv. atď.

Hymna.

Zdravás'! Ty s' hodinami,

Na nichž slnce jasné

Zpátky o desať stupňov

Postúpilo zase :

Keď sa slovo snížilo,

Telom učené,

V živote Tvojom svätom

Veľmi ponížené.

Toho slnca lúčami
Maria sa svieti,
Jasá sa jak dennica.
Vo svojom počati.
Medzi tŕnim ľalija,
šľiapeš hadu tylo,
krajšie svietiŝ než mesiac
tomu, čo zblúdilo,

V. Ja som uĉinila na nebi, aby vyšlo
slnce nezapadajúce.

R. A jako hmľa celú zem prikryla som.

V. Pani, vyslyš modlitbu moju.

R. A volanie moje k Tebe prijd.

Modlitba. Sv. Panno Maria... atď.
ako na str. 397.

Komplet.

V. Obráť prosbami svojimi k nám Kri-
ŝta Ježiŝa.

R. A odvráť hnev Boží od nás.

V. Pani, k pomoci mojej shliadni.

R. Z rúk nepriateľov vytrhni.

Sláva Otcu, i Synu i Duchu sv. atď.

Hymna.

Zdravas buď, Matko čistá,

Kráľovno milosti:

Čo si korunovaná

Hviezdami jasnosti,

Nad všetkými Anjelmi
Si najdôstojnejšia :
Stojíš v zlatom odeve,
Panno najsvätejšia :
Ty si Matko milosti,
Nádej všetkým hriešnym,
Hviezda v búrke na mori,
Lekárstvo nemocným,
Brána si otvorená
K nebeskej radosti,
Aby sme do nej prišli:
Popraj svej milosti. Amen.

V. Olej rozliaty meno Tvoje, Panno Maria.

R. Preto milovníci Tvoji milovali Teba.

V. Pani, uslyš modlitbu moju.

R. A volanie moje k Tebe prijd.

Modlitba. Sv. Panno Maria... atď.
ako na strane 397.

Záverka.

Pokorne obetujem,
Ó, Panno nábožná!
Tieto Hodinky sväte
Ku cti Tvojho Mena,
Buď nám v hodinu smrti
K pomoci prítomná:
Ó presladká Maria.
Amen. Bohu chvála.

O B S A H.

	Strana:
Predmluva . . .	3
Modlitby.	
Každodenná modlitba	4
Najpotrebnejšie modlitby a náboženské nauky.	
Modlitba Pána	9
Apoštolské vyznanie viery	9
Pozdravenie anjelské .	10
Desať Božích prikázaní	10
Päť cirkevných prikázaní .	12
Sedem svätých sviatostí	13
Osem blahoslavenstiev . . .	13
Skutky telesného milosrdenstva	14
Skutky duchovného milosrdenstva	14
Pred jedlom	15
Po jedle .	15
Pred prácou	16

	Strana.
Po práci	17
Modlitby večerné	18

Rôzn é m o d l i t b y a p o b o Ź n o s t i.

Modlitba sv. Ignáca z Loyoly	24
Modlitba za všeobecné potreby	24
Povzdychy sv. Ignáca	25
Obetovanie sa pred obrazom Srdca Pána Ježiša	26
Modlitba sv. Bernarda	27
Prosba k sv. Jozefovi	28
Vzbudenie troch božských ctností	29
Modlitby ku omši svätej	32
Prvá pobožnosť k omši svätej	35
Modlitba po omši svätej	62
Pobožnosť pri sv. spovedi a pri sv. prijímaní	64
Modlitby pred sv. spoveďou	84
Vzývanie Ducha svätého	85
Spytovanie svedomia	86
Žiaľ a ľútosť i dobré predsavzatie	95
Po sv. spovedi	100
Modlitba po vykonanej uloženej po- kute	102
Prosba k najsv. Srdcu Ježišovmu	104

P o b o Ź n o s ť p r i s v. p r i j í m a n í.

Pred sv. prijímaním	106
Po svätom prijímaní	114
Prímluva za živých a zomrelých	121
Odpustková modlitba pred obrazom Ukrižovaného	123
Modlitba dľa úmyslu sv. Otca	124

R o z l i č n é p o b o Ź n o s t i.

Pobožnosť k najsv. Srdcu Ježišovmu	126
Litánie o najsv. Srdci Ježišovom	128
Modlitba zásv. k najsv. Sr. Jež. .	133
Odprosenie na prvú Nedeľu Nedeľu v mesiaci	135
Venovná modlitba bl. Margaréty , .	140
Pobožnosti k preblanosl. Panne Marii, Matke Božej i našej	144
Tajomstvá sv. ruženca	149
Modlitba po ruženci	152
Za víťazstvo dobrej veci cirkvi sv.	154
Každodenné obetovanie k Srdcu P. Marie	163
Úctive odprosenie	164
Porúčanie sa bl. Panne Marii	165
Pobožnosť pri návšteve Ježiša Krista v najsv. Sviatosti oltárnej	167
Modlitba sv. Alfonsa	173

Litánie a modlitby.

Litánie loretánske	157
Litánie o najsvätejšom mene Ježiš	176
Záverečná modlitba	183
Litánie o všetkých Svätých	184
Za prinavrátenie pokoja spoločnosti	194
Za záležitosť cirkvi svätej	196
Za cirkev svätú a za stavy cirkevné	198
Za rozkoľníkov i áboženstva grécko- východného	199
Za opustených	200
Modlitba za úrodu	201
Modlitba k sv. apoštolom slovan- ským Cyrillovi a Metodovi	203
Modlitba k sv. Ondrejovi Svoradovi a Benedikovi	204
Na deň sv. Antona Paduanského	204
K sv. Jánovi Nepomuckému	205
Modlitby po čas nemoci	205
Modlitby nemocných :	
Modlitba pred sv. spoveďou	208
Po sv. spovedi	211
Modlitba pred prijatím posledného pomazania	213
Krátke modlitby	216
Modlitby za zomrelých	226

	Strana.
Iné modlitby	229
Modlitba na posledný deň v roku	232

Piesne.

Pred kázňou: Príď, ó Bože, Duchu svätý	238
Po kázni: Ježiš Kristus buď po- chválen	239
Ku kropeniu ľudu svätenou vodou pred sv. omšou:	
Hysopom mňa pokrop, Pane :	240
Zrel som vodu s pravej strany .	240
K sv. omši :	
Bože, plný láskavosti !	241
Bože, pred Tvou Velebnosťou	243
Začína sa svätá omša	246
My sa klanáme Tebe	248
O Ježišu najmilejší .	251
Podťe duše s radosťou	253
Tu skrúsení v prach padáme .	256
Začína sa konať prvá obeť . . .	259
Otče náš, čo v nadhviezdnej výši	260
Na koniec služieb Božích :	
Neopusť nás nikdy	262
Maria, Matičko	262
O prevelebnej sviatosti oltárnej :	
Svätý, svätý, svätý	263

	Strana.
Pokľakni na kolená	265
Chváľ Sione, Spasiteľa	266
Daruj mi Jezu, srdce Tvé	267
Vzdajme chválu, česť i slávu	286
Budiž pozdravená Hostia čistá	268
Radosťou oplývam	269
Vítaj, milý Jezu Kriste !	271
V Advente :	
Roste nebesia s výsosti	272
Moc Božia divná	272
Príde Kristus, Spasiteľ náš	273
Zdravas Maria krásna	274
Z neba posol vychádza	275
Bože, ku Tebe — voláme v nebe	276
Na Vianoce :	
Čas radosti	280
Narodil sa Kristus Pán	281
Nesiem vám noviny	282
Panna čistá	283
V posledný večer roku : Pán si časov, Bože milý !	284
Na sviatok Obrezania Krista Pána, čili na nový rok :	
Veseľ sa ľudské stvorenie	286
O najsvätejšom mene Ježiš :	
Jezu, sladký dušiam hosť si	287
Kde si môj premilý	288

V pôste :

Čo stanica prvá	290
Jezu Kriste, Pane milý	293
Kresťania, nariekajte	294
Matka plače, ruky spína	295
Môj milý Ježišu	298
Miserere	299
Mša svätá je obeť	301
Nevinnosť premilá	305
O Ježišu môj zranený	306
O vy hriešni	308
Otca večného Múdrost'	309
Ó srdce kamenné	311
Ovečka ztratená	312
Podakujme Kristu Pánu	314
Pred trón Tvoj, ó Kriste	315
Sem dcéro sionská	317
Srdce púká od žalosti	318
S pobožnosťou oslavujme	319
Stála Matka ľutujúca	320
Už som dosť pracoval	322
Na Veľký piatok : O ľude môj ná- rode môj	325
Na Bielu sobotu : Pozri, mizerný človeče	327
Na Veľkú noc : Radujte sa, o kre- šťania	329

	Strana.
Na' svätého Ducha : Duchu svätý,	
príd s neba	330
K najsv. Trojici Božej :	
O Trojico najsvätejšia	331
Bože verím, Bože úfam	332
K blahosl. P. Marii :	
Slavná Matko Spasiteľa	333
Zdravas Kráľovno nebeská	334
Raduj sa nebies Kráľovná	334
Zdravas Kráľovno	335
Pozdravená buď Kráľovno	335
Marie slavné meno	337
Horí naša láska	338
Ja som si vyvolil silné iste	340
Každú chvíľu pej rozmilú	341
Matko presvätá	343
Milujem Ťa, o Maria	344
O Ty prekrásna	345
Predívne spanilá	346
Pred vekmi zvolená	348
Tisíckrát buď pozdravená	349
Zdravas, zdravas, o Maria	350
Marii zaspievaj pieseň dušo má	351
Stvoriteľu, Spasiteľu	352
K sv. Jozefovi, pestúnovi Krista	
Pána : K tebe prichádzame, že-	
níchu slavný	355

	Strana.
K sv. Floriánovi, patrónovi proti ohňu : Slavný Krísta bojovníku .	356
K sv. Jánovi Nepomuckému : Boha môjho vzývam	357
K sv. Alojzovi : O nebeský kvete	358
K sv. Cyrillovi a Metodovi :	
Budte zvelebení	359
Dušo kresťanská, zvelebuj Boha	361
Oslavujme hviezdy jasné	363
K sv. Anne: Ja som si vyvolil za ochranu	365
K sv. Vendelínovi, patrónovi proti pádu dobytku :	
Svätý Boží Vendelíne	366
K sv. Martinovi, biskupovi: Shliadni na nás s výšky skvelej	367
Za úrodu zemskú: O najvyšší Otče s neba	368
Za výjasnenie: Otče nás nebeský!	370
Za dážď: Otče nás nebeský! k Tebe voláme	371
Za pápeža: V sedmobrežnom kruhu Ríma	372
Nad hrobom svätého Petra . . .	373
Pri krížovej ceste: Kresťania, sem pospiechajte	374
Pri májovej pobožnosti: Matko milá! v svete toho	377

Pri prôvodoch:

Deň vzkriesenia Jezu Krista . .	379
Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych	380
Ježišu, Synu Boha živého! . .	381
K Tebe, Otče, dnes voláme	382
Teba Boha! chválime	384
K sv. omši za dušičky:	
Ráč ľahké odpočívanie	387
Odpočinutie večné	391
<i>Libera me</i> vo veršoch	394
Prímluva za dušičky .	395
Hodinky k Prebl. P. Marie .	396

NIHIL OBSTAT.

Dr. Stephànus Rovensky m. p.
censor

Nr. 3379/921.

IMPRIMATUR.

Tyrnaviae, die 9. iunii 1921.

(L. S.)

Fr. Rich. Osvald m. p.
AEppalis Vicarius Generalis.